

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกราชมนตรีประจำคณะรัฐมนตรีแล้ว

ณขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ท่านประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับมติขอให้สภาพิจารณาเกี่ยวกับ ความเดือดร้อนเร่งด่วนของราษฎรที่ประกอบอาชีพทำแร่ในทะเลของคุนหมรม ตันเถียร เป็นปูเสนอ ซึ่งในวันก่อนนี้ก็ได้พูดกันมานานแล้ว หายที่สภาคณะรัฐมนตรีก็จะขอมาชี้แจงเรื่องนี้ในวันนี้ นอกจากมติของคุนหมรม ตันเถียรก็เป็นมติของคุนหมรม เสรีภักดิ์ด้วย ซึ่งพิจารณาร่วมกัน เพราะฉะนั้นก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีไปรื้อคดีนี้เร่งด่วนด้วย

(นายบรม ตันเถียร ไคยีนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเสียก่อนครับ

นายบรม ตันเถียร (ฟังงา) : กระผมขออภิปรายประกอบเรื่องก่อน
ไคหรือไมครับ กระผมเป็นเจ้าของยุติติควนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่จริงก็ไม่มีอะไรแล้วไม่ใช่หรือครับ

นายบรม ตันเถียร (ฟังงา) : ก็ยังมีบางอย่างครับ ที่กระผมจะถาม
เพื่อท่านรัฐมนตรีจะตอบ ถึงแม้ว่าจะยอมรับแล้วให้ทำ แต่ก็ยังมีปัญหาบางอย่างที่กระผม
จะถามคณะรัฐมนตรีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ให้ท่านแถลงเสียก่อนครับ แล้วคณะฯ พก
อะไรก็ว่าไป

นายบรม ตันเถียร (ฟังงา) : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมอยากจะขอกราบเรียนแจ้งให้สภาไค
ทราบถึงปัญหาที่เราไคไปตกลงแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องความเคือครอนในการคุกค่าแร่ ที่
จังหวัดพังงา ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไคเสนอยุติติควนมาก เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเมื่อ
สัปดาห์ที่แล้วขณะที่สภาอันทรงเกียรตินี้กำลังพิจารณายุติติเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่าน
นายกรัฐมนตรี ผม และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอีกหลายท่านกำลังลงไปแก้ปัญหา อยู่ที่ทาง
จังหวัดพังงาพอดี แล้วในวันนั้นทางท่านนายกรัฐมนตรีหลังจากไคฟังข้อมูลต่าง ๆ จาก
องค์การเหมืองแร่ทางทะเลจากจังหวัดพังงา ภูเก็ตแล้ว ก็ไคตกลงแนอนมันให้ประชาชน
ไคมีไคโอกาสคุกค่าแร่ต่อไป โดยคั้งเงื่อนไคต่าง ๆ ตามที่มติควาสมาชิกผู้มีเกียรติ
หลายท่านคงจะไคอ่านตามข่าวหนังสือพิมพ์แล้ว หลักการใหญ่ ๆ ในการที่เราหาควา
ตกลงในครั้งนั้น คือเราจะพยายามให้ทุกค่าแร่ซึ่งในขณะนั้นเป็นการคุกค่าแร่ ในที่
สัมปทานขององค์การเหมืองแร่ทางทะเล ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้ที่
การคุกค่าแร่นั้นไคเป็นการดำเนินการประกอบอาชีพที่ยังไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ขณะที่

รัฐบาลมีนโยบายอันแน่วแน่ที่จะให้ประชาชนทุก ๆ แขนงได้ดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพให้ถูกต้องตามกฎหมาย เราจะปล่อยให้มีการกระทำเช่นนั้นไม่ได้ จึงเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ได้มีมติคณะรัฐมนตรีออกไปครั้งนั้นจนกระทั่งเป็นเหตุให้เกิดมีการประท้วงแล้วก็มี การมาถึงหน้าทำเนียบ อย่างไรก็ตามหลังจากที่โคลงไปคุกขังแล้วก็พยายามที่จะทำให้ผู้ที่ยังไม่ถูกกฎหมายนี้ให้อยู่ในขอบเขตให้อยู่ในสายของกฎหมาย ให้ทำการขึ้นบัญชีลงทะเบียน ให้ทำการประกอบอาชีพต่อไปในเขตสัมปทานของทางองค์การเหมืองแร่ทางทะเลที่เราอนุญาตให้ไปนั้น ก็คือในอาณาเขตซึ่งทางผู้ถูกค่าแร่นั้นมาขอร้อง ในเขตสัมปทานขององค์การเหมืองแร่ทางทะเล มีข้อแตกต่างกันอยู่เพียงนิดเดียว คือผู้เรียกร้องนั้นเขาอยากจะถูกค่าแร่ในอาณาเขตที่ห่างจากชายฝั่ง ตั้งแต่ชายฝั่งไปจนถึงกลางทะเลประมาณ ๒ กิโลเมตร ซึ่งเราได้พิจารณาแล้วเป็นการยากที่จะทำการควบคุมได้ จึงได้ขอแบ่งแปลงของทางองค์การเหมืองแร่ทางทะเลเป็น ๒ ครั้ง ครั้งหนึ่งกับครั้งที่ ๒ ครั้งที่หนึ่งแบ่งออกมานั้นมีเนื้อที่ถึง ๑๓,๐๐๐ ไร่หรือ ๔,๐๐๐ ไร่ ซึ่งเป็นเนื้อที่มากกว่าทางผู้ถูกค่าแร่เขาต้องการ ทางรัฐบาลมั่นใจว่าผู้ทำการถูกค่าแร่นั้นก็มีความพอใจ อย่างไรก็ตามการที่จะอนุญาตให้เขาไปทำการถูกค่าแร่นั้นทางรัฐบาลก็มีหลักเกณฑ์ให้ทั้งหมด ๓ ข้อ ซึ่งผมจะขออนุญาตท่านประธานที่เคารพได้ อานให้ที่ประชุมได้ทราบอีกครั้งหนึ่งนะครับ คือ

ข้อที่ ๑ ในระยะแรก องค์การเหมืองแร่ทางทะเลจะอนุญาตให้ประชาชนถูกค่าแร่ภายในเขตประทานบัตรขององค์การเหมืองแร่ทางทะเลในแนวเขตที่ปรากฏในแผนที่ โดยองค์การเหมืองแร่ทางทะเลจะวางแนวทวนไว้ให้ และขอให้ผู้ถูกค่าแร่ในเขตดังกล่าวช่วยกันดูแลรักษาทวนนั้น

ข้อที่ ๒ ผู้ที่องค์การเหมืองแร่ทางทะเลจะอนุญาตให้เข้าถูกค่าแร่ในพื้นที่ดังกล่าว จะต้องเป็นบุคคลและเรือที่ไปปฏิบัติการอยู่แล้วก่อนวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ และขึ้นบัญชีไว้กับทางองค์การเหมืองแร่ทางทะเล โดยองค์การเหมืองแร่ทางทะเลจะรับขึ้นบัญชีจนถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๒ สำหรับข้อนี้ทางองค์การเหมืองแร่ทางทะเล

ได้เริ่มดำเนินการแล้ว เท่าที่ได้รับรายงานเมื่อเช้านี้ก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี
 ยิ่งจากชาวเรือที่ทำการกักตัวเร่อยู่ที่นี่

ข้อที่ ๓ แร่ทองคำใต้ใหนามาสงมอบให้องค์การเหมืองแร่ทางทะเลหรือ
 ตัวแทนขององค์การเหมืองแร่ทางทะเล เมื่อองค์การเหมืองแร่ทางทะเลได้หักค่า
 ภาษีหลวง ภาษี และค่าธรรมเนียมตามอัตราอย่างเดียวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 พังงา แล้วจะคืนเงินที่เหลือให้แก่ชาวเรือหรือผู้กักตัว

ข้อที่ ๔ ในระหว่างที่องค์การเหมืองแร่ทางทะเลอนุญาตให้ผู้กักตัว ใน
 เขตประจวบคีรีขันธ์ให้ผู้กักตัวประสงค์จะดำเนินการต่อไปให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์
 การทำเหมืองแร่รวมกันเป็นสหกรณ์หรือบริษัท เพื่อให้เปลี่ยนสภาพมาเป็นผู้รับจ้างของ
 องค์การเหมืองแร่ทางทะเล หรือไปขอขออนุญาตกับกรมทรัพยากรธรณีได้เอง โดย
 องค์การเหมืองแร่ทางทะเลจะให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

ข้อที่ ๕ ในระยะต่อไปนี้ ขอให้ผู้กักตัว ผู้กักตัวเฉพาะในเขตที่วาง
 ทุ่นไว้ จะออกนอกเขตทุ่นมิได้ และจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายให้ถูกต้อง การที่รัฐบาล
 จำเป็นจะต้องตั้งทุ่นนี้ไว้ ก็เพราะว่าเขตสัมปทานขององค์การเหมืองแร่ ทางทะเลนั้น
 ได้มีการเช่าหรือมอบหมายว่าจ้างให้บริษัทถึง ๑๑ บริษัท ทั้งทำการกักตัวเร่อยู่ก็แล้ว
 ที่จะไปทำการปะปนกัน ในข้อนี้เท่าที่ทราบรายงานก็เป็นที่ยอมรับถึงปฏิบัติของผู้กักตัว
 แร่ ชาวเรือผู้กักตัวในขณะนี้

ข้อที่ ๖ เมื่อพ้นกำหนดเวลาการขึ้นบัญชีแล้ว ทางราชการจะไม่อนุญาต
 ให้ผู้ใดที่มีได้ขึ้นบัญชีไว้กับองค์การเหมืองแร่ทางทะเลดำเนินการกักตัวเร่ ในทะเล
 โดยไม่ได้รับประทานบัตรอีกต่อไป เว้นแต่ผู้ขึ้นบัญชีไว้กับทางจังหวัดเท่านั้น

ข้อที่ ๗ มาตรการที่กำหนดไว้นี้ ก็เพื่อระงับประสงค์ที่ไล่ลงทุ่นไปแล้ว
 ให้สามารถทำกิจการไปพลาง ๆ ก่อนได้ จึงขอให้ผู้กักตัวเร่อยู่ในปัจจุบันช่วยกัน
 คุ้ยแค้น มีให้บุคคลใดมาดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก เพราะพื้นที่เป็นแหล่งแร่มีจำกัด หากพบ
 เห็นว่ามีผู้ใดปะปนเข้ามาขอให้ชาวเรือได้ช่วยรับแจ้งเจ้าหน้าที่โดยด่วน หลักเกณฑ์

นี้ถือว่าประกาศใช้และมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๒ ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอขานก่อนครับ

นายบรม ตันเถียร (พังกา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผม นายบรม ตันเถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพังงาพรรค
กิจสังคม ซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจเกี่ยวกับพวกนมรมค่าแร่ในทะเลจังหวัดพังงา ที่
ไม่ได้รับการผ่อนผันให้ทำเหมือง ร่วมกับคุณเจริญ เสรีถวัลย์ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดภูเก็ตอีกคนหนึ่ง กระผมในฐานะที่เป็นเจ้าของธุรกิจนี้ กระผมขอขอบคุณ
รัฐบาลที่พิจารณาใจกว้างที่ไกลของว่างระหว่างคนจนและคนรวย ซึ่งกระผมนั้นไ้มา
แถลงต่อสภาเป็นการส่วนตัวกับรัฐมนตรีก็ได้ หรือรองนายกรัฐมนตรีก็ เกี่ยวข้อง
ก็ถามว่าควรผ่อนผันให้เขาทำ เพราะเขาลงทุนไปแล้ว กระผมไม่อยากจะพูดซ้ำซาก
ใหม่มาก แต่รัฐบาลไม่ฟังครับ ในเมื่อรัฐบาลได้ตัดสินใจไปแล้ว ลงมติไปแล้วว่าให้เขาทำ
เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่าเป็นการลิดของว่างระหว่างคนจนและคนรวย ก็คือคนรวย
ที่หลายบริษัทได้ทำการลงทุนไปแล้วหลาย ๆ ล้านบาท หรือร้อย ๆ ล้านบาทนั้น ก็
ทำไป ส่วนคนจนพวกที่แพ่เล็ก ๆ นี้ได้ผ่อนผันให้ทำเป็นบางส่วน นี่เป็นการลิดของว่าง
ท่านประธานครับ ทำไมละครับ กระผมสงสัยว่าเมื่อกระผมได้พาราษฎรกลุ่มหนึ่งมาเมื่อ
วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ นี้ เพื่อพบกับรองนายกรัฐมนตรี คอกเคอร์ สมภพ
โศตระกิตย์ ในฐานะที่ท่านเป็นประธานมท. เพื่อขอผ่อนผันเป็นการรวมขอมกัน ใน
ที่สุดทางสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องไปที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้พิจารณา กระทรวง
อุตสาหกรรมพิจารณาแล้วประมาณวันที่ ๒๔ ตุลาคม ทางสำนักนายกรัฐมนตรีก็ตอบ
กระผมไปว่า เมื่อลงรับวันที่ ๒ พฤศจิกายน สักว่า ไม่ผ่อนผันให้ทำ ทำให้รัฐบาลซึ่ง
มีรัฐมนตรีมากมายในรัฐบาลชุดนี้ มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีก็มากมาย ๑๐
กว่าท่าน เจ้าสังกัดกระทรวงก็ถึงรัฐมนตรีช่วย ทำไมไม่รีบส่งไปดูแลครับว่า เขา
เดือดร้อนจริงหรือไม่ที่ ส.ส. ทองถิ่นเขานำเรื่องมารายเรียนให้สภาทราบ ให้
รัฐบาลทราบเพื่อจะแก้ไขกฎหมายให้ประชาชน ดังกันมาทำไมละครับหลายคน ในเมื่อ

ไม่มีทางใดที่ ทานประธาน หรือขุนนางผู้ใดจะยอมให้ ทานประธานหรือขุนนางผู้ใดจะยอมเป็น
 ตัวทั้งตัวที่เสียเองแล้วจะไปทั้งรัฐมนตรีมากมายทำไม ก็ไปทักทายตนเอง
 ไปทักทายตนเองทุกอย่างอย่างนั้นหรือ หรือการไปนั่งบนเตียงนอนของทองนึ่ง
 ด้วยตนเองอย่างนั้นหรือ ถ้าหากว่าจังหวัดไหนมีเรื่องเดือดร้อน ถ้าหากว่า ส.ส.
 ทองหรือจังหวัดไหนได้รับคำร้องทุกข์จากราษฎรมาเรียนต่อรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็ควร
 ที่จะส่งคนสองคนเพื่อจะแก้ไขปัญหานั้นให้เสร็จสิ้นไป การที่ราษฎรได้มาชุมนุมกันครั้ง
 นั้นวันที่ ๒๗ เป็นจำนวนมากถึง ๑,๐๐๐ กว่าคน เมื่อได้รับคำชวนจากทนาย
 รัฐมนตรีว่าจะไปอยู่ที่ไหนเพื่อจะแก้ไขเหตุการณ์ในวันนั้น ตัวแทนได้ขึ้นไปพบแล้วก็
 กลับไปอีกประมาณ ๔๐๐ กว่าคน ซึ่งพวกนั้นเขาเชื่อและกระตือรือร้นว่าให้กลับไป
 เชอะ พังทางโน้น นายกรัฐมนตรีก็ไปแก้ไขปัญหายอยู่แล้ว แต่พวกที่ยังอยู่ที่นั่นส่วนมากนั้น
 เป็นพวกกรรมกรเหมืองแร่ เป็นกรรมกรที่ไปจากจังหวัดต่าง ๆ พวกนี้ถ้าไม่ได้ทำก็
 ลำบาก การเดินทางมาเป็นพัน ๆ คน ทำให้เสียเศรษฐกิจ ทำให้พวกเขาเหล่านั้น
 ต้องเสียเงินเสียทองมากมายเสียเวลานานกลางคืนกลางวัน นอนอยู่หน้า
 จัตุรัสประชาธิปไตยพระนครนั้นแหละครับ เขาทำเนียบรัฐบาล เกือบครึ่งถึงครึ่งอีก
 ต้องเสียเศรษฐกิจอีก ต้องขอชาวหอไปแจก อันที่จริงแล้วกระผมไม่ได้เอาหน้าขอ
 ชาวหอไปแจก แต่เมื่อพูดถึงความเข้ามาในสภาวันนั้น วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ส.ส. ทั้ง
 หลายร้อยคนก็ไปปรากฏเห็นใจพวกชาวก้าวร้าว ซึ่งหลังไหลกันไปทั่วประเทศไทย กระผม
 ขอขณคุณ ส.ส. ทั้งหลายที่เห็นใจราษฎรที่พากันไปหาที่ดินนั้น แต่เขาอยู่หน้า
 ฝายนั้นเองงานกระผมเสียอีกว่า ทำไมไม่ลงมติ ทว่ากระผมไปเข้ากับทางรัฐบาล
 เกือบจะโดนกระตือรือร้น ทานประธานครับ ว่านายบรมตัวก็ไปยอมยอมกับรัฐบาล กระผม
 เห็นว่าเมื่อทนายรัฐมนตรีจะไปทั้งนี้ และไปทั้งนี้แล้วในวันนั้น วันที่ ๒๕
 รัฐมนตรีผู้ยิ่งใหญ่ก็แจ้งแล้วว่ารัฐมนตรี ๔๐ ท่านมากันเพียง ๒ ท่าน รัฐมนตรีที่มาจาก
 การเลือกตั้งคือรัฐมนตรีผู้ยิ่งใหญ่และรัฐมนตรีช่วยออกเคอร์เลียหา อุดมศักดิ์ ก็ไม่สามารถ
 ที่จะพบในสภาได้เกี่ยวกับคดีปัญหาเรื่องนี้ ทานประธานเขาไม่เข้าใจ เขาจะ

เล่นงานกระผม ผู้คนที่เมื่อเราไม่ลงมือ แล้วก็มาว่าวันนั้นต่อไปอีก เมื่อรัฐบาลยอม
แล้ว กระผมคิดว่าเขาก็พอใจ แต่มีบางส่วน เมื่อคืนกระผมนอนตก โทรมทั้งทางไกล
มาจากภูเก็บบอกว่า เอ๊ะ ทำไมที่บอกตามเดมะนาทงแคงไม่ให้เขาทำ อันนี้แหละครับ
กระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า ทำไมไม่ให้เขาทำ ให้เขาทำแต่เพียง
บริเวณบ้านนาไค้และเขาปิลาลัย แล้วทำไมต้องให้ยกขบวนกันมามาก ๆ จึงจะยอมกัน
ส.ส. ทองถิ่นไม่มีความหมายหรือกระผมไม่ได้เสียใจหรอกครับ กระผมไม่ใช่คนใจ
น้อย กระผมหัวเล็กแต่ใจกว้าง ปัญหาของบ้านเมืองควรจะแก้ไขกันนะครับ อย่าปล่อยให้
ให้เป็นเช่นนี้ต่อไป ผมอะไรก็เอ๋ย รามัญยกขบวนกันมามาก ๆ แล้วก็ไปแก้กันไป
ยกกันมา ๑๖ จังหวัด ต่อไปรัฐบาลจะทำอะไรต้องรอแก้ไขกันอย่างนี้ พึงผู้แทนราษฎร
ของทองถิ่นมางนะครับ กระผมขอประทานกราบเรียนเอาไว้ ถ้าหากเรื่องก็เอ๋ย
จริง ๆ ถ้าเรื่องไม่เอ๋ยจริงแล้ว ส.ส. พึงท่านนี้จะไม่เอ๋ยเรื่องบ้า ๆ บอ ๆ
เข้ามาในสภาให้เสียเวลาสภาและครับท่านประธาน แต่กระผมคิดว่าการรื้อฟื้นไป
แล้ว ทางนายกรัฐมนตรีก็ยอมแล้ว ให้ท่านเป็นอีไรไปเถอะ เป็นอีไรมันชินก็แล้วกัน
ส่วนกระผมจะเป็นผู้แทนที่ที่สถุ และผู้ที่ไม่เข้าใจกระผมที่มาจากจังหวัดพังงา ที่
สภากระผมอยู่หน้าสภานี้ กระผมก็ไม่ถือสา กระผมถือว่าเขาไม่เข้าใจกระผมนะ
ครับ แล้วกระผมก็ไม่แคร์ว่าเขาจะตากระผมอย่างไร กระผมถือว่าถ้ากระผมทำที่ถูก
ที่ควร กระผมก็ทำให้เขา เพราะเขาเป็นปวงชนชาวไทย กระผมเป็นผู้แทน ปวงชน
ชาวไทยเลือกกระผมมาทั้ง ๆ ที่พวกที่อยู่หน้าสภานั้นไม่ใช่คนจังหวัดพังงา ถ้ากระผม
ไม่ทำ ต่อไปก็อย่าเลือกกระผม ส่วนมากที่ไปทำมาหากินนั้นเป็นแสน ๆ คน แต่ไม่ได้
ย้ายสามะโนครัวไปพังงา คนพังงายังประมาณกระผมว่า คุณรมคุณไปให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์ทำไมว่าเรื่องนี้ไม่สำเร็จจะลาออก กระผมบอกว่าการกระผมพอใจครับทุกกับ
รัฐบาล รัฐบาลไม่ไปเหลียวแลไม่เห็นใจคนที่ยากจน ไม่ลกของว่าง คนมีเงินมีเรือชุก
หลายร้อยลำให้ทำ แต่คนจน ๆ ไม่ผ่อนผันกัน กระผมเสียใจทางจังหวัดพังงารามัญ
ที่เลือกกระผมบอกว่าเรื่องอะไรของคุณ บางคนนะครับ คนทำบางคนยังคำคุณเลย

เพราะไม่ใช่คนบ้านคุณ กระผมบอกว่ากระผมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย สิ่งใดที่
 กระผมจะทำให้แล้วมาเล่าสู่รัฐบาลฟัง เพื่อจะแก้ไขความเดือดร้อนของราษฎร
 แต่จะไม่เอาเรื่องเหลวไหลเข้ามาในสภาฯ ถ้าหากกระผมไม่คิดจะไปรับราษฎรที่ไป
 ทำกินที่นั่น ไม่ใช่กระผมทำหาย ถ้ากระผมไม่คิด กระผมสมัครผู้แทนราษฎรอีก สมมุติ
 ว่ามีการเลือกตั้งอีกในคราวหน้าโอนส่วโนครวัเข้าปครับ เลือกใครสักคนหนึ่ง
 เห็นว่าดีกว่ากระผม กระผมทำก็หมดแล้ว เพาที่กระผมช่วยเหลืประชาชนมา และ
 กระผมขอชอชยคุณรัฐบาลนอกรั้งหนึ่งและกระผมว่าทนายทไปนัเพอที่จะคลี่คลาย
 ไปในทางที่ดี ที่กระผมเคยพูดในสภาเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม กระผมคิดว่า น้องชาย
 นายท ๖ จะมาเป็นนายทมาให้เขาทำแะ เพาจะเอาคานายทหน้าละ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ทานไปเองตักสินใจเอง ชาวพังงาให้ทานเป็นอีไร ยกทานขึ้นออกก็จะไค่คลี่คลายไป
 ว่า ทานไปตักสินปัญหานันไม่มีไครไค่เียวไม่มีส่วนไม่มีลัก เกี่ยวกับสนับสนุนการ
 ให้คนจนทำแะในทองทะเลในจังหวัดพังงา ทานประธานกับ กระผมขอชอชยพระคุณ
 ทานประธานที่พูดคิควนนี้มานไป และรัฐบาลไครขอชอชและนอนนัให้ทำกับ ขอคุณ
 ครับทานประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้รัฐบาลไค้แจงแแล้ว ก็เป็นว่าเจ้า
 ของตักคิคือ คุณจรรุญ จะพูดอะไรหรือไม่ คุณจรรุญเชิญครับ

นายจรรุญ เสรีถวัลย์ (ภูเก็ท) : ทานประธานที่เคารพ และเพือน
 สมาชิกที่นับถือทุกทาน กระผม นายจรรุญ เสรีถวัลย์ ส.ส. จากจังหวัดภูเก็ท ก่อนน
 กระผมตองขอชอชยคุณทางรัฐบาล คิอตัวทานนายกรัฐมนตรีที่ทานไค่ตักสินใจให้
 ประชาชนจำนวนเป็นหมื่นเป็นแสนคนไค้มีที่ทำกินตอไปนัเป็นพื้นที่ของรัฐบาล แะ
 บัญหาที่เกิขขึ้นทั้งหมคนัน พอที่จะเป็นอุปาทรมให้กับรัฐบาลนัซึ่งเข้ามบริหารประเทศ
 ชาติ ไค้มีจิตสำนึกว่าการที่รัฐบาลจะมีมติ ค.ร.ม. หรือกฎหมาย หรือญกระทรวง
 อย่างไคนัน ในยามที่ประเทศของเราทุกวันนี้อยู่ในภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ประชาชน
 เกือบไม่สามารถที่จะรับภาระคอเศรษฐกิจที่ต้วสูงขึ้นทุกวัน ๖ เพราะฉะนั้นญ

กระทรวง หรือมติ ค.ร.ม. ไก่ ๆ นั้นควรจะออกมาในลักษณะที่หลีกเลี่ยง การ
กระทบกระเทือนอาชีพของประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นเมื่อ
ยุติคดีความของกรณีนี้เกี่ยวกับที่ทำการของประชาชนเป็นหมิ่นเป็นแสนคนนั้น ไก่ก็ไป
โดยทนายและทนายก็ได้ไปคุยด้วยตาของทนายเองว่ามีความเดือดร้อน ทนายก็ได้ตัดสินใจ
ใจแล้วนั้น กระผมก็ไม่มีปัญหาอะไรที่จะนำเรื่องนี้มากล่าวต่อไป และขอขอบคุณ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่าเรื่องนั้นผ่านไป

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถามครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม สัมพันธ์ ทองสมัคร จากนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ฟังทางรัฐบาลซึ่งแจ้งเกี่ยวกับเรื่องปัญหาการทำแร่ ผมใคร
จะกราบเรียนต่อท่านประธานสภาและรัฐบาลว่า เหตุการณ์ไม่ได้ยุติครับ ตอน
ตัวแทนของผู้ถูกทำแร่ได้เดินทางมาจะพบทนาย เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาในวັນนี้ เมื่อ
คืนที่อยู่ที่โรงแรมรอยแยต ผมก็ได้ถูกปัญหาถูกทำแร่ ปัญหาที่มีอยู่ว่าตอนนั้นคือปัญหาที่
อุทกสมบูรณตามที่ท่านนายก ไก่บอกว่าจะไปประชาชนไปทำแร่ห่างจากฝั่งทะเลทั้งหมด
ถึง ๒,๐๐๐ เมตรหรือ ๒ กิโลเมตร ห่างจากฝั่งทะเลไปตลอดตามแนวฝั่ง แต่ปรากฏ
ว่าเมื่อประชาชนจะเข้าไปถูกตามบริเวณนอกคัน บ้านหาแกงก็ถูกทนาย อมท. ได้ห้าม
ปรามเอาไว้ ได้วางพื้นที่บริเวณที่ ๒ แห่งที่กล่าวมานี้ เพราะเหตุว่าทั้ง ๒ แห่ง
นี้มีแร่ประมาณ ๕ ชั้น เป็นแร่ที่อุทกสมบูรณมาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเรื่องนี้ยังไม่
ยุติ ฉะนั้นวันนั้นเข้าใจว่าทางรัฐบาลน่าจะไต่ถามกับตัวแทนผู้ถูกทำแร่ที่ได้เดินทางมา
พบทนายอีกครั้งหนึ่งว่ามีความจำเป็นอะไร

อีกประการหนึ่ง ตอนนั้นการกวาดค้นเรื่องแร่กันมาก ก็เป็นสิ่งที่ที่
ไปทำร่วมกับ อมท. อยู่ช่วงนี้ ที่เคยจับผู้กระเบิดทุบทุบค่าแร่ ก็มีทั้งตำรวจนำ แลวก
พวกโลหกิจ หรือทรัพยากรธรณี และศุลกากร และ ป.ป.ป. ผมเข้าใจว่าการ

ลักษณะการทำแระออกนอกคงจะลดน้อยลง

แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมใครจะกราบเรียนเตือนทางรัฐบาลไว้ สักนิดว่า
ผู้เป็นทัวจกรที่สำคัญนำแระออกนอกนั้นไม่ได้เป็นประชาชนที่คุกนำแระ แต่เป็นเจ้าหน้าที่
รวมมือกับพ่อค้าใหญ่ ๆ ในแถบนั้นเป็นทัวจกรที่สำคัญเอาแระออกนอก เพราะฉะนั้น
ฝากทางรัฐบาลไว้ด้วย ผมขอกราบเรียนท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฝากท่านไว้แล้วกัน

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตามลำดับที่ ๑ เป็นกระทั่งตามของคณะรัฐมนตรี
เพียรสุวรรณ์ เรื่องนำทวม ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เชิญคณะรัฐมนตรี

นายธีระพันธ์ เพียรสุวรรณ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ธีระพันธ์ เพียรสุวรรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร เนื่องจาก
เวลานี้เป็นฤดูแล้งแล้ว แควการระของกระผมเป็นเรื่องนำทวม ซึ่งเข้ามาในตอนที่
แต่ถึงอย่างไรผลกระทบที่เกิดจากนำทวมในจังหวัดชุมพรนั้น ในปัจจุบันนี้ก็ยังไม่ได้กับ
การปักเป่าแก้ไข และไม่ใช่ว่าเฉพาะนำทวมในนี้ที่เข้ามาในปีก่อน ๆ เกา ๆ เขี่ยจน
หลังไปไ้เวลาถึง ๓ ปี ก็ยังไม่ได้กับการแก้ไข โดยเฉพาะในนี้ไ้มีนำทวมถึง ๓
ครั้ง ปรากฏว่ามีท้องที่บางแห่งชาวบ้านก็ยังทำนาไม่ได้จนบัดนี้ และใน
ขณะนี้นำทวมนั้นเป็นฤดูผลไม้ ปรากฏว่าหลังจากนำทวมแล้วก็ไม่ได้กับการแก้ไข
บำรุงซ่อมแซมทางสาธารณะต่าง ๆ สะพานที่หักพังทำให้ชาวสวนผลไม้ออกมาขาย
ไม่ได้ ทำให้ราษฎรในจังหวัดชุมพรเป็นตกต่ำเป็นประวัติการณ์ จนกระทั่งเวลานี้
ประชาชนแยกไปตาม ๆ กัน ในขณะนั้นกระผมไ้ทำหน้าที่ร้องเรียนมาถึงสำนักนายกรัฐมนตรี
โดยที่ไม่ใช่เป็นกระทั่งตามในสภาคราวนี้ นอกจากกระทั่งแล้วกระผมไ้
ทำหน้าที่ร้องเรียนด้วย แต่ทางสำนักนายกรัฐมนตรีบอกกระผมและทางกระทรวง
คมนาคมไ้แจ้งว่า ไ้ซ่อมแซมถนนหนทางเรียบร้อยแล้วนั้น กระผมขอยืนยันว่า ยัง
ไม่เป็นความจริง เพราะว่าถึงในปัจจุบันนี้ สะพานที่ยังพังยังหัก โดยเฉพาะสะพาน
สายเพชรเกษมนั้นก็ยังมีอยู่ ถนนสายต่าง ๆ นั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็ ทาง

กระทรวงคมนาคมก็ ยังไม่มีการแก้ไข กรมจึงใคร่ขอเรียนถามว่า จากสภาพ
น้ำท่วมในจังหวัดชุมพรถึง ๓ ครั้ง ทางรัฐบาลมีโครงการอย่างไรที่จะไปช่วยเหลือ
อย่าให้น้ำท่วมต่อไปอีก โดยมีคลองระบายน้ำที่ตำบลนาทุ่ง หรือว่าที่คลองสามแควนั้น
ที่อำเภอเมืองฯ แต่ปรากฏว่าคลองแคบไปและกั้นไป ตอนปลายของลำคลองนั้น
ไม่มีคันกันน้ำ พอฤดูฝนน้ำหลากเขาไปท่วมพื้นที่นาที่ตำบลนาทุ่งประมาณ ๖,๐๐๐ ไร่
ทำนาไม่ได้ พอตอนแล้งน้ำทะเลก็ไหลขึ้นมาทางคลองระบายน้ำมาท่วมนาอีกจนทำนา
ไม่ได้ เพราะว่าคันกันน้ำที่กั้นกันไปตอนเดียว ไม่ได้ไปถึงทะเล ฉะนั้นปัญหาอันนี้ทาง
รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และจะมีโครงการแก้ไขหรือไม่ และคลองระบายน้ำจะขุด
เพิ่มขึ้นอีกหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนที่เป็นถนนหนทางที่สภาพเสื่อมโทรมไปก็ดี หรือ
สะพานที่หักพังไปก็ดี รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณสำหรับซ่อมแซมไว้เท่าไร และคิดว่าจะ
แก้ไขให้ลุล่วงไปภายในปี ๒๕๓๓ นี้ได้หรือไม่ สำหรับปัญหาที่กรมอยากจะถาม
รัฐบาล หรือว่าประชาชนมีความสนใจฝากกรมมาถาม ในตอนนี้กรมก็ขอถาม
เพียงเท่านี้ก่อนครับ

นายอาทร ศรีวิชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกียรติ กรมจะขอตอบเฉพาะปัญหาที่
เกี่ยวข้องกับในส่วนของหน้าที่ได้รับมอบหมายคือ เรื่องของคันกั้นน้ำกระทรวงเกษตร ฯ
สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมเพื่อกันน้ำท่วม อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้
กรุณาถามถึงเรื่องเกี่ยวกับคลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ ที่ตำบลสามแคว ที่อำเภอ
เมือง ฯ จังหวัดชุมพรนั้น อันนี้เป็นคลองของชลประทาน ซึ่งความจริงแล้วมาตรการ
ในการที่จะเตรียมช่วยเหลือในปัญหาน้ำท่วมก็คือ เปิดประตูคลองสามแควเพื่อจะ
ระบายน้ำออก แต่หากว่ายังเป็นปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการคันเงินของคลองระบาย
น้ำอยู่ กรมก็ยินดีที่จะให้เจ้าหน้าที่รีบไปตรวจสอบดูว่าเป็นปัญหาที่ยังคงค้างอยู่หรือ
ไม่

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการช่วยเหลือเกษตรกรหลังจากน้ำท่วม หรือใน
ระหว่างที่น้ำท่วมนั้นใคร่ขอเรียนให้ทราบว่า ในการท่วมครั้งที่แล้วได้มีการนำ

เอาพืชพันธุ์ต่าง ๆ ให้เกษตรกรที่ประสบน้ำท่วม โดยให้นำเอาข้าวปลูกพันธุ์ ก.ข. ๗ จำนวน ๘๖ ตันไปแจกจ่ายให้กับราษฎร พันธุ์ผักต่าง ๆ จำนวน ๒,๕๐๐ ของ ใน ขณะเดียวกันนั้นได้ตระเตรียมไว้สำหรับที่จะเพิ่มเติมอีก สำหรับเมล็ดพันธุ์ข้าวที่ได้ เตรียมไว้มีอยู่ ๓๔๐ ตัน เมล็ดพันธุ์ถั่วลิสง ๑๓๐ ตัน ถั่วเขียว ๑๕ ตัน และพันธุ์ ผักอีกประมาณ ๑,๔๕๐ กิโลกรัม นอกจากนี้แล้วทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้ สั่งให้หน่วยป้องกันและกำจัดศัตรูพืชที่ ๒ ซึ่งรับผิดชอบในการกำจัด ที่ระบาค ในจังหวัดชุมพร ได้ให้เข้าไปช่วยเหลือในกรณีศัตรูพืชระบาค แต่ว่าไม่ได้รับ รายงานว่าได้มีการระบาคในขณะนี้ สำหรับการเตรียมการช่วยเหลือต่อไปในอนาคต นั้นอย่างที่ได้เรียนไว้ว่าได้มีการเตรียมพันธุ์พืชอย่างอื่นต่าง ๆ ไว้ สำหรับที่จะใช้ปลูก แทนในกรณีที่มีน้ำท่วม คือใช้ปลูกแทนในเมื่อน้ำลดลงไปแล้วก็ได้แก่พันธุ์ข้าว ถั่วต่าง ๆ และผักต่าง ๆ รวมทั้งยาปราบศัตรูพืชที่ได้ใช้ในกรณีศัตรูพืชระบาคหลังน้ำลด หาก พืชพันธุ์ต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ไม่เพียงพอ ก็คงมีงบกลางเตรียมไว้ สำหรับดำเนินการ ต่อไป การช่วยเหลือในกรณีนี้อาจจะเกิดมีน้ำท่วมขึ้นมามาก ทางกระทรวงเกษตร ฯ ได้เตรียมล่วงหน้าไว้ โดยจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ ซึ่งมี ปลัดกระทรวงเกษตร ฯ เป็นประธาน ประกอบด้วยอธิบดีกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมอยู่ในคณะกรรมการ ได้กำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและตั้งงบประมาณไว้ เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาทเรียบร้อยแล้ว ซึ่งนับว่าดีจากปีก่อน ๆ ซึ่ง เมื่อเหตุการณ์ เกิดขึ้นแล้วจึงพิจารณาเตรียมการให้ความช่วยเหลือ ก็หวังว่าคงจะสามารถช่วยเหลือ เกษตรกรได้ทันเวลาที่ กระทรวงขอเรียนให้ทราบในชั้นนี้ก่อน เท่านั้นครับ

นายธีระพันธุ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ

ตามที่ทางรัฐบาลได้ขอมานั้น กระผมเห็นว่ายังไม่เป็นที่พอใจ เพราะว่าการแจก พันธุ์พืชนั้นไม่สำคัญหรอกครับ กระผมคิดว่าพันธุ์พืชของหนึ่ง ๕ บาท ๑๐ บาทประชาชน ก็คงมีเงินพอที่จะไปซื้อได้ ปัญหาอยู่ที่ว่าเมื่อผลิตมาได้แล้วท่านเคยพิจารณา หรือว่า เคยสนใจบ้างหรือไม่ว่า จะไปควบคุมหรือไปประกันราคาให้เขาขายได้ในราคา ที่

มีกำไร หรือเคยไปเสียแล้วบ้างหรือไม่ อย่างเช่นตอนน้ำท่วมที่จังหวัดชุมพรปีนั้น ผล
ไม่ขาวบ้านขายไม่ออก ก็ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะได้มีมาตรการ เรื่องราคาน้ำอย่างไร
เพราะว่าประชาชนไม่ต้องการของแจกหรือครับ ต้องการที่จะช่วยตัวเอง แต่ใน
เมื่อเราช่วยตัวเองผลิตขึ้นมาแล้ว รัฐบาลสามารถจะคุ้มครองป้องกันได้หรือไม่ ว่า
เมื่อผลิตมาแล้วจะต้องมีกำไร เมื่อประชาชนมีกำไร เขาก็มีกำลังใจที่จะผลิตต่อไป
ในปีต่อไป แต่ถ้ามผลิตขึ้นมาแล้วขาดทุน ถึงแม้พันธุ์ผักเอาไปให้คงจะเอาไปกิน
เสียเองมากกว่าจะเอาไปปลูกหรือเอาไปทำเพื่อให้เป็นผลประโยชน์นอกเลย ขึ้นมา
เพราะฉะนั้นผลที่ต้องการนั้นก็คือ รัฐบาลมีทางที่จะแก้ไขหรือป้องกันอย่างไรบ้าง จะ
คุ้มครองให้เกษตรกรที่ลงทุนลงแรงไปแล้ว อย่างเช่นว่าในฤดูแล้งไหม ในฤดูหนาวที่
จะถึงนี้ ทางจังหวัดชุมพรมีแล้งไหมออกมามากอย่างนี้ มีวิธีการที่จะป้องกัน หรือช่วย
หาตลาดทั้งต่างประเทศและในประเทศ หรือว่ารับรองประกันราคาหรือว่าไปช่วย
เหลือให้กำไรได้หรือไม่ เพราะว่าในฤดูแล้งไม่ที่นานมาเป็นฤดูน้ำท่วมก็ผ่านไปแล้ว
แล้วสิ่งซึ่งไม่ได้มีการแก้ไขก็ไม่เหมือนกัน แต่เมื่อจะถึงฤดูขึ้นมาใหม่ จะมีการขายเหลือ
ได้บ้างหรือไม่ ที่ที่หาหนทางมา หาหนทางอีกประเด็นเดียวกันนะครับ แต่ในเรื่อง
การเกษตร กระผมยังอยากจะทราบถึงเรื่องถนนหนทางกับสะพาน เพราะว่าถึงแม้
จะผลิตออกมาได้ ไม่มีถนนที่จะไปชน ไม่มีสะพานจะให้ชนก็ป่วยการที่จะไปแจกของ
หรือที่จะผลิต เพราะฉะนั้นในเรื่องถนนหนทางกับเรื่องสะพานที่เกิดจากน้ำท่วม ทาง
รัฐบาลได้คิดจะแก้ไขหรือไม่ หรือได้วางแผนทางหรือตั้งงบประมาณไว้เพื่อแก้ไขแล้ว
สักเท่าไร นอกจากนี้เรื่องคลองส่งน้ำตามที่เกิดขึ้น หมายความว่าพอน้ำหลากไป
ท่วมนาเขาทางปลายคลองควย เพราะไม่ไปป้องกันทำคันกั้นน้ำ และทางจังหวัด
ชุมพรก็ได้มีโครงการที่จะขุดคลองระบายน้ำขึ้นมาอีกคลองหนึ่งไม่ทราบว่าทางรัฐบาล
ได้รับโครงการนี้จากทางจังหวัดหรือยังและได้พิจารณาเห็นควยหรือไม่ นั่นนะครับ
เป็นปัญหาที่แท้จริง และที่จะแก้ปัญหานี้ได้ กระผมจึงจำเป็นที่จะต้องถามต่อครับ

พลเรือเอก ฌมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ทานประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับกรมทางหลวงนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม ซึ่งท่านรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงก็ได้มีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง
 ที่จะมาตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยตนเอง แต่เนื่องจากอาการป่วยของท่าน
 ยังคงมีอยู่คงพักอยู่ที่โรงพยาบาล ท่านขอให้กระผมกราบเรียน ท่านประธานขออภัย
 คอสภาไว้ ณ ที่นี้ด้วย สำหรับกรณีความเสียหายอันเกิดจากน้ำท่วมในจังหวัดชุมพร
 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทางหลวงของกระทรวงคมนาคมคือในเรื่องถนนและสะพาน
 นั้น กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ ในระหว่างวันที่ ๔ ถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม
 ๒๕๒๒ ได้เกิดฝนตกหนักในจังหวัดชุมพร เป็นเหตุให้น้ำท่วมทางหลวงที่อยู่ในความรับ
 รับผิดชอบของกรมทางหลวงทั้งสิ้น ๙ สาย เป็นทางหลวงแผ่นดิน ๓ สาย ทางหลวง
 จังหวัด ๔ สาย รวมระยะทางที่น้ำท่วมยาว ๑๐.๑๒๓ กิโลเมตร ค่าเสียหายประมาณ
 ๒.๒ ล้านบาท ความเสียหายมีผิวทาง ไหลทาง คันทางชำรุด ทางขาด ๕ แห่ง หอ
 ซาก ๑ แห่ง กั้นพังหลาย ๕ แห่ง การซ่อมและบูรณะทางหลวงที่ได้รับความเสียหาย
 จากน้ำท่วมนี้ เท่าที่กระผมได้รับรายงานจากกรมทางหลวง ก็รู้สึกจะไม่ตรงกับที่ท่าน
 สมาชิกผู้เกียรติได้กล่าวไว้ว่ายังไม่มีทำการซ่อมทำ แต่รายงานที่กระผมได้รับจากกรม
 ทางหลวงมีดังต่อไปนี้ครับ

สายที่ ๑ คือทางหลวงหมายเลข ๔ คอนทามชะ - ชุมพร นี้ก็เสียหาย
 เล็กน้อย ผิวทางและไหล่ทางซึ่งได้ซ่อมแซมเรียบร้อยแล้ว และคอนชุมพร - กรบุรี
 ไหลทางเสียหายเล็กน้อย ได้ซ่อมทำไปแล้ว

สายที่ ๒ ทางหลวงหมายเลข ๔๑ คอนชุมพร - หลังสวน และคอนหลัง
 สวน - สุราษฎร์ธานี ก็มีผิวทางและไหล่ทางชำรุด ซึ่งไม่มากนัก การซ่อมแซมเสร็จ
 เรียบร้อยไปแล้ว

สายที่ ๓ ทางหลวงหมายเลข ๓๒๓ คอนสี่แยกปทุมพร เข้าจังหวัดชุมพร
 ก็มีผิวทาง ไหลทาง ลาดคันทางชำรุด ซึ่งได้แก้ไขเบื้องต้นโดยซ่อมผิวทางและ

ไหลทางเสร็จเรียบร้อยแล้ว สำหรับแผนระยะไกล ระยะยาวก็จะไ้ยอมฉิวทางไหลทาง และราคาค้นทางให้ใหม่อีกต่อไป

สายที่ ๔ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๑ ตอนชุมพร - ปากน้ำ ความชำรุดก็เกี่ยวกับฉิวทางไหลทาง ลาคันทางชำรุด ไ้แก้ไขเบื้องต้นไ้ยอมฉิวทางและไหลทางเสร็จเรียบร้อยแล้ว และมีแผนระยะยาวที่จะยอมฉิวทาง ไ้ไหลทาง และลาคันทางต่อไป

สายที่ ๕ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๒ ซึ่งเสียหายมาก ตอนราชบุรี - พะโคะ - หลังสวน ฉิวทาง ไ้ไหลทางชำรุด ทางซาค ๕ แหง หอซาค ๑ แหง กินทั้งหลาย ๑๕ แหง ไ้แก้ไขเบื้องต้นโดยมีป้ายเตือน หอดสะพานเบลล์ ตกกินที่ทั้งหลายออก ยอมฉิวทางและวางหอดคอนกรีตเสริมเหล็กเสร็จเรียบร้อยแล้ว อันนี้ไ้ใช้งบประมาณค่อนข้างจะสูง ไซ้ไปประมาณ ๑ ล้าน ๓ แสนบาทเศษ สำหรับแผนการแก้ไขระยะยาวก็จะไ้แก้ไขเกี่ยวกับทางระบายน้ำ และป้องกันกาทั้งหลายของกินต่อไป

สายที่ ๖ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๔๗ ตอนแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑ ความหินนุ้ย - บางน้ำจิก อันนี้เสียหายเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับค้นทาง ไ้ไหลทาง ไ้ยอมทำเรียบร้อยแล้ว

สายที่ ๗ ทางหลวงหมายเลข ๔๑๑๔ ตอนหลังสวน - ละแม ฉิวทาง ไ้ไหลทางชำรุด ไ้แก้ไขเบื้องต้นโดยยอมฉิวทาง ไ้ไหลทางเสร็จเรียบร้อยแล้ว อันนี้ก็มีแผนระยะยาวที่จะยอมฉิวทาง พินทาง และไหลทางต่อไป

สรุปที่กระผมไ้รับรายงานจากกรมทางหลวงก็คือไ้แก้ไขเบื้องต้น ไปเรียบร้อยแล้ว สำหรับโครงการระยะยาว กรมทางหลวงก็มีโครงการที่จะยอมบูรณะความเสียหายที่เกิดขึ้นจากน้ำท่วมนี้ในงบประมาณ ๒๕๒๓ คือจะยอมบูรณะฉิวทางไหลทาง แก้ไขหอระบายน้ำ และป้องกันน้ำกัดเซาะ และป้องกันกาทั้งหลายของกิน

สำหรับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไ้ถามว่าไ้ใช้งบประมาณไ้เท่าใด นั้น

สำหรับกรณีฉุกเฉินนี้ก็ไม่ควรงบประมาณไว้เพียงประมาณ ๒๕๐๐ จำเป็นจะต้อง
โอนงบประมาณจากรายการอื่นซึ่งมีความเร่งด่วนน้อยมาใช้เพื่อการนี้ก่อน ซึ่งกรม
ทางหลวงกำลังเตรียมการอยู่แล้ว ซึ่งขณะนี้กระผมเองก็ยังไม่ทราบว่า จะต้องใช้
งบประมาณเท่าไร กระผมก็มีเรื่องกราบเรียนสั้น ๆ ผ่านท่านประธานสภาเพื่อให้
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบเพียงเท่านี้ครับ

นายธีระพันธุ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : กระผมก็ยังมีความข้องใจ
อยู่อีกครับ อย่างเช่นที่อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพรก็ดี อำเภอท่าแซะก็ดี การที่นำ
ทอมทางฝั่งตะวันตกของถนนสูงมาก ก็เพราะว่าของทางระบายน้ำที่กรมทางหลวงได้
ไปทำไว้แคบ อย่างเช่นที่ตำบลหามะหลา ตำบลหาคาย อำเภอหลังสวน ปรากฏว่า
ถนนสายตรงจากสี่แยกเข้าหลังสวนไปสี่แยกตะแบกเป็นเขื่อนกั้นน้ำอย่างดี ทำให้ทาง
ทิศตะวันตกของถนนเมื่อน้ำจากแม่น้ำดอนเอ่อขึ้นมาท่วมเรือสวนไร่นา ต้นผลหมาก
รากไม้ ทุเรียน มังคุด เงาะกลายเป็นอันมาก แล้วก็ท่วมกันอยู่เป็นระยะเวลานาน
เพราะไหลไม่ไค้ ตัวถนนเป็นเขื่อน ของทางระบายก็สร้างไว้มีขนาดคับแคบ ที่นี้ที่
ท่าแซะอีกแห่งหนึ่ง ที่บ้านวังครก ทางกรมทางหลวงได้ไปสร้างสะพานขึ้นมา ๒ สะพาน
แต่ยังไม่ถูกจุก ความจริงที่จุกอยู่ทางตอนเหนือขึ้นมา เป็นลำคลองสายแยกออกมา
จากแม่น้ำใหญ่ก็ไม่ได้มีของทางระบายน้ำ ทำให้เกิดน้ำท่วมขังอยู่นาน ไหลไปไหน
ไม่ไค้ เหลานี้เป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่ทำให้เกิดภavnน้ำท่วม และความเสียหายให้
แก่ชาวบ้าน ก็เพราะตัวถนนนี้แหละที่เป็นต้นเหตุเหมือนกัน เนื่องจากของทางระบาย
น้ำทั้งหลายไม่ไค้สักส่วนและปริมาณที่ไหลมาทั้งปี

พันโท ทาพนา รัฐมนตรีช่วยท่านได้ตอบกระผมมาเกี่ยวกับงาน ใน
ความรับผิดชอบของกระทรวงคมนาคมนั้น กระผมก็ไม่ข้องใจ แต่ที่ในความรับผิดชอบ
ของกระทรวงมหาดไทย ถนนต่าง ๆ ถนนตำบลลำค้ำ ที่เขาหมู่บ้านลำค้ำ ซึ่งยัง
ไม่ไค้รับการแก้ไขนั้น กระผมก็ยังเป็นห่วงอยู่ เพราะว่ากระทรวงคมนาคมก็คงจะไป
แก้ไขให้ชาวบ้านไม่ไค้แน่ จะต้องเป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องไปแก้ไข

จึงใคร่ขอเรียนถามต่อไปว่า ถนนเหล่านี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขหรือเปล่า และก็มีโครงการที่จะแก้ไขเฉพาะพวกน้ำท่วมนี้ให้เป็นพิเศษหรือไม่ ก็มีปัญหาคือของ ใจอยู่อีกเท่านั้นครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ในคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามถึง การดำเนินการในความรับผิดชอบของทางจังหวัดนั้น ความจริงก็ทางจังหวัดกับทาง ร.พ.ช. ได้ร่วมกันพิจารณากำลังดำเนินการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากมีอะไรที่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เห็นว่ายังไม่เป็นที่สมประสงค์ หรือยังไม่เป็นที่เกิดประโยชน์ ต่อประชาชนในพื้นที่ ก็ขอความกรุณาได้แจ้งให้กระทรวง ทางกระทรวงจะเร่งรัด ทาง ร.พ.ช. กับทางจังหวัดให้ดำเนินการโดยด่วน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทุถามของคุณสนธิ กุลเจริญ เรื่องน้ำทะเลท่วมถนน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เชิญคุณสนธิครับ คุณ สนธิไม่คิดใจใช่หรือไม่ครับ ถ้าไม่คิดใจก็ผ่านไป

นายสนธิ กุลเจริญ (สมุทรปราการ) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทุถามที่ ๓ ของคุณสัมพันธ ทองสมัคร เรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คิดใจหรือไม่ครับ คิดใจเชิญเลยครับ

นายสัมพันธ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สัมพันธ ทองสมัคร จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีกระทุถามที่ ๓ ซึ่งได้ถามรัฐบาลมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ทางรัฐบาลเพิ่งจะเอาเข้าสภาในวันนี้ กระทุถามของผมคือเรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม

ควมปรากฏว่าในขณะนี้โจรผู้ร้ายเพิ่มขึ้นมากแทบทุกจังหวัด โดยเฉพาะในจังหวัดภาคใต้มีการปล้นจี้กันเป็นประจำ อย่างที่นครศรีธรรมราชในท้องที่ อำเภอยางอำเภอ เช่น พุนใหญ่ พุนสง ฉวาง กิ่งอำเภอนาบอน อำเภอเมือง ฯ

อำเภอชะอวด อำเภอธัญญะ เป็นต้น เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่สามารถปราบปราม
ลงได้ ยิ่งความเดือดร้อนให้เกิดขึ้นแก่สุจริตชนโดยทั่วไป จึงขอเรียนถามว่า

๑. ทานทรายหรือไม่ว่า ขณะนี้ให้มีโจรผู้ร้ายชุกชุมแทบทุกจังหวัดใน
ภาคใต้ โดยเฉพาะในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการปล้นชิงกันไม่เว้นแต่ละวันเฉลี่ย
แล้ววันหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ราย

๒. หากทานทราย ทำไมไม่หาทางแก้ไข หากไม่ทราบ แสดงว่า
ข้าราชการของทางนั้นรู้เห็นเป็นใจเข้าช่วยกับโจรผู้ร้าย โดยไม่ไต่แจงเรื่อง
โจรผู้ร้ายมาถึงท่านหรือไม่ หากไม่ใช่เป็นเพราะเหตุใด

๓. การปราบปรามโจรผู้ร้ายหากตั้งหน่วยปฏิบัติการ เฉพาะกิจขึ้นจะได้
หรือไม่ หากไม่ไต่เป็นเพราะเหตุใด

๔. เมื่อปลายเดือนพฤษภาคมนี้ โจรผู้ร้ายซึ่งเป็นผู้ต้องหาของทาง
ราชการได้ทำการคุกคามสถานีตุลาการถึงกับจับผู้พิพากษาเอาไปเป็นตัวประกันถึง ๒
จังหวัดในภาคใต้ เบื้องหน้าเบื้องหลังเป็นอย่างไร และท่านมีมาตรการจะป้องกัน
เรื่องเหล่านี้แก่ฝ่ายตุลาการและข้าราชการอื่น ๆ ตลอดถึงประชาชนอย่างไร หรือ
ไม่ ขอถามเท่านั้นครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตำรวจ
เอก ชุมพล โลหะชาละ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเรียนตอบกระทู้
ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ประการแรกที่ถามว่า กระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่า ขณะนี้ให้มี
โจรผู้ร้ายชุกชุมแทบทุกจังหวัดในภาคใต้ โดยเฉพาะในจังหวัดนครศรีธรรมราช มี
การปล้นชิงกันไม่เว้นแต่ละวันเฉลี่ยแล้ววันหนึ่ง ๆ ไม่น้อยกว่า ๑๐ รายนั้น ขอเรียน
ว่า กระทรวงมหาดไทยเองมีความสนใจในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง และเท่าที่
ได้รับรายงานจากกรมตำรวจ พบว่าเป็นความจริงที่ว่า สถิติคดีอาชญากรรมทาง

ภาคใต้มีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นได้ชัด เมื่อได้เปรียบเทียบสถิติที่
 อุดมกรรฐที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ของตำรวจภูธรภาค ๔ คือภาคใต้ในช่วงเวลา ๖ เดือน
 แรกของปีงบประมาณ ๒๕๒๑ ซึ่งเกิดขึ้น ๑,๘๒๒ ราย กับปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ซึ่ง
 เกิดขึ้น ๒,๑๒๒ ราย ปรากฏว่าเกิดอุดมกรรฐเพิ่มขึ้น ๓๐๐ ราย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ
 ๑๖.๕ สำหรับเฉพาะจังหวัดนครราชสีมาจากสถิติคนตาย ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์
 คือคดีปล้นชิง ตามกระทุหมั่นเอง ในรอบ ๔ เดือน ของปีงบประมาณ ๒๕๒๒
 ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๒๑ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ
 ๒๕๒๑ ในช่วงเวลาเดียวกัน ปรากฏว่าในปีงบประมาณ ๒๕๒๒ ๔ เดือนก็เกิดขึ้น
 ทั้งหมด ๘๔ ราย เฉลี่ยวันละ ๕.๕ ราย ในปีงบประมาณ ๒๕๒๑ ๔ เดือน ก็
 เกิดขึ้นทั้งหมด ๖๕๓ ราย เฉลี่ยวันละ ๔.๖ ราย แสดงว่าเป็นคดีที่เกิดขึ้นสูงกว่า
 ปีก่อนในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ๑๓๕ ราย

ประการที่ ๒ ที่ถามว่า เมื่อกระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว ทำไมไม่
 หาทางแก้ไขหากไม่ทราบ แสดงว่าชาวราชการบางคนรู้เห็นเป็นใจเข้าช่วยกับผู้ร้าย
 ไม่ไกรรายงานเรื่องโจรผู้ร้ายมาถึงกระทรวงมหาดไทย ใช่หรือไม่ หากไม่ใช่เป็น
 เพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนตอบว่าตามที่ได้แจ้งให้ทราบในข้อแรกแล้วว่า ทาง
 กระทรวงมหาดไทยได้รับทราบสถานการณ์โจรผู้ร้ายทางภาคใต้อยู่ตลอดเวลา และ
 นอกจากจะเฝ้าสังเกตหรือกำชับให้ทางจังหวัดดำเนินการปราบปรามโจรผู้ร้าย โดย
 กวดขันแล้ว ก็ยังได้เร่งรัดการดำเนินการปราบปรามด้วยมาตรการพิเศษต่าง ๆ อีก
 ทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้นก็ได้มีการปรับปรุงตัวเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในระดับต่าง ๆ
 ซึ่งดำเนินการเป็นระยะ ๆ ตลอดมา

ประการที่ ๓ ที่ถามว่า การปราบปรามโจรผู้ร้าย หากตั้งแต่ปฏิบัติการ
 เฉพาะกิจขึ้นจะไต่หรือไม่ หากไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนตอบว่า การจัดทำ
 หน่วยเฉพาะกิจปราบปรามโจรผู้ร้ายเป็นกรณีพิเศษนั้นมีอยู่ ๒ ระดับด้วยกัน คือระดับ
 แรกเป็นหน่วยเฉพาะกิจท้องถิ่น ซึ่งเป็นคุณพินิจของอำเภอหรือทางจังหวัดที่จะพิจารณา

จัดตั้งขึ้นมา ในขณะที่มีการตั้งขึ้นในหลายพื้นที่แล้วทางภาคใต้ สำหรับหน่วยเฉพาะกิจส่วนกลาง ซึ่งเป็นจุดพินิจของตำรวจที่จะพิจารณาจัดตั้ง โดยได้สั่งการให้กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ หรือกองบังคับการตำรวจภูธร ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ เป็นผู้ดำเนินการ หรือกรมตำรวจส่งหน่วยเฉพาะกิจไปจากกรุงเทพฯ ก็ได้ แล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควร ขณะนั้นกรมตำรวจได้จัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจดังกล่าวตามข้อ ๒ ขึ้นแล้วเรียกว่า "แผนชัยมงคล ๒" เริ่มปฏิบัติการมาตั้งแต่วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๒๒ เป็นเวลา ๓ เดือน มีเขตปฏิบัติการเน้นหนักในเขตพื้นที่จังหวัดพัทลุง ตรัง นครศรีธรรมราช และเพื่อให้แผนการนี้มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง กรมตำรวจก็ได้สั่งการเสริมกำลังให้ตำรวจตระเวนชายแดน ตำรวจทางหลวงเข้าร่วมปฏิบัติการด้วย เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๒ ทางอธิบดีกรมตำรวจรวมทั้งรองอธิบดีกรมตำรวจ ฝ่ายปราบปราม และผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนพร้อมด้วยคณะได้เดินทางไปตรวจสอยถตามการปฏิบัติการตามแผนชัยมงคล ๒ นี้ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๒

ข้อ ๔ ให้ความว่า เมื่อปลายเดือนพฤษภาคมนี้ โจรผู้ร้ายซึ่งเป็นผู้ต้องหาของทางราชการได้ทำการคุกคามสถานการณ์ถึงกับจับผู้พิพากษาเอาไปเป็นตัวประกันถึง ๒ จังหวัดในภาคใต้เบื้องหน้าเบื้องหลังเป็นอย่างไร และหากมีมาตรการจะป้องกันเรื่องเหล่านี้แก่ฝ่ายตุลาการและข้าราชการอื่น ๆ ตลอดจนถึงประชาชนอย่างไรหรือไม่นี้ ขอเรียนตอบว่า

ประการแรก การจับผู้พิพากษาเป็นตัวประกันซึ่งเกิดขึ้นที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น จากการสืบสวนสอบสวนในเบื้องต้นยังไม่ปรากฏว่ามีเบื้องหน้าเบื้องหลังอย่างอื่น คงได้ความแต่เพียงว่า ผู้ต้องขังที่ร่วมกันจับผู้พิพากษามุ่งประสงค์ที่จะหาทางหลบหนีโทษจากที่คุมขัง เพื่อมิต้องถูกศาลพิพากษาลงโทษในความผิดที่แต่ละคนก่อขึ้น ซึ่งล้วนแต่เป็นคดีอาญาธรรมดาที่จะต้องได้รับโทษสูงทั้งสิ้น จึงคบคิดกันวางแผนจับผู้พิพากษาทั้ง ๒ แห่งดังกล่าว

ประการที่ ๒ สำหรับมาตรการป้องกันเรื่องเหล่านี้แก่ฝ่ายตุลาการและ

ข้าราชการอื่น ๆ ตลอดจนประชาชนนั้น กรมตำรวจได้รวมประชุมกับทางกระทรวง
ยุติธรรม ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกับปลัดกระทรวงยุติธรรม
ตลอดจนโคประสานงานกับข้าราชการจังหวัดทุกจังหวัดทั่วมาตการทั้งนี้ ประการ
แรกทางคานกระทรวงยุติธรรมได้สั่งการไปยังศาลทุกแห่ง ปรับปรุงห้องขังของศาล
เป็นลูกกรง ๒ ชั้น เพื่อความสะดวกในการควบคุมของขังมิให้มีการส่งสิ่งของของ
ห้ามแก่ผู้ต้องขังได้ ประการที่ ๒ ทางคานเจ้าหน้าที่ตำรวจได้วางมาตรการให้สถานี
ตำรวจทุกแห่งที่มีศาลตั้งอยู่ปรับปรุงจัดทำรั้วที่มีคุณภาพและมีจำนวนเพียงพอ โดย
เพิ่มจำนวนขึ้นเพื่อให้สามารถป้องกันเหตุร้ายและรักษาความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษาได้
ส่วนการพักอาวูในบริเวณศาลซึ่งมีข้อจำกัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๓๓ กำหนดให้เป็นสิทธิและอำนาจของศาลให้ประสานงาน กับผู้พิพากษา
หัวหน้าศาลซึ่งส่วนใหญ่ยอมให้พักอาวูในศาลอย่างมีขีต และให้มีการตรวจค้น
ผู้ต้องสงสัยในบริเวณศาลได้ทั้งมีศาลบางแห่งซึ่งเป็นส่วนน้อยยังคงห้ามพักอาวู ใน
บริเวณศาล และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พิจารณาทำความเข้าใจกับมาตการตรวจ
ค้นอาวูเป็นทางป้องกันไว้แล้ว ประการที่ ๓ ให้นายตำรวจชั้นสารวัตรท้องที่รับผิดชอบ
ควบคุมดูแลจัดทำรั้วไปควบคุมผู้ต้องหาที่ศาลและเรือนจำ ตลอดจนตรวจสอบ
ผลการปฏิบัติเป็นประจำคองเนื่องและประสานงานกับทางศาลกับเรือนจำ ในการแลกเปลี่ยน
ข่าวสารตลอดจนข้อมูลพฤติการณ์ของผู้ต้องขังให้ได้ทราบซึ่งกันและกัน เป็น
ทางป้องกันเหตุร้ายอีกทางหนึ่งด้วย ขอคุณครับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมได้ฟังทางรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กราบเรียน
แล้ว แต่กระผมใครจะกราบเรียนถามว่าตอนนี้โจรผู้ร้ายทางภาคไหนคหรือยัง นี่
เป็นอันมรก ท่านบอกว่าสถิติเพิ่มขึ้นถึง ๖๖.๕ เปอร์เซ็นต์ อันนั้นเฉพาะสถิติที่ได้จาก
เจ้าหน้าที่ตำรวจ เฉพาะที่ประชาชนไปแจ้งความตำรวจ เฉพาะที่ประชาชนยังเชื่อ
ในความสามารถของตำรวจ แต่สิ่งทีประชาชนยังไม่เชื่อความสามารถ ของตำรวจ

หรือประชาชนบางกลุ่มบางพวกที่ไม่ได้ฟังคำร่ว เพราะไม่เชื่อในความสามารถของ
คำร่ว เขาก็ไม่ไปแจ้งความอาศัยวิธีการที่ลงแค้นกัน หรือว่าวิธีการที่ไปถล่ม
กันเอง อันนี้มีจำนวนมาก เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนถามว่า ตอนที่กำลังที่
ท่านกราบเรียนต่อสภานี้ โจทย์รายทางภาคใต้หมกลองหรือยัง นี่ประการแรก

ประการที่ ๒ ขณะนี้ทางภาคใต้มีปัญหาเดือดร้อนอย่างหนัก เพราะ
เจ้าหน้าที่ตำรวจหลายจังหวัดด้วยกันที่ฝากไว้ในคานาโจรหรือการเลี้ยโจร ไคร่ระคม
กำลังลงไปยังจังหวัดพัทลุง เจ้าหน้าที่ทั้งหลายในภาค ๔ ไคร่ระคมกำลังที่จังหวัด
พัทลุงเพื่อไปหาเสียงใหญ่สมัครรับเลือกตั้งผู้หนึ่งซึ่งเป็นนายตำรวจเก่าของภาค ๔
ทั้ง ๆ ที่บางคนได้ส่งย้ายไปอยู่ภาคเหนือ กระผมได้กราบเรียนท่านรองนายกรัฐมนตรี
ไว้แล้วในรัฐบาลนี้เหมือนกันในการประชุมคราวที่แล้วว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้หนึ่ง
โดนส่งย้ายไปจากจังหวัดภาคใต้ในข้อหาที่เลี้ยโจร แต่เขาไม่ได้เดินทาง เขาไม่
แคร์หรือกรรมตำรวจ ท่านรองนายกรัฐมนตรีรับปากต่อสภานี้ว่าจะจัดการให้ แต่ทุก
วันนี้จนถึงยังไม่จัดการ ยังตระเวนหาเสียง หานักเลงหาพรรคพวกที่เป็นนายตำรวจ
ด้วยกันที่เลี้ยโจรด้วยกัน ยังไปหาเสียงใหญ่สมัครรับเลือกตั้งที่พัทลุง นี่ท่านจะแก้ไข
อย่างไรสั่งให้เดินทางภายใน ๒๔ ชั่วโมงหรือไม่ ถ้าไม่ไค่ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่า
การกระทรวงมหาดไทยจะลาออก

อีกประการหนึ่งแผนที่ว่าขั้มมกล ๒ เลื่องลือกันนักกันหนา กระผม
เคยบอกแล้ว เขาเรียกว่าแผนอัมมกลชัย ทางภาคใต้นั้นเขาเรียกอย่างนั้นครับ
ทำไมกระผมกราบเรียนอย่างนี้ เพราะแผนนี้เป็นเพียงตั้งคานาตรวจในถนนบางสาย
เท่านั้น ไม่ได้จัดการกับโจรอย่างเด็ดขาด เพราะฉะนั้นแผนนี้จะทมหวนให้ดี ไซ้
อาจจะไค่ผลคานาการปล้นรถเม็ต ปล้นรถทัวร์ อาจจะไค่ผลบาง แต่คานาอนละ ปล้น
รถจักรยานยนต์ปล้นชาวบ้าน กระผมไค่จะกราบเรียนต่อสภานี้ว่า นี่หนังสือพิมพ์ฉบับ
ทางภาคใต้แควออกในจังหวัดนครศรีธรรมราช ๓ ฉบับ เป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่
กระผมนำมาในวันนี้เป็นหนังสือพิมพ์ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม กับหนังสือพิมพ์

ลงวันที่ ๕ ธันวาคม มีเรื่องตำรวจพันตำรวจโท... ไปจากภาคใต้
ทางตำรวจของตำรวจพันตำรวจโท... โดยเจ้าหน้าที่...
เสียงใจ กระผมไม่อยากจะพูดว่าที่เสียงใจไม่ฟัง...
ว่าทหารพันตำรวจโท... เพราะผมเคยเป็น...
และตอนนั้นผมคิดว่า...
เพราะฉะนั้น...
เรื่องที่ว่านายตำรวจ...
จึงจะถอนหาเสียง...
ขอกราบเรียนท่าน...

พลตำรวจเอก... (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : ท่านประธาน...
ผู้เกี่ยวข้อง...
ปัญหาใจ...
เพิ่มจำนวนขึ้น...
ถึงเกี่ยวกับ...
ความกับทางตำรวจ...
ภาคใต้หลายครั้ง...
ที่ทางสมาชิก...
เดิมในการปฏิบัติงาน...
ก็รู้สึกเหมือน...
ทางสมาชิก...
ในระดับต่าง ๆ...
คนด้วยกัน...
รู้สึกว่าการ...
โดย...

อย่างหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา กระแสดูอาจจะเรียกได้ว่า ยังอยู่ในลักษณะ
ทรงตัว ยังไม่อยู่ในระดับที่พอใจนัก แต่มีหลายจังหวัดในทางภาคใต้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งทางสุวรรณภูมิหรือทางคาบสมุทรเองก็มีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่งก็เป็นการ
แสดงถึงความเอาใจของเจ้าหน้าที่เป็นส่วนประกอบ และความรวมมือของประชาชน
ในพื้นที่ได้ให้ความเชื่อดอกเจ้าหน้าที่ในพื้นที่นั้น แต่ว่าในเรื่องนี้ทางกรมตำรวจ
เองจะต้องติดตามดูผลที่ได้ดำเนินการตลอดไป แม้จะมีการปรับปรุงเจ้าหน้าที่บาง
คนที่ลักษณะไม่เอียงเอาใจก็ไม่ค่อยดีร้าย หรือเป็นลักษณะที่ตกกันอย่างตรงไป
ตรงมา การเลียงใจซึ่งอันนี้เมื่อมีหลักฐานโดยแน่ชัด กรมตำรวจจะไม่ยอมเลียง
คนพวกนี้ไว้เพื่อให้เป็นเชื้อสร้างความเสียหายต่อประชาชนเป็นอันขาด แต่
อย่างไรก็ตามอย่างที่กระแสมาเรียนไปแล้วการแก้ปัญหาขึ้นมานี้ คือการที่มียกเลิกให้น้ำมัน
ให้ทุนจากพื้นที่ตัวรับผิดชอบไป นี่เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ที่ทางสมาชิกผู้มีเกียรติพูดถึงนายตำรวจคนหนึ่ง ซึ่งเป็น
ระดับชั้นผู้ใหญ่เลยจากพื้นที่ตัวรับผิดชอบทางภาคใต้ไปอยู่ภาคเหนืออัน
สำหรับบุคคลคนนี้เป็นที่รู้กันอยู่กว่าเสียงของประชาชนนั้นขาดความเลื่อมใส ตามที่
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่าได้เข้ามาข่มขู่ข่มขืน มาปลุกกระดมบรรดาประชาชน
หรือทางเจ้าหน้าที่ที่มีความนิยมในตัวบุคคลพวกนี้ในพื้นที่จังหวัดที่ตนนั้น ทาง
กระแสมาเรียนที่จะติดตามและได้กำชับสั่งการทางตำรวจไม่ให้บุคคลพวกนี้เข้ามาข่มขู่
ในพื้นที่ต่อไป ซึ่งทั้งนี้แล้วแต่ขอเท็จจริง ถ้าปรากฏว่าเกินมา เขาอาจจะกลายเป็น
เรื่องส่วนตัว ซึ่งเมื่อมาแล้ว มาสร้างปัญหาขึ้น สร้างความเลื่อมใสต่อวงการของ
ตำรวจขึ้น ก็เป็นสิ่งที่ทางกระทรวงเองก็ไม่พึงประสงค์เช่นกัน กระแสมาเรียนที่จะติดตาม
และติดต่อกับทางกรมตำรวจต่อไปสำหรับตัวบุคคลที่ไปกล่าวถึง

สำหรับประการที่ ๓ ที่ท่านพูดถึงแผนที่ยังคงกล่าว อาจจะโหมลเฉพาะ
ในพื้นที่บรรดาประจำทางหรือรถเมย์ แต่ว่าไม่ไ้กระจายไปถึงในเขตการลักพวก
จักรยานยนต์หรือพวกการปล้นจางพื้นที่นั้น กระแสมาเรียนอย่างนี้ครับ คือว่าแผน

ขิมงกลนี้ เราเพิ่มกำลังควบคุมเส้นทาง เพราะฉะนั้นความผิดที่เกิดขึ้นตามเส้นทาง
นี้ กระแผนอาจจะเรียนได้ว่า ลดลงครับ แต่ในทางแยกหรือในทางจังหวัด เส้นทาง
ระหว่างอำเภอมาจังหวัด หรือทางแยกไมใช่เป็นทางหลวงแผ่นดิน ก็อาจจะมีความ
ผิดหรืออาจจะมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นอยู่บ้าง แต่ในทางหลวงสายใหญ่ที่ทาง
แผนขิมงกลได้กำหนด นอกจากจะมีตำรวจแล้วก็มีรถตำรวจ ซึ่งมีรถหลายประเภท
มีทั้งรถยนต์หุ้มเกราะ มีทั้งรถของตำรวจทางหลวง มีทั้งรถของตำรวจตระเวน
ชายแดนซึ่งเป็นรถจักรยาน รถแวนบ้าง เพราะฉะนั้นในเส้นทางสายใหญ่แล้วก็นับว่า
ได้มีคนเฝ้าตามตามที่ทางสมาคมได้เคยพูดถึงถึงว่าจะเรียกเป็นแผนอิมมูมัล หรือ
อะไรก็สุดแต่คนวางรู้สึกของแต่ละพื้นที่ครับ แต่ด้วยความตั้งใจของกรมตำรวจ
แล้ว ใ้พยายามที่จะจัดแผนนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในถิ่นที่มากที่สุด ถ้าคิดถึง
ประโยชน์แล้วยังได้ประโยชน์ แต่การที่จะให้ประโยชน์โดยสมบูรณ์ทุกพื้นที่นั้น
จะต้องมีการทำงานประสานกันหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ แผนทาง
จังหวัดจะต้องรวมด้วย ซึ่งในเรื่องนี้สำหรับทางแผนทางจังหวัดนั้นก็ต้องอาศัยกำลัง
เป็นหลักใหญ่ซึ่งกำลังในพื้นที่จะช่วยกันอย่างไรก็ตาม กระผมรับฟังและก็จะได้
ทำลงไปทางกรมตำรวจดำเนินการแก้ไขให้โดยละเอียดยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายสมพันธ์ ทองสมัคร (เลขาธิการพรรค) : หาประชาชนครับ
กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยที่ตอบรับข้อเท็จจริงว่า ตำรวจเลียงไฉนมีบ้าง
อันนี้ขอขอบคุณที่ยอมรับในสภาพความเป็นจริง และยอมรับว่าประชาชนเสื่อมศรัทธา
ต่อตำรวจ อันนี้ยอมรับว่าจริง ปัญหาที่กรมการเมือง ความจริงข้อนี้จะ
ผ่านไปคือนายตำรวจคนหนึ่งที่ได้คำสั่งย้ายจากภาคใต้ไปทางภาคเหนือ แล้วท่าน
รัฐมนตรีช่วยเรียนต่อสภาว่าเขาอาจจะไปอำเภอเพอญญาติสนิทมิตรสหายในจังหวัด
ที่ถูกต้องได้ นี่กระผมขอกรมการเมืองทราบ ไม่ได้ไปลาหรือครับ เขาไปให้ท่าน
สัญญาบัตรประชาชนไว้ว่า ถ้าประชาชนเลือกก็คิดบัญชีของเขา ซึ่งลงสมัคร
เลือกตั้งแล้ว ภายใน ๖ เดือนเขาจะย้ายกลับมาอีก เขาจะมาเป็นใหญ่ทางภาคใต้อีก

ผมจะให้ความคุ้มครองใจคอไม่คิด หารู้สึกคอไม่คิด เป็นอย่างนั้นครับ และ
ท่านรองนายกเสริม รับปากว่าจะดำเนินการได้โดยเร็ว ป่านนี้แล้วยังไม่ดำเนินการ
การอะไรให้แสดงว่ารัฐบาลนี้รับปากไว้อย่างไรไม่ได้ทำอะไรจริงจัง กระผม
ยังไม่เชื่อรัฐมนตรีช่วย ถ้าท่านไม่ดำเนินการก็เป็นอย่างจริงจังกระผม ยังไม่เชื่อกับ
ยังไม่เชื่อว่าท่านจะดำเนินการ ถ้าเมื่อเหตุการณ์ที่ดำเนินการนั้นไม่ได้เกิดขึ้น ให้
ประจักษ์แก่ประชาชนทางภาคใต้ ท่านประธานครับ กระผมยังมีที่จะกราบเรียนต่อ
สภาอีกว่า ตอนนี้ใจคอผมมากไปทางจังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา
จังหวัดระนอง จังหวัดตรัง ไก่กรากไปขณะที่อธิบดีกรมตำรวจไปปราบ ไปเยี่ยม
เมืองภาคใต้นี้ใจก็ปลัดใจในวันที่ยึดอธิบดีกรมตำรวจเดินทางไปแล้วเกี่ยวกับเรื่อง
เจ้าหน้าที่บางคนเลี้ยงใจ กระผมเองนั้นแหละครับ นายสมศักดิ์ ทองสมัคร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์นั้นแหละ ไก่กรากเรียนต่ออธิบดีที่
สถานที่เป็นการส่วนตัว ท่านอธิบดีถามกระผมว่า คุณสมศักดิ์ทำอะไร ให้ใจทวง
ภาคใต้ลงมายัง กระผมก็กราบเรียนบอกว่า ให้อาณัติคุณนี้ หัวหน้าใจใหญ่คือนาย
พลตำรวจคนหนึ่งละ แล้วพลตำรวจให้อีกคนหนึ่ง ให้อาณัติออกจากจังหวัด
นครศรีธรรมราชไปเสีย ปราบฎวอย่างไรครับ ท่านรัฐมนตรีช่วย ท่านอธิบดีเอา
ชื่อนี้ไปบอกกับนายตำรวจ ๒ คนนั้น กระผมแทบจะยอมนนครศรีธรรมราชไม่ได้ จน
ทุกวันนี้กระผมยังโดนคุกคามอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า แม้แต่กระผมเองเป็น
ผู้แทนราษฎรของประชาชนก็ยังโดนคุกคามจากโจรผู้ร้ายที่ตำรวจหนุนหลังอยู่ แล้ว
เมื่อประสาอะไรกับประชาชนที่จะไม่โดนคุกคาม อันนี้กระผมกราบเรียนแล้วรัฐมนตรี
ช่วยเอง กระผมมากราบเรียนโดยหนังสือฉบับหนึ่ง เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่
หุบใหญ่ท่านคงจำได้ที่สภา โดยกระผมขอหมายให้เจ้าหน้าที่สภาไปยื่นต่อท่านแล้ว
กระผมก็นั่งดูท่านอยู่ในการประชุมครั้งก่อน ที่มีราษฎรคนหนึ่งจากอำเภอหุบใหญ่
จังหวัดนครศรีธรรมราชไต่ร้องถึงท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผ่าน
ทางกระผม ในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎร กระผมก็ทำหน้าที่ยื่นคำร้องนั้นไปอีก

๑๕๕

รัฐมนตรีช่วยหรือว่า ชุมพล โลหะชาละ ที่นั่งอยู่นี้ ท่านก็ท่านรู้หรือเปล่าครับ
เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เฝ้าขวานกลางหาว่ายังมีเขาตายนั้น กำลังไปคุกคามอย่าง
หนักที่อำเภอทุ่งใหญ่ แล้วกระผมจะเชื่อใคร ขนาดให้หนังสือร้องเรียนโดยตัว
รัฐมนตรีช่วยเองแล้ว ป่านนี้ยังไม่ได้รับการเคลื่อนไหว ทำไมไม่ไปสละตัว
ร้องว่าเป็นจริงแค่ไหนอย่างไร อันนี้ฝากท่านรัฐมนตรีช่วยไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : กระผมขอตอบต่อของใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เรื่องทุ่งใหญ่ กระผมได้รับหนังสือ ทาง ส.ส.ให้ส่งมาให้กระผม กระผมก็ได้นำไป
ให้ทางอธิบดีกรมตำรวจดำเนินการ ชี้แจงดำเนินการอยู่ แต่การดำเนินการ
ประการใดนั้นกระผมจะคอยสอบถามอีกครั้งหนึ่งว่าไฉนผลการใด

ประการที่ ๒ เรื่องที่ท่านพูดถึงเกี่ยวกับตำรวจหลายคนด้วยกันในหนังสือ
ทางภาคใต้ ที่มีลักษณะที่ขาดความนิยมทางประชาชน มีลักษณะที่หาที่ให้เห็นว่า
มีการเลี้ยงโจรนั้น ความจริงกระผมก็มีความเห็นตรงกันกับท่านสมาชิกในตัวบุคคล
บางคนที่ท่านพูดถึงนั้น แม้แต่การย้ายก็เป็นส่วนหนึ่งที่กระผมได้เสนอแล้ว การย้าย
ในขณะนี้จำเป็นต้องผ่านคณะกรรมการ เขาเรียกว่า ก.ตร. คือไม่ใช่ว่าบุคคลผู้หนึ่ง
ผู้ใดจะขอย้ายใครเองก็ต้องให้เหตุให้ผลทาง ก.ตร. ซึ่งอันนี้ทาง ก.ตร. เองเป็น
คนส่งย้าย สำหรับย้ายนายตำรวจที่เอ่ยชื่อถึงในลักษณะที่ย้ายจากภาคใต้ไปภาคเหนือ
แล้วก็มีกระทำการที่ท่านได้พูดถึงนั้น นี่ก็เป็นข้อเท็จจริงนะครับ กระผมจะคอยสั่งการ
ไปทางกรมตำรวจให้ดำเนินการไป ถ้าหากมีลักษณะที่ท่านพูดถึงเป็นไปในทางที่ไม่ถูก
ต้องแล้ว ก็เป็นที่อาจจะทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในกรมตำรวจเอง แล้ว
ก็การแสดงออกในลักษณะที่ไปเกี่ยวข้องกับทางการเมืองนั้นก็สมควร ในเรื่องนี้
ที่ท่านรองนายก ท่านได้ดำเนินการไปครั้งหนึ่งแล้ว กระผมรับที่จะติดตามต่อไป

เรื่องเกี่ยวกับปัญหาเรื่องที่ท่านได้พูดถึงเรื่องของภูเก๊ต และพังงา
ที่มีลักษณะของโจรผู้ร้ายเพิ่มมากขึ้นนั้น กระผมอาจจะเรียนไต่อย่างนี้ ความจริง

ภูเก็ลนั้นเคยเป็นเมืองที่สงบ ใจบุญรายคนไม่ค่อยมี แต่เมื่อวิถีการมา
เมืองเจริญขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักท่องเที่ยวไปมากขึ้น ปัญหาในเรื่องใจบุญราย
ก็ตามมาเหมือนกับเมืองอื่น ๆ ที่มีความเจริญขึ้นในทางวัตถุในทางจิตใจหรือในทาง
ใจบุญรายก็มีความหลากหลาย ๆ จังหวัด ภูเก็ตก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีลักษณะเช่นนี้ แล้ว
ก็มีความท่องเที่ยวไปประสบปัญหา คือไปเที่ยวแล้วถูกใจบุญรายชิง โกงมากก็
เป็นรายกลางท้องถิ่น ไม่ใช่บุญรายในพื้นที่นั้น บุคคลที่ไปหาเงินมาจากท้องถิ่นอื่น ซึ่ง
เห็นรากเหง้าเป็นท้องถิ่นที่หาเงินยากไปหาเงิน แล้วการกระทำใจกรรมศอ
ชาวต่างประเทศนั้นรู้จักอ่อนน้อมหนึ่ง คือพวกนั้นเมื่อเกิดถูกกลโกงขโมยแล้วมักขย
ไม่ได้งาน ไม่สามารถมาเป็นเจ้าทุกข์ให้ทางตำรวจพนักงานสอบสวน หรือ
ทางศาลได้ ทำให้คนรายได้ใจที่จะกระทำใจกรรมศอพวกชาวต่างประเทศหรือผู้ที่
ทัศนาวเป็นส่วนมาก ซึ่งเรื่องนี้ทางกรมตำรวจก็ได้ติดต่อกับทางศาล ทาง
อัยการขอให้ดำเนินการฟ้องโดยเร็ว อาจจะจับตัวฟ้องภายใน ๓ วัน ๕ วัน ซึ่ง
ขณะนั้นดำเนินการอยู่แล้วก็ได้ผลดีมาก ซึ่งทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่แก้ปัญหาในการที่ใจ
บุญรายดำเนินการใจกรรมศอชาวต่างประเทศหรือพวกทัศนาวจร ในลักษณะที่
เร่ร่อน ถูกรายใจทุกข์ หรือขาดพยานบุริมเหตุเป็นชาวต่างประเทศแล้ว ก็ทำให้
ก็อ่อน อาจจะทำให้คนรายได้ใจ ซึ่งทั้งนี้ทางกรมตำรวจก็ได้ดำเนินการติดต่อกับ
ใกล้ชิดกับทางศาลและทางอัยการ ดำเนินการรวมรัที่จะฟ้องให้โดยรวดเร็ว
เพียงวันหรือ ๒ วัน ทำสำนวนให้เสร็จแล้วก็ส่งฟ้องได้ การแก้ปัญหาสำหรับใน
ลักษณะนี้คงจะดีขึ้น แต่ในลักษณะที่หาเงินโดยการฉ้อโกง มีใจบุญรายมากขึ้น ก็เป็น
ลักษณะอย่างที่เราเคยเห็นว่า ภูเก็ตก็ ฟังก็ ฟังว่ากันทางท้องถิ่นไปมาก
แล้วในขณะนี้ปัญหาเรื่องแรกเป็นปัญหาคือหนึ่ง นอกจากเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องแก้
กันแย่งกันดำเนินการทางบ้านแล้ว ก็ยังมีผู้ดำเนินการทุจริตด้วยกันแล้ว ก็ม
ความยากเหมือนกัน ก็ดำเนินการกระทำผิดในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหมาย และมีลักษณะเป็น
อาชญากรรมเพิ่มขึ้น ซึ่งในทางคดีทางกรมตำรวจก็ได้ดำเนินการหาทางแก้ไข

เพื่อลดจำนวนในการที่จะให้ศึกษาบุตร กรมต่าง ๆ ในพื้นที่ของจังหวัดทางภาคใต้ที่มี
แนวโน้มจะสูงขึ้นนี้ให้ลดกลงให้จงได้ ขณคุณกรับ

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่
เคารพ กระผมมีอีกเรื่องหนึ่งที่จะกราบเรียนฝากรัฐบาลผ่านประธานสภาไป คือทาง
จังหวัดภาคใต้ที่โจรเขาไปประกอบกิจเป็นล่ำเป็นสันมาก โดยการหนุนของเจ้าหน้าที่
ตำรวจบางท่าน ตามที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว คือเขาจัดตั้งเป็นรูปของบริษั หรือ
ห้างหุ้นส่วน เช่นสมมุติว่าในตำบล ก. มีโจร ๑ คน ตำบล ข. มี ๑ คน ตำบล ค.
มี ๓ คน เขาหาสมัครพรรคพวกมาเพิ่มอีกรวมเป็น ๒๐ คน แล้วเขาก็ลงทุนกัน ๒๐
คน คนละ ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท เป็นทุนกองกลางเอาไว้ เขาแบ่งทุนออกเป็น
๔ ส่วน ส่วนหนึ่งเก็บเป็นทุนโดยฝากแบงค์หรือฝากธนาคารเอาไว้ เมื่อเขาได้เขาก็
ก็แบ่งอย่างนี้ฝาก ทุนอันแรกแบ่งเป็น ๔ ส่วน และทุนที่ตามมาได้ก็แบ่งเป็น ๔ ส่วนอีก
คือส่วนแรกฝากธนาคารเอาไว้ ส่วนที่ ๒ ก็ใช้จ่าย ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง
อาวุธ เกี่ยวกับยานพาหนะ เกี่ยวกับเสบียงอาหาร อีกส่วนหนึ่งคือ ให้เจ้าหน้าที่วิ่ง
เค้นเมื่อโดนถูกจับหรือคอกคัก อีกส่วนหนึ่งไว้เป็นสาธารณกุศล ระกับหัวหน้าโจรนี้
บริจาคสาธารณกุศลให้กับทางราชการ เป็นจำนวนมาก เช่นการซื้ออาวุธปืนมอบให้
อส. จังหวัดอะไรเหล่านั้นมอบทุนนักเรียนเรียนดีให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ภายในจังหวัด
เหล่านั้น แสดงว่าการทำมาหากินเกี่ยวกับอาชีพโจรของทางภาคใต้นั้น การทำ
เหลือเกิน กระผมจึงฝากรัฐบาลนี้ไว้ด้วยว่าให้ท่านดำเนินการ ทำไมตอนที่พรรค
ประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล โจรบูยาบทางภาคใต้จึงลดน้อยลงเป็นที่พอใจ เพราะ
ฉะนั้นกระผมจึงฝากอันนี้ไว้ด้วย ขอให้รัฐบาลนี้มีความจริงจังในการปราบโจร มีการ
เสียสละยานพาหนะควรจักให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมทุกสถานีตำรวจได้หรือไม่ อาวุธ
ของโจรมีอาวุธดี ๆ เข็ม. ๑๖ หรืออะไรทั้งนั้น แต่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจบางแห่ง
กระผมเคยกราบเรียนขออาวุธให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจมา โดยเอาสำเนาที่ทาง
เจ้าหน้าที่ตำรวจขอมานั้นและมาขออย่างอธิปไตยกรมตำรวจอีก บอกว่าสถานีตำรวจ

แห่งนี้ตำรวจถึง ๓๐ คน แคมป์ยาว เอ็ม. ๑๖ เพียง ๑๗ กระบอก เพราะฉะนั้น
อาวุธก็ไม่ค่อยจะประมาณใจผู้ร้าย เพราะฉะนั้นตำรวจที่ใด ๆ ที่ตั้งใจจะปฏิบัติหน้าที่
ที่จะรักษาลบประโยชน์ของชาวบ้านจริง ๆ แล้ว เขาก็ไม่กะจิกกะใจที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ เพราะว่าทางราชการขาดกำลังสนับสนุน รัฐบาลนี้พร้อมหรือไม่ที่จะสนับสนุน
เกี่ยวกับอาวุธให้แก่ตำรวจ กระสุนปืนให้แก่ตำรวจ ยานพาหนะ การสื่อสารให้
กับตำรวจทางภาคใต้เพิ่มมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ กระผมขอฝากเพียงเท่านี้
ขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปเป็นกระตุกถาม
ของคุณสะควก เชื้อบุญมี เรื่อง การยกเว้นภาษีสุรา ถ้ามารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลัง เชิญคุณสะควกครับ

นายสะควก เชื้อบุญมี (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ กระผม สะควก เชื้อบุญมี จากจังหวัดเลย พรรคชาติไทย กระผมได้ตั้ง
กระตุกถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีสุรา กระผมยื่น
ตั้งแต่ก่อนจะเป็นต้นเดือนมิถุนายนมาจนกระทั่งเป็นเวลานานไปแล้วประมาณเกือบ ๖
เดือน กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้นำกระตุกถามเรื่องนี้ขึ้นมา ให้
กระผมได้มีโอกาสถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ความเดิมมีอยู่ว่าก่อนที่จะ
กระผมจะถามกระตุกเรื่องนี้ กระผมได้กลับไปเยี่ยมราษฎรจังหวัดเลย ไปที่อำเภอ
คำชะโนด ปรากฏว่าประมาณวันที่ ๓ วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๒ นั้นครับ ไปพร้อมกับ
พิธีกรรมตามความเชื่อของราษฎรในจังหวัดเลยและจังหวัดใกล้เคียงหลาย ๆ
จังหวัด เช่นจังหวัดขอนแก่น จังหวัดพิษณุโลก แม้แต่จังหวัดเพชรบูรณ์เลยมาถึง
อำเภอหนองไผ่ เขตติดต่อกับจังหวัดลพบุรีด้วย มีความนิยมเชื่อถือในการประกอบ
พิธีกรรม และในการประกอบพิธีกรรมนั้นได้ทำติดต่อกันมาเป็นเวลา ๓๐๐ - ๔๐๐
ปีมาแล้ว เจ้าหน้าที่สรรพสามิตก็ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นไม่เคยที่
จะจับกุมคุมขังราษฎรแต่ประการใด ในการที่มาประกอบพิธีกรรมนั้น ราษฎรส่วนมาก

แล้วไปปฏิบัติเป็นประเพณีมาเรื่อย ๆ คือได้เอาสุราเถื่อนเป็นค่าน้ำเหล้าสำหรับ สุรา
เถื่อน ที่ดื่มเองกลั่นเอง ไม่นิยมกินวันก็ ทางบ้านกระผมคืออากาศบ้านแถบทั่วไป
กระผมเชื่อว่าจะมีพิธีกรรมอันนี้อยู่ทั่วประเทศ ขอยที่จะเอาเหล้าที่ทำเองนั้นมารวม
ชุมนุมสังสรรค์เชื่อมความสัมพันธ์เป็นประจำทุก ๆ ปี ปีหนึ่ง ๒ ครั้ง ครั้งละ ๒ วัน
มาเมื่อเดือนมิถุนายนนี้ ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่สรรพสามิตไปจับราษฎรประมาณหลาย
สิบคน กระผมจำชื่อไม่ได้ มีนางชวัญจิต พรหมรักษา มีนางแดง ซึ่งมีมากมายจำไม่ได้
ขอโทษ อันนี้กระผมก็ไปขอร้องเจ้าหน้าที่กรมสรรพสามิตคือสรรพสามิตอำเภอบอกว่า
จับก็จับเถอะ เพราะผิดกฎหมาย พอจับแล้วขอความกรุณาหนอยครับ ปล่อยอย่าให้มาก
นัก อย่าให้สูงนัก ปรากฏว่าสุราเถื่อนที่ไม่เกิน ๑ ลิตร คือ ๑,๐๐๐ ซี.ซี. นั้นกฎหมาย
ดูเหมือนกระผมจำได้ว่าเขียนไว้ปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท แต่เจ้าหน้าที่สรรพสามิต
อำเภอโดยฉกักรวมสรรพสามิตไปขออำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่สรรพสามิตอำเภอปรับ
๕๐๐ บาทเต็ม ถ้าเหล้าเถื่อนอันนั้นเกิน ๑ ลิตรไปนิดหนึ่ง ปรับ ๑,๐๐๐ บาท อันนี้
ก็ปรากฏว่าราษฎรที่สุจริตที่ไปประกอบพิธีกรรมนั้นได้รับความเดือดร้อน เป็นอันมาก
กระผมจึงขอเรียนถามว่า

ข้อที่ ๑ ตอนที่บ้านมีการรื่นเริง มีงานเทศกาลตามประเพณี มีการ
ปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของคน เป็นการรักษาสันติธรรมนิยมประเพณีโบราณ
ท่านจะสนับสนุนหรือไม่ ถ้าไม่สนับสนุนเพราะเหตุใด จะปล่อยให้ชนนิยมประเพณี
ประเพณีโบราณของชาติหมดสิ้นไปกระนั้นหรือ อันนี้ขอเรียนอย่างนี้ครับ

ข้อที่ ๒ ถ้าสนับสนุน ท่านจะออกกฎกระทรวงอนุญาตให้ราษฎร ใน
จังหวัดต่าง ๆ ที่ประกอบพิธีกรรมในรูปเดียวกันนี้ในหลาย ๆ หมู่บ้าน จังหวัดพิษณุโลก
ก็มีอำเภอนครไทย อำเภอวังทอง จังหวัดเพชรบูรณ์ก็มีอำเภอหล่มเก่า หล่มสัก แม่
แตอำเภอหนองไผ่ เฉพาะจังหวัดเลยนั้น ทุกอำเภอทุกตำบลและทุกหมู่บ้าน ท่านจะ
ออกกฎกระทรวงฉบับแรกให้ราษฎรเหล่านั้น ทำเป็นครั้งคราวโดยไม่ต้องเสียภาษีได้
หรือไม่ อันนี้เป็นข้อที่ ๒ ขอบพระคุณครับ

นายชาญชัย ลี้ถาวร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ทหาประชาชนที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายชาญชัย ลี้ถาวร
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง ให้มาชี้แจงกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งถามขึ้นมา เรื่อง
 นี้ทาง รัฐบาลความจริงก็มีนโยบายที่จะสนับสนุนชนบทชนบทนิยมประเพณีโบราณที่ได้
 มีการปฏิบัติติดต่อกันมา อย่างที่ท่านนายกได้แถลงในนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา
 เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน นี้ว่า ตามในหัวข้อทางสังคม ๕.๕ ว่า "จะเร่งสร้างความ
 เป็นธรรมในสังคม ใ้ส่งเสริมความเข้าใจและความยึดมั่นในชนบทชนนิยมประเพณี
 วัฒนธรรมอันดีงามตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา ให้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว
 จิตใจของประชาชนในชาติ" ดังนั้นในการปฏิบัติพิธีกรรมตามลัทธิความเชื่อถือของ
 ประชาชนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจะมีการละเล่นหรือการรื่นเริงของชาวบ้านประเพณี
 ควบนั้น รัฐบาลก็ย่อมจะส่งเสริมและให้ปฏิบัติต่อไป แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าสุรา
 เป็นสิ่งที่ให้โทษต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนแล้วก็ไม่จำเป็นต่อการบริโภค ทั้ง
 อาจจะเป็นเหตุให้เกิดการกระทำความผิดต่าง ๆ ทั้งทางร่างกาย และทางทรัพย์สิน
 ซึ่ขึ้นได้ ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามต่อหมู่ประชาชน และ
 รัฐบาลก็มีความประสงค์ที่จะให้ประชาชนบริโภคสุราค่อยๆ ไปด้วย แต่เมื่อความ
 ต้องการของประชาชนที่ทุกประเทศยอมรับว่ารัฐต้องยอมตาม โดยรัฐจำเป็นที่จะ
 ต้องเข้าไปควบคุมและยับยั้งการบริโภคสุราของประชาชนด้วยการจัดเก็บภาษีสุรา ซึ่ง
 ก็เป็นการหารรายได้สู่รัฐอีกทางหนึ่งด้วย เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสุราก็เพื่อ
 วัตถุประสงค์ทั้งกล่าวนี้นี้ จึงได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ว่า "ห้ามไม่ให้ผู้ใด
 ทำสุราหรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้อำ
 อนุญาตจากอธิบดี" การที่จะให้ประชาชนทำสุราหรือมีเครื่องกลั่นสุราไว้ในครอบครอง
 ระหว่างต้นเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นเวลาประกอบพิธีกรรมและจัดงานรื่นเริงนั้น ก็
 เท่ากับว่าเปิดโอกาสให้ประชาชนทำสุราบริโภคกันโดยเสรี แม้ว่าจะเป็นเวลาเพียง

๒ วันที่สาม ก็เท่ากับว่าเป็นการส่งเสริมให้มีการบริโภคโดยปราศจากการควบคุม ซึ่งเป็นการทำลายสุขภาพอนามัยและเศรษฐกิจของประชาชน และอาจจะเป็นเหตุให้ก่อความไม่สงบเรียบร้อยต่อศีลธรรมอันดีงามของประชาชนได้ นอกจากนี้กรรมวิธีในการผลิตก็เป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าหากว่ากรรมวิธีในการผลิตนี้ ที่ไม่เหมาะสม และให้นำสุราที่มีคุณภาพไม่ดีพอ เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่สนับสนุนให้ประชาชนทำสุราขึ้นบริโภคเอง ไม่ว่าจะเป็นในโอกาสปกติหรือในงานเทศกาลรื่นเริง หรืองานพิธีกรรมใด ๆ นอกจากอนุญาตให้ชาวป่าในภาคเหนือซึ่งอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารทางไกลการคมนาคม มีการติดต่อไม่สะดวก เพราะถ้าหากว่ารัฐบาลไม่อนุญาตให้สุรารัฐบาลเข้าไปขายได้ จึงจำเป็นต้องอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือนได้ ส่วนในท้องถื่นที่เจริญแล้ว ก็มีสุราจากโรงงานสุราที่ใ้กับอนุญาตจำหน่ายอยู่อย่างทั่วถึง จึงไม่มีการอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในครัวเรือน ตามที่กระหม่อมได้กล่าวไว้ในข้อ ๑ ว่ารัฐบาลสนับสนุนให้มีการรักษามโนธรรมนิยมไทยโบราณ แต่ก็ไม่สนับสนุนให้ประชาชนทำสุราขึ้นบริโภคเอง ก็เพราะนอกจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ก็ยังมีข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือว่า ถ้าหากมีการอนุญาตให้ประชาชนทำสุราได้เอง โดยไม่เสียภาษีสุราแล้ว สุราที่ทำขึ้นในช่วงเวลานั้นก็ย่อมเป็นสุราที่ถูกท้องตามกฎหมาย ฉะนั้นผู้ใดที่จะนำสุราไปขาย หรือมีไว้ในครอบครองก็ไม่มีความผิด ซึ่งก็จะเป็นเหตุให้มีการแอบอ้างทำขึ้นโดยไม่ชอบในภายหลังได้ และจะเกิดผลเสียหายมากกว่าผลดีสำหรับอำเภอกันยาวย จังหวัดเลย ก็พิจารณาแล้วว่ายังไม่มีเหตุพอที่จะอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ใน บ้านเรือนได้ เพราะไม่มีท้องที่ไหนที่อยู่ในเขตอำเภอนี้ เป็นเขตทุรกันดาร สภาพการจำหน่ายสุราในอำเภอกันยาวย จังหวัดเลย ได้เปลี่ยนแปลงไป กระทรวงการคลังได้รวมเขตการขายส่งเข้าไว้ในเขตการทำและขายส่งสุราของโรงงานสุราจังหวัดเลย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้ว และเนื่องจากการขนส่งการคมนาคมภายในเขตอำเภอนี้สะดวก สามารถขนส่งสุราจากโรงงานสุราจังหวัดเลยเข้าไปจำหน่ายได้ง่าย จึงไม่อาจที่จะ

ยกให้เป็นเขตทำสุราในบ้านเรือนได้ ส่วนในอำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลกนั้น ก็
 ได้มีกฎกระทรวงกำหนดให้ตำบลนครชุมทุกหมู่บ้านเป็นเขตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้าน
 เรือน และในขณะนั้นทางราชการก็ได้แบ่งตำบลนครชุมออกเป็น ๒ ตำบล คือ ตำบล
 นครชุมและตำบลน้ำกุ่ม ซึ่งหมู่บ้านใน ๒ ตำบลนี้ยังไม่มี ความเจริญ และการคมนาคม
 ก็ยังไม่สะดวก และนอกจากนี้ก็เป็นเขตที่แทรกซึมมีผู้ก่อการร้าย ทางกรมสรรพสามิต
 ก็กำลังดำเนินการขอกฎกระทรวง เพื่อให้ตำบลน้ำกุ่มอีกตำบลหนึ่งเป็นเขตให้ทำ
 สุราสำหรับใช้ในบ้านเรือนได้ และคาดว่าจะเสร็จเรียบร้อยก่อนสิ้นปี ซึ่งก็อาจจะมี
 ผลตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๒๓ คือในปีหน้า ซึ่งก็เป็นเดือนเริ่มต้นการอนุญาตทำสุรา
 ของแต่ละปี ส่วนในตำบลอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันกับในอำเภอคานายของจังหวัดเลย
 ก็มีความเจริญเพียงพอและการคมนาคมก็สะดวก และสามารถนำสุราของรัฐบาลเข้า
 ไปจำหน่ายได้สะดวก จึงไม่สมควรที่จะยกขึ้นเป็นเขตอนุญาตให้ทำสุรารายใน บ้าน
 เรือนได้ ขอคุณครับ

นายสะควก เชื้อบุญมี (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้
 ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบแล้ว จับใจความไว้ว่าไม่อนุญาต
 ท่านประธานครับ ถ้าหากเมื่อรัฐบาลไม่อนุญาตโดยมีเหตุผลว่ากลัวอันตราย ที่ราษฎร
 จะดื่มกลั่นสุราเอง เป็นการทำลายสุขภาพ กระผมไม่แน่ใจครับ เช้าผมเขากลับ
 กันมาเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว ยังไม่เคยเกิดอันตรายแม้แต่คนน้อย แม้แต่ครั้งเดียว อันนี้
 ประการที่ ๑ นะครับ

ประการที่ ๒ ราษฎรเขาไม่นิยมที่รัฐบาลจัดจำหน่าย เพราะข้อที่ ๑ นั้น
 ไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องสนิมกับเขา ข้อที่ ๒ ราคาแพง ไม่มีสตางค์ มีสตางค์น้อย การด
 มา ๕ บาท ๒๐ บาท ไปกลับก็ตกเข้าไป ๓๐ บาท ค่าอยู่ค่ากินมากคนหนึ่ง ๆ จะ
 ต้องจ่ายเงินเป็น ๑๐๐ บาท ถึงจะอยู่ได้ เพราะต้องค้างคืน ๑ คืนครับท่านประธาน
 ที่เห็นเหตุการณ์อย่างนี้ทางรัฐบาลควรจะสนับสนุนประเพณีโบราณอันนี้ให้จารีตประเพณี
 อันดีงามไว้ ถ้าหากสนับสนุนแล้วชักชวนไปจับกุมคุมขังเขา ผลประโยชน์ทางค่าน

จิตวิทยานี้กระผมคิดว่าทางฝ่ายบริหารจะต้องได้รับอย่างมาก อันนี้แหละครับ เพราะ
 เหตุอย่างนี้ท่านประธาน จึงได้เกิดปัญหาว่าการร้ายเกิดขึ้นตั้งแต่ เพชรบูรณ์ -
 นครไทย เพชรบูรณ์ - พิษณุโลก นครไทย - กาญจนบุรี จังหวัดเลย ก็ในเมื่อ
 รัฐบาลไม่สามารถที่จะชักชวนในการประกอบกิจการอันนี้ได้แล้ว กระผมคิดว่าทาง
 รัฐบาลผู้บริหาร ผู้หวังดีต่อประชาชนนั้นน่าจะได้อะไรที่ถูกต้องแก้ไขอันนี้ว่า ที่กระผม
 ได้ยินได้เข้าใจว่าทางฝ่ายท่านรัฐมนตรีช่วยก็มีเหตุผลว่าทำไม่ได้ ถ้าทำไม่ได้แล้ว
 กระผมต้องการอย่างนี้ครับ บริษัทสุรนาคพาณิชย์ บริษัทสุรนาคพาณิชย์ที่
 รัฐบาลอนุญาตให้เปิดประมูลกันไปแล้ว • แส่นล้านมาพอ • ปี่อะไรนะครับเลิกหมก
 โศกหรือไม่ว่าไม่ต้องขายเช่นสัญญาไปแล้วก็ถึง อยากที่จะเรียนถามรัฐบาลอย่างนี้
 ก่อน และขณะนี้รัฐบาลไทยนั้นทางจิตใจเสื่อมลง ๆ มีสถานที่ขาย อวบน้ำ ทาน
 บุหรี่ก็ไปเที่ยว ทานบุหรี่ก็ไปเที่ยวหาสิ่งที่มีอยู่และกลับไปเที่ยวบ้าง อย่างเมื่อก่อน
 มีศัพท์โบราณบอกว่า "เอาทองเท่าหัวมาแลกเอาตัวไม่ได้" แต่เดี๋ยวนี้กลับตรงข้าม
 ท่านประธาน "เอาทองเท่าหัวมาเอาตัวมันไป" เป็นอย่างนี้รัฐบาลไทยทางจิตใจ
 ลดลง ๆ เจริญแต่ทางด้านวัตถุ สังเกตได้ง่าย ๆ ถ้ารัฐบาลตั้งเงินงบประมาณใน
 พระราชบัญญัติงบประมาณปีสร้างโนสร้างนี้ เจริญบอณาเขตอย่างเดียว กระผม
 นับตั้งแต่ ๑๐ กว่ากรม กรมการปกครองที่เจริญบอณาเขต กรมทรัพยากรธรรมชาติและ
 บอณาเขต กรมชลประทานที่เจริญบอณาเขต ร.พ.ช. ก็เจริญบอณาเขต กรมปลัด
 ก็เจริญบอณาเขต เจริญข้างหนึ่งนั้น เสร็จแล้ววัฒนธรรมทางจิตใจลดลง ๆ ครับ
 เกี่ยวกับพระราชบัญญัติสุราที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านขายสุรา ให้เจ้าหน้าที่
 สรรพสามิตอำเภอเปรียบเทียบปรับนั้น กระผมรู้สึกว่าเป็นราคาสูงมาก ไม่เป็นธรรม
 ต่อราษฎร คุณพจน์ เกิดผล ท่าน ส.ส. จังหวัดสุโขทัย ก็เคยยื่นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
 พระราชบัญญัติสุราที่ขออำนาจ หมายความว่าแบ่งอำนาจไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่สรรพสามิต
 อำเภอไปเปรียบเทียบปรับ อยากจะให้ตำรวจปรับ เมื่อก่อนให้ตำรวจปรับสุราไม่
 เกิน • อัตรา ๒๐๐ บาทเท่านั้น ขณะนี้สุราสรรพสามิตเกิดปรับ ๕๐๐ บาท ๕๐๐ บาท

กับ ๒๐๐ บาทนะครับ มหาเศรษฐีอย่างท่านประธานคงไม่เคียดกร้อนหรือครับ แต่
ราษฎรของกระผมเนี่ย ๑๐๐ บาทนี่ลงไปเข้าดวงออกน่ะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น
เรื่องนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรากฏว่า ๑๗ ท่านนั้นท่าน
ไม่ยอมโดยเหตุผลโลกก็ไม่ทราบ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าปัญหานี้กระผมได้
ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการพาณิชย์แล้วว่าอนุญาตไม่ได้ ถ้าอนุญาตไม่ได้แล้วในการ
ประกอบพิธีกรรมครั้งต่อไปนั้น ท่านจะปล่อยให้ราษฎรถูกจับและถูกปรับอย่างแพ่ง
อย่างนี้ต่อไปอย่างนั้นหรือไม๊ ขอถามครับ

นายชาตุนัย ลีถาวร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
ประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องการปรับต่าง ๆ นี้ก็ต้องเป็นไปตาม
กฎหมาย ถ้ากฎหมายชี้ชัดชัดไว้อย่างสูงสุดปรับได้เท่าไร ก็แล้วแต่กรณีที่เราเห็นว่า
ปรับก็ต้องว่าไปตามนั้น ซึ่งทางกระทรวงจะไปบังคับบอกไม่ให้เขาปรับ ก็คงจะทำ
ไม่ได้ ขอพระคุณครับ

นายสะทก เชื้อบุญมี (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้
กระผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย และก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่นัก ถ้าหากรัฐบาลปฏิเสธอย่าง
สิ้นเชิงอย่างนี้แล้ว กระผมคิดว่าจะไม่เป็นการผิดกฎหมายหมวด ๓ หรือครับ ว่าด้วย
สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย อันนี้กระผมขออนุญาตอ่านเตือนความจำสักนิดหนึ่ง
นะครับท่านประธาน มาตรา ๒๕ "บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา
นิกายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรม
ตามความเชื่อถือของตนเมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ในการใช้เสรีภาพดังกล่าวใน
วรรคหนึ่ง บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ให้รัฐกระทำการใด ๆ อันเป็นการรอน
สิทธิหรือผลประโยชน์อันควรได้เพราะเหตุถือศาสนา นิกายของศาสนา หรือ
ลัทธินิยมทางศาสนา หรือปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือแตกต่างจากบุคคลอื่น" อันนี้
ท่านประธานครับ ถ้าหากเป็นอย่างนี้แล้วกระผมคิดว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญของเรา

อาจจะใช้ไม่ได้กล่าวคือว่า การประกอบพิธีกรรมอันนี้ กระผมคิดว่าไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อ
 หน้าที่ของพลเมือง และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
 บัดนี้ถ้าหากกระผมไปบอกราษฎรจังหวัดเลย่ว่าครั้งต่อ ๆ ไป เราจะเอามาไม่ได้
 ต้องถูกจับกันหมด ความเสียใจและนอยใจของชนกลุ่มนั้น ซึ่งปีหนึ่ง ๆ ถ้าท่าน
 ประธานวาง กระผมอยากจะกราบเรียนเชิญไปความมีจำนวนมากน้อยเท่าใด จะไม่
 ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ คนในแต่ละปี ปีหนึ่งมี ๒ ครั้ง กระผมขออนุญาตท่านประธานผ่าน
 ไปยังรัฐบาลว่า ไม่ใช่ที่จะทำเพื่อขายหรือจำหน่ายแจก คือเขาเอามาคนละ
 ชวค คนละครึ่งชวคมาประกอบพิธีกรรมอันนั้นเท่านั้น กระผมขอยกเว้นเป็นชั่วคราว
 ชวคราว ปีละ ๒ ครั้งเท่านั้น อันนี้จะทำให้ได้ กระผมคิดว่าคงจะไม่ขัดต่อศีลธรรม
 อันดีหรอกครับ เพราะประกอบพิธีกรรมอันนี้มาเป็นเวลา ๔๐๐ - ๕๐๐ ปีแล้ว ถ้า
 หากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้หาทางหรือว่าคิดหาทางที่จะจัด
 ปักเป้าในเรื่องนี้บ้าง กระผมก็พอใจ และก็จะไม่ลุกขึ้นพูดอีก เพราะเสียเวลาของ
 สภา ขอขอบคุณครับ

นายชาญชัย ชัยการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ กระผมก็ได้เรียนชี้แจงไปแล้ว ถึงความเห็นของรัฐบาลในเรื่องนี้
 ก็คงไม่มีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระฐ์ของ
 คุณเปรม มาลากุล ณ อยุธยา เรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม ถ้ามองรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย เชิญครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อัครราชทูต) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม เปรม มาลากุล จากจังหวัดอุดรพิศสัย ซึ่งกระผมได้ตั้งกระฐ์ตาม
 ทางรัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุมนั้น บัดนี้กระผมได้รับคำสั่งจากรัฐมนตรี
 ในการประชุมพรครรัฐสภาเมื่อ ๒ สัปดาห์เป็นที่เข้าใจกระจ่างแจ้งแล้ว กระผม
 จึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธาน เพื่อประหยัคเวลากระผมขอถอน ขอกราบ
 ขอบพระคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่อไปเป็นประมุขของ
คณะนิติบัญญัติ ซึ่งรัชชานนท์ เรื่อง การปรับปรุงราคาสินค้า ๑๖ รายการ ตามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ เชิญครับ

นายพิชิต ซึ่งรัชชานนท์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม พิชิต ซึ่งรัชชานนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดบุรีรัมย์
พรรคกิจสังคม ก่อนอื่นในกระผมขอกราบขอพรแด่ท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้
กรุณาบรรจุกระผมของกระผมเข้าในระเบียบวาระการประชุมครั้งนี้ ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมของกระผมเรื่อง การปรับปรุงราคาสินค้าจำเป็นสำหรับครองชีพ
ของประชาชน ๑๖ รายการ ซึ่งสินค้าเหล่านั้นได้แก่ เนื้อสุกร เนื้อโค เนื้อกระบือ
น้ำตาลทราย เม่น น้ำมันพืช สมุนไพรฟอก ยาเส้น หลอดไฟฟ้า สายไฟฟ้า ถ่าน
ไฟฉาย ไม้ขีดไฟ ยารักษาโรค บุหรี่เมนต์ เหล็กเส้น ตะปู สังกะสี กระเบื้อง และ
อีกหลายชนิดนั้น ถึงแม้ว่าการบรรจุกระผมของกระผมจะเข้าไม่ทันกับเหตุการณ์ในราคา
สินค้าที่ทางรัฐบาลได้ประกาศขึ้นราคาสินค้าไปแล้วนั้นก็ตาม เพื่อเป็นการกระทำ
หน้าที่ของการ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ซึ่งจำเป็นที่จะต้องพิทักษ์รักษามล
ประโยชน์ของประชาชน กระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ดังต่อไปนี้

ถามที่กระทรวงพาณิชย์ได้ปรับปรุงราคาสินค้า ๑๖ รายการ ขึ้นมาแล้ว
ครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๒ และได้มีการปรับปรุงราคาสินค้าดังกล่าว
ครั้งใหม่ (ครั้งที่ ๒) ในเวลาห่างกันเพียง ๑ เดือนเท่านั้น โดย ๗ นาย
รัฐมนตรีได้กล่าวว่า "โดยได้มีการขึ้นราคานั้นอย่างกระตือรือร้นมีความจำเป็นที่จะ
ต้องปรับปรุงและเร่งรัดแผนพัฒนาต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเดือดร้อนยากลำบากของ
ประชาชนทุกอาชีพ" กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. เพราะเหตุใดกระทรวงพาณิชย์ประกาศปรับปรุงราคาสินค้า ที่
จำเป็นแก่การครองชีพไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๒ อย่างทราบว่า ทำมี
มาตรการและเหตุผลอย่างไร นอกจากที่ได้อธิบายไปแล้ว ถึงได้ปรับปรุงอีก

๒. ท่านเชื่อแน่ว่าหรือไม่ ราคาสินค้าที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากน้อยเพียงใด

๓. ถ้าไม่ปรับปรุงจะเกิดผลเสียหายอย่างไรหรือไม่

กระผมขอประทานกราบเรียนถามเพียง ๓ ข้อก่อน ขอขอบพระคุณครับ

นายฉม วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับราคาสินค้าของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ เป็นความจริงเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๒ นี้ เราได้มีการปรับปรุงราคาสินค้าไม่ใช่ ๑๒ รายการครับ ๓๓ รายการ ใน ๓๓ รายการนี้เราได้ให้ราคาสินค้าขึ้นเล็กน้อยเพียง ๔ รายการ นอกนั้นไม่ขึ้นเลย เป็นราคาที่ทำโดยรัฐบาลชุดเดิมมาทั้งหมด อันนี้โปรดไต่ถามทราบไว้ด้วย ส่วนเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคมนั้น เราได้มีการปรับปรุงราคาอีกครั้งหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับราคาสินค้าทั้ง ๓๓ รายการที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว เป็นการปรับปรุงขึ้นราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ยางมะตอยและแก๊ส ซึ่งก็ได้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแห่งนี้แล้ว

ส่วนคำถามที่ท่านถามว่า จะไปประโยชน์อะไรจากการที่ปรับปรุงนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ประโยชน์นั้นย่อมได้รับแก่ประชาชนว่าจะหาซื้อสินค้านั้นได้ ในราคาที่ยุติธรรมทั้งผู้ผลิต ทั้งผู้นำเข้า และผู้บริโภค

ส่วนคำถามที่ว่า ถ้าไม่ปรับปรุงนั้นจะมีผลอย่างไร ถ้าเราไม่ปรับปรุง ผลก็จะมีอยู่ ๒ สถาน สถานที่ ๑ รัฐบาลจะต้องนำเงินจากภาษีอากรของราษฎรที่ได้เก็บจากราษฎรนั้นมาชดเชยถึงจะมีสินค้าอยู่ในตลาด ถ้าไม่ปรับปรุงเลย และรัฐบาลไม่มีเงิน โปรดได้เห็นใจ สินค้าต้องหายไปเพราะว่าคนที่เขาผลิตแล้วจะต้องผลิตโดยไม่มีกำไรหรือขาดทุน ท่านก็ยอมรับเหตุผลนี้ของท่านเองว่าเขาคงต้องเลิกผลิต กระผมขอขอบเพียงสั้น ๆ เทียน ขอขอบพระคุณครับ

นายพิชิต ชีระรัชตานนท์ (บุรีรัมย์) : ขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์อีกครั้งหนึ่ง กระผมขอใช้สิทธิในการถามครั้งที่ ๒ อีกว่า

ข้อ ๑ เมื่อ กระแสชอกราบเรียนถามเพิ่มเติมในข้อข้อที่ ๑ ว่า เมื่อ
ได้ปรับปรุงราคาโดยขึ้นราคาสินค้าไปแล้วนั้น กระแสชอความกรุณาจากท่านรัฐมนตรี
โดยกราบเรียนถามหาประสิทธิภาพมาถึงท่านรัฐมนตรีว่า ท่านจะใช้มาตรการโดย
เก็บจากผู้ที่ถูกหมายมีอยู่ โดยการควบคุมตรวจสอบราคาของของยี่ห้อสินค้าเหล่านี้
ขึ้นราคาเกินไปจากที่ทางราชการควบคุมไว้หรือไม่ และขณะนี้ท่านได้ดำเนินการไป
แต่ไหนเพียงใด เพราะโดยข้อเท็จจริงแล้วเป็นที่ยอมรับกันทั่วประเทศเลยครั้นว่า
รายได้ของประชาชนนี้ปรับตัวไม่ทันกับราคาสินค้าที่แพงขึ้นอยู่ทุก ๆ วัน โดยที่
ไม่ได้ขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์เลย ขึ้นอย่างสูงถึงยี่สิบสามเปอร์เซ็นต์ตามกันทั่วประเทศแล้ว
อันกระแสชอกราบเรียนในประเด็นข้อที่ ๑

ข้อ ๒ เมื่อท่านปรับปรุงราคาสินค้าไปแล้ว สินค้าที่ปรับปรุงขึ้นราคาไป
ก็ยังไม่มีทางที่จะลดลงได้อย่างที่ทราบกันอยู่แล้ว กระแสชอกราบเรียนเสนอแนะต่อ
ท่านรัฐมนตรีว่า รายการที่ปรับปรุงนี้ควรจะปรับปรุงในรายการสินค้าประเภท ที่มีผล
สนองตอบกับกลุ่มประชาชน กลุ่มเกษตรกร ชาวนาชาวไร่หรือไม่ กระแสชอ
ประทานยกตัวอย่าง คือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศขึ้นราคา
เนื้อหมู เนื้อไก่ เนื้อกระบือเป็น ราคาเนื้อหมู หมูโค เนื้อกระบือเหล่านี้ ก็น่าที่จะ
ขึ้นราคาตามไปด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนนั่นเอง ในรายการที่
กระแสชอกราบเรียนนี้ ท่านจะพิจารณาคำนึงงานโดยใช้หลักการนี้หรือไม่

ข้อ ๓ ในโอกาสหรือกาลต่อไปเพื่อไม่ให้เป็นการสร้างความเดือดร้อน
ให้แก่ประชาชนคนไทยทุกคำ ๆ กระแสชอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ว่า ทุก ๆ ครั้งก่อนที่ท่านจะตัดสินใจขึ้นราคาสินค้าที่จำเป็นสำหรับค่าครองชีพ
ของประชาชน โปรดคำนึงและระลึกอยู่เสมอว่าความทุกข์ยาก ความเดือดร้อน
ของประชาชนทั้ง ๔๕ ล้านคนทั่วประเทศไทยที่จะได้รับภายหลังการประกาศขึ้นราคา
สินค้านั้น กระแสชอกราบเรียนว่า ถ้าหากไม่จำเป็นจริง ๆ แล้ว อย่าขึ้น
ราคาสินค้าเหล่านี้หรือไม่ ยกตัวอย่างที่เห็นได้อย่างเด่นชัด รายการยารักษาโรค

ซึ่งเป็นจริง ๔ สำหรับการดำเนินการชีวิตประจำวันของมนุษย์เรา ถ้าหากว่าจำเป็น
จะขึ้นจริง ๆ โดยผู้วิจัยไม่มีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้แล้ว ก็ขอให้ขึ้นแต่เพียงน้อย ๆ
โดยเห็นเฉลี่ยกับรายได้ของครัวเรือนของประชาชนชาวไทยจะไ้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้
ประชาชนได้ปรับตัวทันกับภาวะเศรษฐกิจที่ขึ้นราคาทุกครั้ง ขอกราบขอบพระคุณ
ครับ

นายอม วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มีจิตใจตรงกันกับ
ทางรัฐบาล คำถามข้อที่ ๒ ของท่านที่ว่าในการปรับปรุงราคานั้น กระผมขออานะ
ครับ สินค้า ๓๓ รายการนี้เราให้ขึ้นเพียง ๔ รายการเท่านั้น มีเนอสถูกร เนื้อโค
เนื้อกระบือ และปณิเมนต์ นอกนั้นไม่ได้ไปแตะต้องเลย นี่ก็คำนึงถึงผลประโยชน์
และความผาสุกของประชาชนเป็นใหญ่

ส่วนที่ท่านถามต่อไปว่าคำนึงถึงผู้ผลิตหรือเกษตรกรหรือเปล่า นั้น เรา
ก็คำนึงครับ เพราะว่าเกษตรกรนี้เป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เขามีราย
ได้ที่ค่อนข้างจะต่ำ รัฐบาลก็คำนึงอยู่ตลอดเวลา อยากจะให้พวกนี้มีรายได้ขึ้น
ใกล้เคียงกับรายได้ที่เพิ่มขึ้นกับประชาชนทั่ว ๆ ไป เราพยายามทำทุกอย่างหมด โดย
ท่านก็เห็นว่าเราไปประกันราคาพืชผลทางเกษตรให้เขาหลายอย่าง แล้วจึงเกี่ยว
กันเป็นที่พอใจพอสมควร อันนี้กระผมก็เชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงให้ความเป็น
ธรรมว่าทำให้สำเร็จไปโดยทั้ที่ไม่ได้ ในการควบคุมราคานั้น ท่านก็พอเอา ๒
อย่างมาชั่งกันดู อย่างหนึ่งฝ่ายผลิต ยกตัวอย่าง อย่างเนอสถูกร เป็นต้น เกษตรกรที่
เลี้ยงสุกรนี้เขาก็อยากได้ราคาสูง ฝ่ายใช้คือประชาชนทั่ว ๆ ไป ก็อยากจะไ้ราคา
ต่ำ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็เอา ๒ อย่างนี้มารวมกัน แล้วได้มาคำนึงถึงว่า จุดไหน
คือจุดที่ยุติธรรมที่สุด เราได้พยายามทำทุกอย่าง กระผมขอกราบเรียนว่า ตั้งแต่
รัฐบาลนี้เข้ามารับหน้าที่ใน ๒ เดือนนี้ยังไม่ได้ขึ้นราคาสินค้าเลย น้ำตาลก็ยังไม่ไ้
ขึ้น ขึ้นราคาสินค้าเพียง ๔ รายการ อีก ๒๕ รายการนั้น เป็นเรื่องของรัฐบาลเก่า

โทษประกาศความคุมเอาไว้ นั้นไม่ได้ไปแตะต้อง

คำถามข้อที่ ๓ ของท่านกระแอมจำไม่ได้ ขอโทษครับเรื่องอะไร ขอโทษตามอีกครั้งหนึ่งครับ

นายพิชิต ชีระรัชตานนท์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ประเด็นในคำถามข้อที่ ๓ นั้น กระผมกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ในโอกาสหรือกาลต่อไป เพื่อไม่ให้เป็นการสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนคนไทยค่า ๆ กระผมก็ขอกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้โปรดระลึกและพิจารณาโดยรอบคอบทุก ๆ ครั้งก่อนตัดสินใจขึ้นราคา ว่าความทุกข์ยาก ความเดือดร้อนของประชาชนทั้ง ๔๕ ล้านคนทั่วประเทศไทย ที่จะได้รับภายหลังจากการประกาศขึ้นราคาสินค้าจากกระทรวงพาณิชย์ไปแล้วนั้น กระผมขอฝากกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ถ้าหากไม่จำเป็นก็อย่าขึ้นราคาสินค้าที่จำเป็นเหล่านี้ไ้หรือไม่ ยกตัวอย่างให้เห็นได้ง่าย ๆ ว่า ยารักษาโรค ซึ่งเป็นปัจจัย ๔ สำหรับการรักษาพยาบาลและความเป็นอยู่ของประชาชน และถ้าจำเป็นจริง ๆ สู้ควียลที่จะหลีกเลี่ยงได้แล้วก็ขอให้เข้มงวดเพียงส่วนน้อย โดยให้เปอร์เซ็นต์ในการขึ้นนั้น ประชาชนปรับสภาพทันต่อการที่สินค้าขึ้นราคาทุกครั้งจะได้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายอม วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพอย่างนี้กระผมกราบเรียนแล้วว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ตั้งกระทู้ถามจิตใจตรงกันมีความเห็นตรงกันกับรัฐบาล กระผมกราบเรียนไปแล้วว่า รัฐบาลสนใจขึ้นราคาสินค้าเพียง ๔ ชนิด และจนถึงนี้ยังไม่ขึ้นเลย เวลาเราจะขึ้นแต่ละครั้งนั้นเขาขอขึ้นมามาก กระผมกราบเรียนขอเท็จจริง เขาขอขึ้นมามาก เรามีเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญมาจากหน่วยราชการต่าง ๆ ต้องศึกษาคำนวณของเขาว่าต้นทุนของเขานี้ได้แพงขึ้นจริงหรือเปล่า เขายังจะอยู่ได้หรือไม่ เวลาที่มีสินค้ามากกว่า ๑๐ ชนิดที่เราจะประวิงเวลาไม่ให้นั้น เพราะว่าเขายังมีกำไรค่ากว่า

มาตรฐานที่เราตั้งไว้วันแต่เขายังทรงตัวอยู่ เราได้ขอร้องเขา อันนี้ก็โดยเห็นผล
ประโยชน์ของบุญใจเป็นส่วนใหญ่

ส่วนยารักษาโรคที่ทานตามมานั้น กระผมขอกราบเรียนว่า กระทรวง
พาณิชย์ได้คิดต่อกระทรวงสาธารณสุขแล้ว ไปรุดได้เห็นใจเถอะครับว่ายารักษาโรคนี้
มีเป็นพัน ๆ ชนิดว่าอย่างนั้นก็กว่า อันนี้ยังไม่ได้ควบคุมครับ รัฐบาลไหน ๆ ก็ไม่ได้
ควบคุมราคา อันนี้กระผมเห็นว่าโรงงานที่ผลิตยารักษาโรคนี้มีหลายโรงงาน ที่เอา
เปรียบประชาชน กระผมมีความเห็นว่าเราจะควบคุมราคาเฉพาะยาที่จำเป็นที่ใช้อยู่
ประจำวัน ยาที่ไม่จำเป็นที่ใช้อย่างอื่น เช่นยานอนหลับ ยาแก้ปวด ยาแก้ไอ ยาแก้
หวัด ยาแก้ไอหวัด ยาแก้ไอหวัด ยาแก้ไอหวัด ยาแก้ไอหวัด ยาแก้ไอหวัด ยาแก้ไอหวัด
ให้ทางสภาอันทรงเกียรตินี้ได้ทราบ ว่า อย่างยกตัวอย่างยาอะซิโตนเป็นต้น พอร์มูลา
(Formula) ก็เหมือนกัน เว้นแต่ยาลูกอมต่างประเทศ ยาลูกอมในประเทศ ผลิตยาก
หน่อย ยานี้มีหลายสิบยี่ห้อ ราคาขายไม่เหมือนกัน อันนี้จะไปโทษนายแพทย์ที่ขายยาก
ไม่ได้ เพราะเขาเชื่อในคุณภาพของยานั้น กระผมขอยกตัวอย่างขอเรียนต่อไป
เลยว่า ยาอะซิโตนของบริษัทเชอร์ริงจากเยอรมันขายแพงที่สุดในโลก พอร์มูลา
ก็เหมือนกันครับ เชอร์ริงที่ทำจากนิวยอร์ก ที่ทำจากอเมริกาเชอร์ริงเหมือนกัน เว้นแต่
ขายถูกกว่า อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเราจะควบคุมก็ต้องไม่ให้กระทบกระเทือน
ต่ออาชีพของนายแพทย์ที่ต้องจ่ายยาและจะควบคุมเฉพาะยาที่จำเป็นที่ประชาชนทั่ว ๆ
ไปใช้เท่านั้น อันนี้ไปรุดได้เห็นใจว่ามีหลายพันชนิดจริง ๆ และกำลังศึกษาอยู่
กระทรวงสาธารณสุข ถ้าประกาศควบคุม ก็ประกาศควบคุมเพื่อประโยชน์ของ
ประชาชน จะให้ลดกำไรของเขาพอสมควรเท่านั้นเอง โดยเห็นแก่ประชาชนเป็น
ส่วนใหญ่ ขอขอบพระคุณครับ

นายพิชิต ชีระวิชิตานนท์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง แต่กระผมก็ยังไม่หาย
สงสัยเพราะคำพูดของท่านที่ตอบกระผมในครั้งนั้น ก่อนนั้นกระผมขอกราบเรียนท่าน
ด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า การคิดหรือการเสนอแนะ การตั้งกระทรวงตามรัฐธรรมนูญ

ว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ตาม ทุก ๆ อย่างที่กระผมดำเนินการไปนั้นเป็นไปโดยความ
บริสุทธิ์ใจหาได้มีอคติต่อท่านไม่ การที่ท่านได้แดงไปเมื่อก่อนว่าสินค้าที่จำเป็น ๓๓
รายการนั้นท่านได้ขึ้นราคาไปเพียง ๔ รายการ คือ เนื้อหมู เนื้อโค เนื้อกระบือ
และหมูชั้นเม็ดมัน คำพูดของท่าน กระผมขอกราบเรียนว่า ชัดชัดขอเท็จจริง กระผม
กล่าวพิสูจนได้ครบในภาวะการตลาดสินค้าปัจจุบันนี้ กระผมยกตัวอย่างให้เห็นได้
อย่างเด่นชัด ขณะนี้หมูชั้นเม็ดมันราคาขึ้นไปเท่าไร เนื้อหนาร้านไม่ได้รับ ต้องรอหลัง
ร้าน และโดยเฉพาะที่จำเป็นสำหรับแม่บ้าน คือน้ำตาลทราย ขงเมิให้หลุด ๆ น้ำตาล
ทราย ดังกะสี เหล็กเส้น พวกนี้ขึ้นตัวขึ้นไปเท่าไรแล้ว กระผมขอกราบเรียนถาม
ท่านอีกครั้งหนึ่งว่า รายการสินค้าที่กระผมกราบเรียนมาข้างต้นนี้ ท่านยืนยันว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ยืนยันในที่ประชุมหรือไม่ว่า หลังจากที่ได้กระผมตั้งกระทู้ถามท่าน
แล้ว ท่านพร้อมที่จะไต่ถามการเท็จจริงเท่าที่กฎหมายเอื้อให้ท่านควบคุมตรวจสอบ
สอกลงดูแลอย่าให้เกิดราคาควบคุมที่กระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งราคาไว้ กระผมขอ
กราบเรียนท่านแต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายอม วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกครั้งหนึ่ง และกระผมเชื่อ
ด้วยความบริสุทธิ์ใจเหมือนกันว่า ท่านได้ถามด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อความผาสุกของ
ประชาชน สำหรับสินค้าหมูชั้นเม็ดมันก็ดี หรือสินค้าน้ำตาลทรายก็ดี กระผมกราบเรียน
ไปแล้วว่าเราได้อนุญาตให้เขาขึ้นราคาได้พอสมควร กระผมขอรับความจริงว่า คน
เราอยู่ในหมู่มากแล้วมีคนดีและคนไม่ดีคละกันไป คนไม่ดีก็จะหาผลประโยชน์หักวง
เอาผลประโยชน์ กระทรวงพาณิชย์มีเจ้าหน้าที่อยู่ ๖๐ คน ทั้งนี้เนื่องจากว่างบ
ประมาณอันจำกัดของรัฐบาล เราได้ส่งเจ้าหน้าที่ทั้ง ๖๐ คนทำงานตั้งแต่เช้าถึงเย็น
ถึงกลางคืน บางที่สั่งให้ทำกลางคืนสั่งให้ทำวันเสาร์ วันอาทิตย์ได้จับกุมผู้ฝ่าฝืน จะ
ให้กระผมตอบว่าจะไม่มีผู้ฝ่าฝืนเลยนั้น กระผมไม่สามารถจะตอบได้ ใครที่ฝ่าฝืน
พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนี้ก็จะช่วยกันดูเป็นตาให้กับรัฐบาลด้วย กระผมมี

เพื่อนฝูงที่ไหนมีคนรู้จักที่ไหนที่เขาไปซอซออะไรต่าง ๆ นานา ถ้าซอราคาแพง
 สามารถจะบอกเจ้าหน้าที่ทางราชการ ก็บอกกับตำรวจ บอกกับเจ้าหน้าที่กรมการค้า
 ภายใน เขาก็ไปทำหน้าที่ของเขา เราทำไค้เคน มีอยู่ ๖๐ คนต่อคน ๕ ล้านคนใน
 กรุงเทพมหานครนี้ ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร นี่เป็นเรื่องจริง กระผมไม่โกยขายหน้าและ
 ไม่ได้ถือว่าเสียเกียรติอะไร กระผมตอบความจริงเท่านั้น อย่างน้ำคาลทรายเหมือน
 กัน ที่เราประกาศควบคุม ยังไม่ไค้ชนะครับ อันนี้ก็น้ำคาลทรายนี้ควบคุมราคาไว้
 ขายปลีก ๖ บาท เอาชนิกเดียวกันแล้วกัน จะไค้เข้าใจไค้ง่าย ๆ นั้นไปเอาราคา
 ออขายที่แล้ว ๒๕๐ บาทต่อตัน ที่เออขายเป็นเนื่องจากฝนแล้งบ้าง เนื่องจากค่าไค้จ่าย
 ของเกษตรกรรมแพงขึ้นบ้าง รัฐบาลก็ไค้ตัดสินใจให้ชาวไร่ออย ๔๐๐ บาทต่อตัน ซึ่งก็
 เป็นที่พอใจของชาวไร่ออย อันนี้ไค้พุงฐานะของประชาชนส่วนใหญ่ ของประเทศ
 เวลานั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะต้องเรียกโรงงานที่มอขายอมรับ
 สภาพอันนี้ แล้วกำลังไค้ควบคุมทุนออย ๔๐๐ บาทนี้หมอบออกมาเป็นน้ำคาลทรายขาว
 ที่กระผมเอาไปฟ้งเมื่อกันราคาขายปลีก ๖ บาทนี้จะเป็นต้นทุนเท่าไร ต้นทุนที่สูงขึ้น
 ไป เราจะได้ตามราคาต้นทุนหรือต่ำกว่าต้นทุนเล็กน้อย ให้เขาขายมเสียสละในกำไร
 ของเขา ซึ่งนี้เราสั่งให้หมอบ ๕๕๐,๐๐๐ ตัน มากกว่านี้ที่แล้ว ๕๐,๐๐๐ ตัน
 น้ำคาลทรายไค้ในประเทศประมาณนั้น ไม่เกินนั้น คงสงสัยต่อไปว่าในราคาต้นทุน
 เราจะบังคับเขาไค้อย่างไร เมือนี้หมอบราคาออกมา ๒ ปีแล้ว คนที่หมอบหรือมี
 อาชีพในการขายน้ำคาลนี้ขาดทุนพอสมควร เพราะฉะนั้นทั่วโลกนี้เนื่องจากภาวะ
 ฝนแล้งก็ เนื่องจากราคาออยตกต่ำ ๒ ปีก็ ก็มีการผลิตน้อยลง เราคาดว่าปีนี้ใน
 ทั่วโลก น้ำคาลจะขาดตลาดหรือมีจำนวนน้อยลงไปถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวน
 ที่ใช้ทั่วโลก เพราะฉะนั้นน้ำคาลในตลาดโลกเวลานี้สูงขึ้นไป กระผมเอาตัวเลขนี้
 เป็นตัวเลขที่คิดมาประมาณ ๑๐ วันแล้ว เอาตัวเลข ๑ อาทิตย์มาเทียบดู น้ำคาล
 คิมที่เราขายออกนอกประเทศนี้ไค้ราคาจากตันละ ๑๒๐ ปอนด์ เป็นตันละ ๑๕๗ -
 ๑๖๐ ปอนด์ เพราะฉะนั้นก็ไค้ให้เห็นว่าราคาน้ำคาลจะต้องสูงขึ้นไป เขาเอากำไร

ที่เขาส่งออกมาชกเขยกับน้ำตาลที่ขายในประเทศ ไทคนที่มียาโคคำกิน อย่าให้เขา
 เกิดรอนอีกอย่างหนึ่งเขาเรียกน้ำเหลืองหรือโมแลสเซส (Molasses) น้ำ
 เหลืองนี้ราคาจากต้นละราว ๆ ๑,๒๐๐ บาท ๑,๓๐๐ บาท มาเป็นต้นละ
 ๑,๕๐๐ บาท เขาก็สามารถจะไถ่กำไรชกเขยก็เชื่อว่า กระทรวงอุตสาหกรรมจะ
 สามารถทำความตกลงกับโรงงานตีบไถภายในสัปดาห์หรือพุงนี้ เขาเรียกโรงงาน
 ตีบอ้อยมาทั่วทั้งประเทศ ๔๒ โรงงานแล้ว เมื่อเขาคกลงไถราคาเป็นพื้นแน่นอนแล้ว
 ว่าเขาขอมตามรัฐบาล กระผมเสียใจที่ไม่สามารถจะบอกว่รัฐบาลนี้มีความตั้งใจ
 เท่าไร เมื่อสามารถตกลงตัวเลขนี้ได้แล้ว กระทรวงอุตสาหกรรมก็จะแจ้งมา
 กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ประกาศราคาควบคุม ขอขอบพระคุณครับ
 บุญปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หม่อมราชวงศ์
 ตรี มีอะไรอีกครับ เชิญ

นายพิชิต ชีระรัตนานนท์ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอกราบขอบคุณอีกครั้งหนึ่ง แต่รู้สึกว่ามันเกินกว่าที่สมควรไปนั้น ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์คอยไม่คอยเขาประเด็นเท่าไรนัก กระผมถามไปประเด็น
 ที่ว่า เมื่อน้ำตาลทรายและปูนซีเมนต์ขึ้นไปนั้น ซึ่งราคาน้ำตาลไม่ได้ตามราคาที่
 กระทรวงพาณิชย์ควบคุม ท่านมีวิธีการหรือมีมาตรการอะไรที่จะแก้ไข ท่านจะแก้ไข
 หรือไม่ ท่านไม่ได้ออกประมาณว่าอย่างนั้นครับ กระผมขอกราบรบกวนอีกครั้งหนึ่ง
 ขอขอบคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
 สภาที่เคารพ กระผมเชื่อว่ากระผมได้ตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้เกียรติแล้วว่า
 เราไม่ส่งเสริมให้คนที่เอารัดเอาเปรียบประชาชน ราคาเราควบคุมเท่าไร เราก็
 จะให้เขาขายราคานี้ เพราะเห็นว่าเป็นราคาที่ยุติธรรมต่อคนทั่วไปแล้ว พื้นที่เขา
 ขายเกินราคา กระผมได้ตอบไปแล้วว่าเรามีเจ้าหน้าที่อยู่ ๖๐ คนเจ้าหน้าที่ทำงาน
 ทุกวันตั้งแต่เช้าถึงเย็น วันเสาร์ วันอาทิตย์ก็ทำงาน เราได้จับกุมอยู่ทุกวันและ

ที่จับกุมนี้ไม่ใช่แค่เฉพาะร้านค้าเล็ก ๆ ร้านค้าใหญ่ที่จับกุม กระบวนการเรียนต่อไป
ว่า เรื่องน้ำคาลทรายนี้เราได้อ่านารคามกฎหมาย ยึดมาโดยไม่ได้นำเงิน
ถึงหมื่นกว่ากระสอบแล้วที่ทำนิติกฎหมาย เราทำครบ ไม่ใช่ว่าลบหนำปะจุม คนโต
แล้วเราไม่กล้าจับเขา เราจับเขาทั้งนั้นครับ หรือบังคับซื้อคืนมา ที่ท่านยังมีน้ำคาล
ไชยอันเราบังคับซื้อ ๒ แสนกว่ากระสอบ ในราคาที่เราควบคุมไว้ เพราะพวกนี้
จะเริ่มกักตุนเกือบหนึ่งไร่ สมมุติว่า ๑๐๐ กระสอบแล้วเก็บไว้เสีย ๒,๐๐๐ กระสอบ
เราก็ให้เขามีไว้เกือบครึ่ง ๕๕ วัน นอกนั้นเรายังบังคับซื้อเขามาหมด ส่วนน้ำคาลนั้น
กระบวนการเรียนเพื่อความสะดวกสบายใจของท่านว่าท่านไม่คงเป็นห่วง เพราะเราได้
สั่งให้โรงงานน้ำคาลหีบแล้ว และเวลานี้มีน้ำคาลทรายเป็นหมื่น ๆ กระสอบ ที่อยู่ใน
โรงงาน ถ้าตกลงราคากับฝรั่งได้ น้ำคาลพวกนี้ก็จะลักออกมาที่ตลาดราคาก็จะ
ตกลงไป

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลากระทู้แล้วครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๔.๑

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่
๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้จะพิจารณา ตั้งแต่ข้อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือมีผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมการ สงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะไต่ลงมติเป็นอย่างอื่น

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่)

ท่านประธานครับ ผม

ขอประทานอนุญาตเรียนท่านประธานว่า เนื่องจากขณะมีการประชุมเลือกคณะกรรมการฯ ซึ่งสภาแต่งตั้งเมื่อพฤหัสที่ก่อน เพราะฉะนั้นที่ท่านประธานเชิญ คณะกรรมการชุดนี้เข้าประจำที่จึงไม่มีใครเข้านั่งประจำที่ ทั้งนี้ผมอยากจะฝากข้อสังเกตต่อท่านประธานสภาว่า ท่านประธานน่าจะพิจารณาแจ้งต่อฝ่ายสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาว่า ในวันที่มีการประชุมสภาในระหว่างที่มีการประชุมก็สมควรจะมีการนัดหมายคณะกรรมการชุดใดปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างการประชุมนั้น เพราะการที่ทำ อย่างนี้จะเห็นว่าสมมติกันต้องไปติดการประชุมพอน ผมเรียนต่อท่านประธานว่าที่ท่าน ประธานเชิญกรรมการเขาไม่ได้ขึ้นไป เพราะเขาปฏิบัติหน้าที่อยู่ในตึกชั้น ๓ ของ ตึกนี้ ในฐานะเป็นกรรมการชุดก่อนครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการกำลัง มาแล้วครับ คือเป็นความประสงค์ของกรรมการ ที่เขาคงการให้เชิญประชุม กรรมการในวันประชุมสภา เพราะกรรมการที่เขาได้รับแต่งตั้งเขาก็มีความ ประสงค์อย่างนั้น ท่านเลขาธิการก็เลยปฏิบัติไปอย่างนั้นครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญประธาน คณะกรรมการแถลงครับ

นายพิชญ์ แคมวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน สภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พิชญ์ แคมวงศ์ ส.ส. ภาพสันติ

ประธานคณะกรรมการการศึกษา ขอกราบเรียนว่า ในระยะแรกนี้คณะกรรมการ
ไม่มีอะไรจะแถลง ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ มาตรา ๒ และ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีการแก้ไข
และไม่ผู้แปรญัตติ ไม่มีผู้อภิปรายเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าเป็นการเสร็จการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใด
เห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่
ประชุมลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อวุฒิสภาต่อไป

ต่อไป ๔.๒ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบาง
 ส่วนของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัย
 ธรรมนิราช ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาพิจารณา
 เสร็จแล้ว คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น คณะกรรมการ
 ชุดเดียวกันกับคณะกรรมการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่พิจารณาเสร็จแล้ว ก็
 ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม พิชญ์ แคนวงศ์ ประธานคณะกรรมการการศึกษา ก็
เหมือนกับฉบับที่แล้ว คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแถลง

ญัตติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไปในวาระที่ ๒

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
โอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ญัตติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็น
สมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดทบวง
ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ ทบวงมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยที่ควรเสนอ
ต่อไปยังวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ญัตติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
กับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

๔๕

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่
ประชุมลงมติให้เสนอข้อยุติสภาต่อไป

ต่อไป ๔.๑ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้วเป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ ก็จะพิจารณากันตั้งแต่ข้อร่างพระราชบัญญัติ ค่าปรารภ และเรียงตามลำดับ
มาตราจนจบร่าง ให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือ
ที่สงวนไว้ ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สุเทพ เทือกสุบรรณ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี กรรมาธิการ คณะกรรมาธิการ
ไม่มีอะไรจะแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ข้อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓ มีคุณประสพ
บุษราคัม ขอแปรญัตติ ขอแก้ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ ทวิ จาก "ไม่เกิน
สองปี" เป็น "ไม่เกินสามปี" และขอคัดวรรคสองออกทั้งหมด ผู้แปรญัตติขอสงวน
เชิญคุณประสพ บุษราคัม ครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุทธรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุทธรณ์ พรรคกิจสังคม กระผมเป็นบุคคลคนเดียวในสภา
ที่ทรงเกียรติแห่งนี้ขอแปรญัตติกฎหมาย ราชทัณฑ์ กระผมขอแปรญัตติกฎหมายราชทัณฑ์

มาตรา ๒๒ พวิ จากวรรคแรก ขอแปรพฤติจากข้อความที่ว่า "ไม่เกินสองปี" เป็น "ไม่เกินสามปี" ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกจิตใจเหลือเกินที่รัฐบาลชุดนี้ท่านพยายามจะสร้างความดี แต่กระผมเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านสร้างความดีให้กับประชาชน ยังไม่พอก่อนอื่นกระผมอยากจะให้ความไปถึงว่า ตามหลักวิชาหลักวิทยานี้เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกว่า คุณนี้รับ คือสถานที่ฝึกคนชั่วให้เป็นคนดี แต่เนื่องจากประเทศไทยเรานี้ยังขาดงบประมาณที่จะเอามาทำตามหลักวิชาวิทยานี้ เพราะฉะนั้นคุณในความรู้สึกของคนไทย คุณคือสถานที่คุมขังผู้ต้องหา จำเลย และนักโทษเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะจำแนกท่านคุณคือใครบ้าง กลุ่มที่ ๑ คือผู้ซึ่งมีเจตนาเป็นโจร คำว่า "เจตนาเป็นโจร" นั้นหมายถึง ๗ ก็คือผู้ซึ่งมีเจตนาเป็นโจร ท่านประธานที่เคารพ กลุ่มบุคคลซึ่งมีเจตนาเป็นโจรนั้น อาจจะเป็นโจรคนรวยและคนจนสำหรับกลุ่มบุคคลพวกนี้คงจะอยู่ในคุกนานแสนนานก็ไม่สามารถที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นกลับเนื้อกลับตัวมาเป็นคนดีได้ สำหรับกลุ่มที่ ๒ นั้นก็คือคนจน มีหลายคนกล่าวว่าคุณคือที่อยู่ของคนจน ท่านประธานที่เคารพ ความจน การไม่มีอยู่มีกิน ทำให้คนเราทำผิด ท่านประธานอาจจะโทษ อาจจะไม่โทษในทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่า แม่ไม่มีพ่อกินเลี้ยงลูกอาจจะไปลักปล้นขโมยมา ๑ เซ่งมาเลี้ยงลูกอีก ๗ - ๘ คน พอตำรวจจับได้ก็ถูกจำคุก คนจนนี้รับ บางทีเขาไม่มีความประสงค์เขาไม่มีเจตนาเป็นโจร แต่เนื่องจากความจำเป็นบังคับทำให้เขาต้องมากระทำความผิดแต่กระผม ประสงค์ ส.ส. คนนี้ ถ้าหากว่าเมื่อใดกระผมอยากจน กระผมไม่มีเงินที่จะไปเลี้ยงลูกเลี้ยงเมียแล้ว วันนั้นละครับท่านประธาน กระผมจะต้องปล้นเหมือนกับคนอื่นเขา นอกจากนั้นกลุ่มบุคคลที่ ๓ คือผู้ซึ่งกระทำความผิดโดยประมาท ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายอยู่ในสภาแห่งนี้ บางทีท่านอาจจะกระทำความผิดโดยประมาท กระผมจะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ สมมุติว่า ท่านเป็นคนขับรถขับไปแล้วเกิดประมาทชนคนตาย บุคคลผู้กระทำความผิดโดยประมาทแล้วทำให้คนตายจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปีครับท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมอยู่ก็อยู่ในวงกฎหมายมานาน ถ้าหากว่ากระผม

กฎหมายในคดีประมาณแล้ว ถ้าหากเราได้รับสารภาพเราจะต้องก็คุกก้อย่างน้อย ๓ ปี
 หันคนที่กระทำผิดโดยประมาณเขาไม่มีวิสัยเป็นโจร เขาอาจจะเป็นคนดี เขาอาจจะ
 รับราชการหรือบางทีอาจจะไปเป็นถึงตำแหน่งรัฐมนตรีอาจจะไปตำแหน่งถึง ส.ส.
 เมื่อเขากระทำผิดโดยประมาณแล้วก็จะให้เขาได้มีโอกาสออกมาทำงาน ข้างนอก
 บ้าง แล้วกลุ่มบุคคลประเภทที่ ๔ กระผมถือว่ากลุ่มบุคคลนี้กระทำผิดโดยการ ไม่รู้
 กฎหมาย จริงอยู่ครับเมืองไทยเรานี้ระบอบประชาธิปไตย คนไทยทุกคนต้องรู้กฎหมาย คำพูด
 คำนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเป็นท่านผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในสถานที่ฟังแล้วอาจจะ
 มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ดีคนไทยทุกคนต้องยอมรับ แต่ประชาชนอีกส่วนใหญ่ ส่วนที่
 เขาอยู่ไกลปืนเที่ยงคำว่า กฎหมาย คืออะไร เขาไม่รู้ กระผมอยากจะยกตัวอย่าง
 กรณียกเว้นท่านประธานว่า ขณะนี้เขตท้องที่ของกระผม ผู้ที่กระทำผิดกฎหมายส่งงาน
 ท่านประธานที่เคารพ ราษฎรที่ทำกินในเขตป่าสงวนในเขตอำเภอทองผาภูมิของกระผม
 นั้น เขาเข้าทำกินในป่าสงวนมาหลายสิบปีติดกันแล้ว ในขณะที่เกี่ยวกับกระทรวง
 มหาดไทยก็ไปเรียกเก็บภาษีเขาทุกปี ๆ เขาได้อะไรมากครับท่านประธานที่เคารพ
 เขาก็ได้ ภ.บ.ท. ๖ คือใบเสร็จเสียค่าบำรุงท้องที่ และชาวบ้านเขานึกว่าใบเสร็จ
 บำรุงท้องที่นั่นแหละครับคือเอกสารสิทธิของเขา เขาเชื่อแน่อนอย่างนั้น เสร็จแล้วพอ
 ถูกจับ ก็ปรากฏว่าบุคคลเหล่านี้ ถือว่ากระทำผิดกฎหมายในการเข้าครอบครองในป่า
 สงวน แล้วติดคุกก็มีละครับ กฎหมายในการบุกรุกป่าสงวนนั้น จำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง
 ๑๕ ปี ขณะนี้ราษฎรในหมู่บ้านของกระผม ติดคุกไปคนละ ๒ ปี ๓ ปีแล้ว นี่แหละครับ
 ท่านประธานที่เคารพ คนคุกมีอยู่ ๔ ประเภท

ต่อไปนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า คนคุกนั้นเป็นคนที่ทำ
 ผิดกฎหมายทุกคนหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ศาลสถิตยุติธรรม กระผมจะมาอธิบาย
 คำว่า "ยุติธรรม" คำว่า "ยุติ" แปลว่า หยุด คำว่า "ธรรม" แปลว่า ทุบการ
 กระทำครับ ท่านประธานที่เคารพ หันคำว่า "ยุติธรรม" นั้น แต่ละคนก็ไม่เหมือน
 กัน ความยุติธรรมนั้นก็คือความพอใจ ใครพอใจคนนั้นก็ว่ายุติธรรม ใครไม่พอใจก็ว่า

ไม่ยุติธรรม ถ้าถ้านั่นทำให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนโดยอ้อมเท่านั้น คนซึ่งไม่
 กระทำผิด แต่หาหากว่าพยายามให้เขาให้ศาลเชื่อแล้ว คน ๆ นั้นจะต้องติดคุก หาน
 ประทานที่เคารพ แคล่อนศาลสถิตยุติธรรม ในเมืองไทยนั้นเปิดโอกาสให้ประชาชน
 ไปสู่ศาลถึง ๓ ศาล คือมีศาลชั้นต้น มีศาลอุทธรณ์ และมีศาลฎีกากระเนาะกรายเรียน
 หานประธานว่า ศาลชั้นต้นนั้นรับทานประธาน ตามปกติ ตามกฎหมายแล้ว องค์คณะ
 ของศาลชั้นต้นจะต้องมี ๓ คน เวลาออกมาพิจารณาพิพากษาที่นั่น แต่หาข้อบัญญัติอยู่ทุกวันนี้
 กระเนะเห็นว่าศาลนั้นจะออกมาพิจารณาพิพากษาเพียงคนเดียว แต่เวลาเซ็นชื่อพิพากษา
 แล้วเซ็นถึง ๓ คน ที่นั่นคนเดียวหรือคนเดียวเพียง ๓ คน จะมาตัดสินชี้ขาดชะตา
 ชีวิตของบุคคลคนหนึ่งนั้น กระเนะเห็นว่าไม่ถูกต้องนัก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เจเนนั้น
 เรายังเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ไปต่อสู้ถึงศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา หาน
 ประธานที่เคารพ เท่าที่เป็นมาแล้ว ศาลชั้นต้น สมมุติครับ ตัดสินให้ประหารชีวิต
 จำเลย ศาลอุทธรณ์ยกฟ้อง ศาลฎีกายกฟ้อง อย่างนั้นก็ครบนอกจากนี้ศาลชั้นต้นตัดสิน
 ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ตัดสินยกฟ้อง ศาลฎีกาตัดสินจำคุกก็มี แต่เดี๋ยวนี้สภาพเมืองไทย
 เรายังมีเวลานั้นเราขึ้นศาลทหาร ตอนนี้มีศาลเดียวครับทานประธานที่เคารพ เพราะ
 ฉะนั้นเดี๋ยวนี้ประชาชนผู้บริสุทธิ์ไปสู้ชีวิตไว้กับศาล ๆ เดียวเพราะฉะนั้นทานประธาน
 ที่เคารพ นอกจากนั้นกระเนะยังมองเห็นว่าอำนาจศาลตามกฎหมายนั้นยังให้ โอกาส
 คุณสมบัติของศาลว่าบุคคลซึ่งกระทำความผิด และศาลพิจารณาพิพากษาโทษไม่เกิน ๒ ปี
 แล้วยังให้คุณสมบัติแก่ศาลว่า จะไม่จำคุกจำเลยก็ได้ อาจจะให้รอดลงอาญาหรือรอกการ
 กำหนดโทษ หานประธานที่เคารพคนเราทุกคนอยู่ด้วยความหวัง แม้แต่เราทุกวันนี้
 บางทีประชาชนส่วนมากในประเศมีความหวังว่าอยากจะรอดออกเคอร์ สักใบหนึ่ง
 อยากจะถูกลดออกเคอร์วันวลที่ ๑ ที่นี้ประชาชนเราก็ดูลดออกเคอร์ไว้เพียง ๑ ใบ
 โอกาสที่จะถูกลดออกเคอร์ก็มีบ้าง ที่นี้เมืองไทยเรา คนคุกกันครับ ๑ วันของคนคุกกับ ๑
 วันของคนที่อยู่นอกคุก จริงอยู่หนึ่งวันอาจจะมี ๒๔ ชั่วโมงเท่านั้น แต่ความรูสึกของ

คนถูก ๑ วันในคุกนี้อาจจะเท่ากับ ๑ ปีของคนนอกคุก ท่านประธานที่เคารพกระผม
ว่าคนเรานั้นแหละครับ เวลาเราจะทำความดีแล้วทำไมเราจะต้องไปรอเวลาด้วยละ
ครับ ในเมื่อบุคคลที่อยู่ในคุกนั้นเขาทำความดีมาโดยตลอดระยะเวลา ๓ ปี กับระยะ
เวลา ๒ ปีจะต่างกันตรงไหนละครับ เพราะฉะนั้นที่กระผมขอแปรญัตติแก้จาก ๒ ปี
เป็น ๓ ปีนั้น ก็เพื่อจะให้โอกาสผู้ซึ่งติดคุกแล้วเขาต้องการกลับตัวเป็นคนดีรับท่าน
ประธาน ขอขอบคุณมากครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมสุเทพ เทือกสุบรรณ กรรมาธิการ ใครจะกราบเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้ทราบ
ถึงเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านสมาชิก เนื่องจากคณะกรรมการได้
เห็นว่ากฎหมายราชทัณฑ์ฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งเพิ่งจะนำมาทดลองใช้เป็นครั้งแรกเรา
ยังไม่มี ความมั่นใจว่าผลจากกฎหมายฉบับนี้จะมีผลดีหรือผลเสียมากน้อยสักขนาด ไหน
และอยากจะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า คณะกรรมาธิการนั้นก็ได้มีความรู้สึกมีเหตุผล
เช่นเดียวกับที่ท่านสมาชิกได้บรรยาย คือเรามองไม่เห็นความแตกต่างของการที่จะ
กำหนดให้เลือกเอนักโทษเด็ดขาดซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือจะเลือกเอนัก
โทษซึ่งเหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี อันนี้คณะกรรมการก็ไม่ได้เห็นถึงความ
แตกต่างมากมายนักแต่ประการสำคัญที่เราองเห็นก็คือว่า ถ้าขยายจำนวนเวลา
ออกไป นั่นคือสามารถอนุญาตให้นักโทษเด็ดขาดซึ่งมีเวลาจำคุกเหลืออยู่ ๑ ปีได้ ออก
ไปทำงานนอกคุกก็นั้น จะทำให้จำนวนนักโทษที่อยู่ในชายที่ไ้รับการพิจารณาให้ออก
มาทำงานนอกคุกมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งทางกรมราชทัณฑ์ก็ได้ชี้แจงกับคณะกรรมการ
ว่า ถ้าหากจำนวนมากขึ้นอย่างนั้นก็เป็นกรร เลือกว่าสิ่งไหนที่เจ้าหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์
ในปัจจุบันจะสามารถควบคุมดูแลให้เป็นการทั่วถึงได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของ
กรมราชทัณฑ์ที่อยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีจำนวนเพียงพอ ซึ่งจะรับภาระที่เพิ่มขึ้นในทันที
ทันควันได้ อันนี้คือเหตุผลทั้งหมดที่คณะกรรมการได้นำมาพิจารณา อย่างไรก็ตาม
คณะกรรมการก็ได้มองเห็นว่า ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้เป็นผลดีสำหรับ นักโทษ

กฎหมายนั้นก็จะได้มีการนำมาปรับปรุงพิจารณาแก้ไขกันใหม่ได้ เพราะว่ากฎหมาย
ใดก็ตามถ้าหากจะให้ใครได้ประโยชน์สูงสุดกับประชาชนแล้วก็ควรจะเป็นกฎหมายซึ่งมี
ลักษณะพร้อมที่จะได้รับการแก้ไข นี่คือเหตุผลของคณะกรรมการการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ขอสงวนจะขอให้
ลงมติหรือไม่ครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฟัง
คำชี้แจงของท่านกรรมการแล้ว ท่านกรรมการก็ให้เหตุผลว่า สำหรับเวลา ๑
ปีกับ ๒ ปีนั้น ไม่มีอะไรแตกต่างกันมากนัก เหตุผลของคณะกรรมการนั้นก็เพียง
บอกว่าตอนนี้เราขาดงบประมาณท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าการทำงานที่เราจะ
ทำ ความคืบหน้า ความคืบหน้าที่จะให้หนักไปทำงานนอกคุกกั้น กระผมเห็นว่าไม่
จำเป็นจะต้องมากคนครับ ในเมื่อเราต้องการจะทำความดีก็แปลว่าเราอยากจะทำ
เนืองกลับตัวแล้ว โอกาสที่จะออกมาจากคุก ผู้คุม ๑ คนอาจจะคุมหนักได้เป็นพัน ๆ
คนครับ ท่านประธาน กระผมยังคิดใจอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังจะให้ขอมติใช่หรือไม่
ครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ขอมติครับ

นายบุญเกิด นาคดี (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคกิจสังคม กรรมการ
การ กอนที่ท่านสมาชิกในสภานี้จะลงมติ กระผมในฐานะที่เป็นกรรมการ ก็ขอ
ความกรุณาต่อสภานี้ให้ดูเจตนารมณ์ของกฎหมาย ให้ดูเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมาย
ฉบับนี้ กระผมขอขอร้องให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคุณสภาพเศรษฐกิจและ สภาพของสังคม
ไทยปัจจุบันนี้ เศรษฐกิจนั้นแย่ สภาพสังคมนั้นเสื่อมสลาย คุณซึ่งเป็นที่รักกันคน
กระทำผิดก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน่าคิด หรือคงาย ๆ ว่าคนนั้นคุก ท่านประธาน
ที่เคารพ เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็จะทำให้บุคคลซึ่งอยู่ในคุกนั้น ซึ่ง

เป็นนักโทษเคหะสถานเหลืออายุในการคุมขังอีก ๒ ปี ออกมาทำงานข้างนอก งานนั้น
คืองานสาธารณะ รัฐบาลไทย ทนาย นายเกรียงศักดิ์ ก็ให้พิจารณาเห็นว่า
ประเทศไทยแห่งแล้ง เป็นที่หาประกาศเป็นมีโทษตรกร ท่านอยากจะปลูกป่าที่ถูก
บนหน้าลายหรือตัดออกไป ซึ่งในลักษณะปัจจุบันนั้นทำให้เขาเสียศูนย์กลางของธรรมชาติ
รัฐบาลจึงมีเจตนาอยากจะให้ปลูกป่าประมาณ ๑ ล้านไร่ ถ้าให้บุคคลซึ่งมีอายุ
กำหนดโทษอีก ๒ ปีให้ออกมาเพื่อช่วยพัฒนายานเมืองและประกอบกับเราจัดให้มีราย
ได้ความนี้ก็จะเป็นอย่างที่พูด แต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเคารพในความคิด
เห็นของท่านซึ่งได้แปรญัตติจาก ๒ ปีเป็น ๓ ปีนั้น แต่ขั้นตอนในการพิจารณาว่าบุคคล
ซึ่งจะมีสิทธิออกมาทำงานภายนอกคุกนั้น จะต้องให้พิจารณาจากกรมราชทัณฑ์
ก่อน คือการเลื่อนชั้น การเลื่อนชั้นนั้นเป็นปัญหาที่สำคัญ ถ้านักโทษบางประเภทอย่าง
ที่ท่านกล่าวมาแล้วมีอยู่ ๓ - ๔ ประเภท คือโดยสันดาน โดยความจำเป็น หรือโดย
อะไรอีกนั้นเราจะให้ออกมานั้นจำเป็นจะต้องมีการเลื่อนชั้นคือ ขึ้นเยี่ยมในทำนองนี้
เป็นต้น ดังนั้นนักโทษต่าง ๆ ซึ่งเข้าไปติดคุกนั้นก็จำเป็นจะต้องต่อสู้คดีก่อน ถ้าสมมุติ
ว่าคดี ๕ ปี ต่อสู้คดีชั้นศาลประมาณ ๓ ปีแล้วก็จะเป็นนักโทษเคหะสถาน ก่อนที่ศาลได้
วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว เราก็ให้พิจารณาเห็นว่า ๒ เดือนก็พิจารณาความความคดี อีก
ครึ่งหนึ่งจากชั้นธรรมดาเป็นชั้นดี จากชั้นดีก็เป็นเยี่ยม ผู้ที่ไต่รับชั้นเยี่ยมนี้เองครับ
ยังกำหนดโทษอีก ๒ ปี กรมราชทัณฑ์จึงจะให้ออกไป ดังนั้นกระผมคิดว่าตามที่
คณะกรรมการไต่ลงมติเป็นเอกฉันท์ในจำนวน ๒ ปี และ ๓ ปีนั้น คิดว่า ๒ ปีนั้น
เป็นเรื่องที่ถูกต้อง เพราะพวกที่เป็นนักโทษนั้นมีใจทมิฬจำเลย โจทก์คือผู้ที่เสียหาย
ถ้าเราจะให้เขาดีคดียุติในคุกจนเกินไปเขาก็จะวนอีกครับ ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้
เราให้พิจารณาและใคร่ครวญพอสมควร จึงคงตามร่างของรัฐบาลที่เสนอมา ขอ
กราบขอพรขอบคุณครับ

ญัตติหน้าเพื่อแปรประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ว่าจะเอา ๒ ปี
หรือ ๓ ปี อยากจะขอมติประชุม เพราะญัตติต้องการให้ขอมติประชุม ก็ขอ

มติประชุมนี้เลยเพื่อรวมรัก ห่วงใยเห็นด้วยกับญัตติซึ่งแก้เป็น ๑ ปี โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ญัตติที่หน้าพื้นท่งประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
คงไว้คำร่างของคณะกรรมการคือไม่มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ญัตติที่หน้าพื้นท่งประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติให้คงไว้คำร่างเดิม ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ และ
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

นายประสพ บุษราคัม (อุตรธานี) : ของกระดุมที่อยู่อีก มีวรรค
สองครับ

ญัตติที่หน้าพื้นท่งประธานสภาผู้แทนราษฎร : วรรคสอง ขอคัดออก
ออกหมดนะครับ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย เชิญครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุตรธานี พรรคกิจสังคม เหตุที่กระผมขอคัดวรรคสองออก
ทั้งหมดนั้น ก็เพราะว่ากระผมอยากจะพูดเพียง ๒ ประเด็นครับ ประเด็นแรก เกี่ยว
กับความมั่นคง ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ท่านประธานที่เคารพกระผม
มีความเห็นว่าการกระทำผิดในเรื่องความมั่นคงนั้น ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางค่าน
การเมือง เป็นการกระทำผิดในค่านความดีในลักษณะทั่วโลกเขายอมรับกันว่า การ
เมืองนั้น ไม่มีใครถูกใครผิด คนชนะก็คือคนถูก คนแพ้ก็คือคนผิด เรายกตัวอย่าง
ง่าย ๆ ว่าอย่างในเมืองไทยนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเกิดมีการปฏิวัติ
รัฐประหารขึ้นมา ถ้าทำสำเร็จก็เรียกว่า คณะปฏิวัติบ้าง เรียกว่า คณะรัฐประหาร
บ้าง คณะปฏิวัติบ้าง แต่ถ้าทำไม่สำเร็จ ก็ต้องถูกเรียกว่า เป็นกบฏ แล้วท่าน

ประธานที่เคารพ แม่แต่กฎหมายระหว่างประเทศ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าเป็นการ
กระทำความผิดทางด้านการเมืองแล้ว ประเทศจะไม่ส่งนักการเมืองคนนั้นเข้ามาให้
ประเทศที่ขอรับรอง นอกจากนั้นรับทราบประธานที่เคารพ กฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคง
นั้น กระผมเห็นว่าแม่แต่รัฐบาลชุดนี้ท่านก็ทำผิดมาแล้ว อย่างการที่ท่านปฏิวัติ ท่าน
รัฐประหาร ท่านปฏิรูป ก็แปลว่าท่านทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อท่านทำผิดแล้ว
ท่านรู้ว่าท่านผิด ท่านก็ออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้แกตัวท่านเอง คำว่ากฎหมาย
นิรโทษกรรมนั้นท่านประธานที่เคารพแปลว่าทำผิดแล้วไม่เอาโทษแม่แต่คดี ๖ ตุลาคม
ที่ผ่านมา เท่าที่กระผมได้ติดตามมาตลอด ปรากฏว่าคำพยานของฝ่ายโจทก์ไม่สามารถ
ที่จะลงโทษจำเลยได้ เพราะฉะนั้นท่านนายกเกรียงศักดิ์ ท่านก็เลยออกกฎหมาย
นิรโทษกรรมออกมาก่อน นี่ละครับท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้แม่แต่พลเอกเกรียงศักดิ์
ขณะนั้นท่านก็ประกาศให้อภัยโทษผู้ที่เข้าป่าออกมามอบตัวแล้วก็ให้อภัย แม่แต่ท่าน
ไปต่างประเทศ ท่านกับบอนักศึกษาที่อยู่ต่างประเทศให้กลับมาพำนักในเมืองไทย ถึง
แม่แต่ท่านที่ไหนแล้วท่านจะไปพูดกระดุกมาทำพิธีทางศาสนาให้ นี่ละครับท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ท่านมีนโยบายที่จะให้อภัยแก่ผู้หลงผิดทั้งหลาย
เหล่านี้ แล้วทำไมละครับ ทำไมกฎหมายฉบับนี้ถึงจะออกมาเกินส่วนทาง กับนโยบาย
ของรัฐบาล นี่ละครับเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เรื่องยาเสพติดนั้น กระผมเห็นว่าเรื่องยาเสพติดเป็น
เรื่องส่วนตัวของบุคคลคำว่า "ยาเสพติด" นั่นคือยาที่คนเสพแล้วยากเสพยาอีก แม่
กระทั้งนุหรือถ้าเราตีความหมายอย่างนุหรือก็เป็นยาเสพติด แต่กฎหมายไม่เอาโทษ
เพราะฉะนั้นคนติดยาเสพติดหรือว่าคนค้าขายยาเสพติด คนที่ติดยาเสพติดเราเอาไป
ขังไว้ ไม่เกิดประโยชน์หรือครับ ท่านประธานที่เคารพ เราจะต้องเอาคนที่ติ
ดยาเสพติดส่งไปโรงพยาบาลเพื่อที่จะไปรักษาให้หาย แล้วคนจนละครับ ส่วนมากร
ขายยาเสพติด คนติดยาเสพติด คนเสพกับคนขาย โทษทางกฎหมายไม่เหมือนกัน คน
ที่มียาเสพติดไว้เพื่อเสพอาจจะติดคุกน้อย แต่คนที่มียาเสพติดไว้เพื่อขายติดคุกมาก

ที่นี้ว่าน้อยหรือมากนั้น ทานประธานที่เคารพ เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงแต่ละเรื่อง บางทีรับทานประธาน เคยมีตัวอย่างมาแล้วว่ามีเฮโรอื่นเพียง ๑ หลอก บอกว่ามีไว้เพื่อเซต แต่พินิจหาว่าคน ๆ นั้นเป็นคนรวยขึ้นมา ตำรวจก็ถามว่า คุณอยากจะ มีข้อหาว่ามีไว้เพื่อเซตหรือคุณอยากจะ มีข้อหาว่ามีไว้เพื่อจำหน่าย เฮโรอื่นนี้รับทาน ประธานที่เคารพ หาที่ไหนก็ได้ ตำรวจอาจจะเอาเฮโรอื่นซึ่งจับได้จากตู้ทองหาเพียง ๑ หลอกเอามาเพิ่มอีก ๒ หลอก ๓ หลอก ข้อหาก็กลายไปว่ามีไว้เพื่อจำหน่าย นี่แหละรับทานประธานที่เคารพ กระทบเห็นว่าควรจะต้องออกหมด คนทำผิดทุกคดีก็ถือว่าเขาทำผิดอยู่แล้ว แล้วคนทำผิดก็รับ ให้เขาได้มีโอกาสไต่มาทำความดีบ้าง ไม่ใช่ไปจำคุกเขาไว้อย่างนั้นคนเราอยู่ในคุกครับ ทานประธานที่เคารพ ถ้าไม่มีความหวังว่าสักวันหนึ่งเราจะไม่ไต่ออกจากคุก สักวันหนึ่งเราจะไม่ได้รับการอภัยโทษ สักวันหนึ่งเราจะไม่ไต่โอกาสไต่ออกไปทำงานนอกคุก แล้วคนพวกนี้แหละครับมีแต่จะประพฤติชั่วชั่วช้าลงทุกวันครับทานประธาน ขอขอบคุณครับ

นายตำรวจ การธรรม (กรรมาธิการ) : ทานประธานที่เคารพ

กระผมตำรวจ การธรรม พรรคกิจสังคม กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไว้ว่า ที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเรื่องนี้ตามที่ขอแปรญัตติข้อตั้งทั้งหมด มีอยู่ ๔ ข้อ แยกอยู่เพียง ๒ ข้อ

ข้อแรกคือความมั่นคง กระผมขอกราบเรียนย่อ ๆ และสั้น ๆ ว่าความมั่นคงซึ่งบอกแล้วว่าความมั่นคง แล้วเขาไปคิดว่าการออกกฎหมายนิรโทษกรรม ไต่ อันนั้นเป็นการปล่อยโทษโดยไม่ต้องออกไปทำงานหรือครับ การที่เราเอา ๒ ปี ให้ออกไปทำงานได้ คนนั้นมันสมองที่เคยคิดเลข เคยคิดคุกการเมืองจะเอาไปทำงานตามเกณฑ์ได้อย่างไร ใครจะยอมไป เขาไม่ไปหรือครับ เมื่อเขาไม่ไปเราก็ไม่ออกให้เสียอย่างนี้ ยังจะดีกว่า เพราะนิรโทษกรรมได้ ออกกฎหมายช่วยได้ พยายาม ๆ ว่าช่วยได้ ยิ่งไปกว่านั้นพวกนี้เป็นพวกมันสมอง ถ้าได้เลือกได้ ถ้าได้ศึกษาในลัทธิการเมืองหนึ่งลัทธิการเมืองใดแล้วยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ เขาอาจจะแก้ไขปรับปรุงได้

ณีน บุญธิช จากอุบลราชธานี พรหมกิจสังคม ที่แรกกระแหมไม่ตั้งใจว่าจะพูด แต่เมื่อ
ฟังกรรมวิธีการแสดงเมื่อก่อนนึกเจตนาารมณ์ของการออกกฎหมายฉบับนี้ นี่เป็นประการ
ที่ ๑ และประการที่ ๒ นั้นการออกกฎหมายเราจะต้องบังคับ หรือให้คุณให้โทษโดย
ทั่วถึง ไม่ใช่ว่าเว้นเฉพาะคนใดคนหนึ่งหรือโทษประการใดประการหนึ่งควรที่จะบังคับ
ทั่วไป ควรจะให้คุณให้โทษทั่วไป นี่แหละเป็นการตรากฎหมายเพื่อประโยชน์ต่อสังคม
กระแหมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เจตนาารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้เพื่อ
สนับสนุนส่งเสริมและยกย่องผู้ของโทษเกื้อกูลที่ความประพฤติดี ซึ่งกระแหมอยาก
จะประทานการกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมวิธีการที่ท่านแสดงเมื่อก่อนว่า เอา
พวกนักโทษที่ติดฉิ้น ติดเฮโรอีนออกมา แล้วก็จะขอฉิ้นเข้าไปข้างในอีก ท่านไม่ได้อ
ร้างให้ละเอียดย ต้องมีความประพฤติดีเยี่ยม ซึ่งกระแหมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมนี้
ว่า นักโทษที่เข้าไปที่แรกนั้นจะโทษหนักกลาง ต่อมาก็ ค่อยๆ ค่อยๆ และค่อยๆ เป็น
ชั้นเยี่ยมก็จะครบท่านประธาน ไม่ใช่ว่าเอานักโทษชั้นเลวออกมาอย่างท่านว่า กระแหม
อยากจะประทานการกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า โทษ ๆ เราจะตรากฎหมายฉบับนี้ออกมา
ขอให้ทั่วถึงทุกคน อย่าไปยกเว้นความผิดอันใดอันหนึ่งขึ้นมา จะไม่เป็นธรรม กระแหม
อยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ตามที่ท่านผู้แปรรุติชชดักออกทั้งหมดก็คือ ฐาน
ความผิด ๔ อย่าง อย่างที่ ๑ ความผิดของพระมหากษัตริย์ นี่ละครบท่าน
ประธานที่เคารพ ถ้าหากที่ประชุมนี้มองไปเห็นว่าการลดปลดประชนม์ การ
ประทุษร้ายหรือพยายามประทุษร้ายของพระมหากษัตริย์ โทษนั้นมีสถานเดียวคือ
ประหารชีวิต ไม่ต้องติดคุก แต่โทษที่จะต้องติดคุกในที่นี้เกี่ยวกับความผิดฐานนี้ก็คือ
โทษฐานหมิ่นประมาท ท่านนั้น ซึ่งอัตราโทษเพียง ๑ ปี ถึง ๑๕ ปี นี่ละครบท่าน
ประธาน ถ้าเขาเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เขา รู้ เขารู้ว่าเขาได้ผิดพลาดไปแล้ว จน
คณะกรรมการของกรมราชทัณฑ์โดยยกย่องให้เขาได้เป็นนักโทษชั้นเยี่ยมเขาจะไม่ให้
เขาหรือ เราจะไปจองกรรมจองเวรกันทำไม นี่ละครบท่านประธาน ถ้าหากโทษ
ประทุษร้ายและประหารชีวิต ไม่ต้องติดคุก ไม่มีคุกใส่ อย่างที่ ๒ ที่ ๓ ก็คือความผิด

คตความมั่นคงของรัฐทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร อันนี้เป็นนโยบายทางการเมือง
อย่างทันทสมมติภูมิเกียรติในสถานที่ต้องการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ แก้ไขในสถานที่
ไม่ได้ อาจจะไปดำเนินการประการใดประการหนึ่งเพื่อยุติการแก้ไขให้เป็น
ประชาธิปไตย เป็นความผิดเกิดขึ้นอย่างนี้ กระผมอยากจะประหลาดกราบเรียนว่า
ความผิดหลากหลายทางการเมืองที่เพื่อนสมาชิกว่าเป็นความเห็น เพราะฉะนั้นถ้าหาก
เราไปเข้าไปอยู่ในเรือนจำ เราซึ่งในการยอมรับว่าเขาไม่ควรทำลาย
รัฐธรรมนูญ เขาคงจะดำเนินการตามระบอบการปกครองที่ถูกต้อง เมื่อ
คณะกรรมการให้เขาเป็นนักโทษชั้นเยี่ยมอย่างนี้ ทำไมไม่ให้โอกาสเข้างาน
กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า วันที่วันหนึ่งพวกเราจะติดคุกอยู่ด้วย
พวกเราเป็นนักการเมืองความเห็นไม่ตรงกันหรอก เราอาจจะดำเนินการประการ
ใดประการหนึ่งทำไมละเรายังจะมากมายทำไมไม่ไปปรับแก้เขา อันนี้ละครับ
ท่านประธาน ขอให้ท่านสมาชิกเกียรติในสถานที่ไปรื้อคดีให้ลึกซึ้งว่าเราทรา
กฏหมายออกมา เราไปยกเว้นข้อใดข้อหนึ่งทำไม เมื่อเขาคิดเขาออกเราควรจะให้
เขา นักโทษการเมือง

และประการสุดท้ายก็คือความผิดอาญาเสฟติก กระผมทั้งท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยแถลงวันรับหลักการว่าต้องการปราบยาเสพติดกระผม
เห็นด้วย แต่ท่านที่เคารพทั้งหลาย เราอาจจะมองถึงนายเลาซู เราอาจจะมองถึง
นายศิริ ศิริกุล นั้นไม่มีโอกาสที่จะมารับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้
จะมีประโยชน์แก่บุคคลอายุ ๑๘ ปี ๑๙ ปี ซึ่งเป็นนักศึกษา เขาใจเขลาเบาปัญญา
ขาดความยั้งคิด แล้วจะต้องไปทำผิด อย่างนี้เราไม่ให้โอกาสเขาหรือ หั้ว ๆ ที่เขา
เข้าไปอยู่ในเรือนจำไม่ใช่จำหนายยาเสพติด เพียงแต่ไปผิด ไปมี ไปอะไรเล็ก ๆ
น้อย ๆ เมื่อเข้าไปอยู่ในเรือนจำแล้วเขาก็กลับตัวเป็นคนดี ญาติพี่น้องก็จะประคอง
ประหลาดอยากจะให้เขาออกมาเพื่อจะได้ศึกษาเล่าเรียน ในเหล่าท่านประธานที่
เคารพ กระผมอยากจะฝากไว้จริง ๆ เราอย่าไปมองนายเลาซู เราอย่าไปมอง

นายศิริ ศิริภูต เรามองลูกหลานของเราซึ่งขณะนี้กำลังเสพยาเสพติดด้วย ความโง่
เขลาเบาปัญญา ขาดความยั้งคิด นี่แหละทำให้ประธานกรรมมอยากจะกราบเรียนที่
ประชุมนี้ว่า ในการตรากฎหมายนั้นเราอย่าไปยกเว้นความผิดนั้นความผิดนี้ ไม่ไ้
รับประโยชน์ กรรมมอยากจะกราบเรียนความผิด ย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ความผิด
ประการแรกขององค์พระมหากษัตริย์ ก็เรื่องทูลหมิ่น เรื่องหมิ่นประมาทเล็ก ๆ น้อย ๆ
เมื่อเรารู้เราซึ่งเรากลับตัวแล้วควรจะให้โอกาสเขา ประการที่ ๒ ที่ ๓ ความผิด
ต่อความมั่นคงของรัฐทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรก็เหมือนกัน เป็นความผิด
ทางการเมือง ต่อไปเรานี้จะติดคุก นี่ท่านประธานความเห็นไม่ตรงกันดำเนินการ
เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ อะไรเหล่านี้เป็นต้นไปและประการสุดท้ายก็คือ ความผิดต่อยา
เสพติด นายเลาไม่ของพูดถึงละ พูดถึงลูกหลานของเราซึ่งกำลังไ้กระทำความผิด โดย
ความโง่เขลาเบาปัญญา ควรจะเปิดโอกาส อย่าไปหวังว่าเขาจะชญาเสพติด เขา
ไปข้างใน เพราะคณะกรรมการกฤษฎีกาได้คัดเลือกเขาแล้วว่าเขานักโทษชั้น
เยี่ยม ถ้าไม่พักไม่ไ้ออกมาทำประโยชน์นอกเรือนจำ การที่เขาไ้ออกมา นั้นเขาไ้
ระลึกว่า เขาจะไ้ลดโทษ อาจจะไ้รับรางวัล และอาจจะไ้ปล่อยตัวไปก่อน
กำหนดอย่างนี้ กรรมมอยากจะฝากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ในการตรากฎหมายฉบับ
นี้อ่าไปยกเว้นฐานความผิดทั้ง ๔ ประการนี้ ขอให้โปรดไ้ฝนตกหัวฟ้าเถอะครับ
ขอขอบพระคุณ

นายคล้าย จิตพิทักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กรรม นายคล้าย จิตพิทักษ์ ส.ส. จังหวัดพัทลุง ในฐานะ
กรรมาธิการ ใครขอประธานกราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า โดย
เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ฉบับนี้ ท่านทั้งหลายคงจะสังเกตได้ จาก
ข้อความในบรรทัดที่ ๓ ของมาตรา ๒๒ ทั่ว ๆ ไปว่าในการที่จะคัดเลือกนักโทษเฝ้ารักษา
ที่เหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีนั้น เพื่อที่จะออกไปทำงานสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของ
รัฐบาลคืออธิบดีกรมราชทัณฑ์ไ้กรุณาชี้แจงต่อคณะกรรมการว่า งานสาธารณะนั้น

เป็นงานโยธา ซึ่งองค์กรของรัฐเป็นผู้ว่าจ้าง เช่น กทม. เป็นต้น หรือกรมป่าไม้
 อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้ชี้แจงว่าไปปลูกป่า เพราะฉะนั้นลักษณะของ
 โทษที่เกี่ยวกับวรรคสอง (๑) (๒) (๓) (๔) นี้ก็ไม่เหมาะสม ในการที่จะไป
 ทำงานโยธามากกว่าที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้เรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ
 ไปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นในหลักการ โดยทั่วไปเราถือว่าความผิดทั้ง ๔ ประการนี้
 เป็นความผิดที่ร้ายแรงและเป็นความผิดที่จะต้องพิจารณาโดยความรอบคอบ ในการที่
 จะให้โทษที่เหลือโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ออกไปทำงานสาธารณะ และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งความผิดที่ว่าควยยาเสพติดให้โทษนั้นโอกาสผู้ศึกษาเสพติดให้โทษ ถ้าได้
 ปลอยออกมาทำงานแล้วจะต้องกลับไปในลักษณะที่เป็นผู้ศึกษาเสพติดให้โทษอีกครั้งหนึ่ง
 นั้นย่อมกระทำได้ง่าย แม้ในปัจจุบันนี้คุกในเรือนจำต่าง ๆ ที่ราชอาณาจักรก็ยังหา
 วิธีการที่จะป้องกันมิให้มีการลักลอบเสพยาเสพติดให้โทษในเรือนจำนั้น ๆ ก็ยังจะ
 กระทำได้ยากอยู่แล้ว หากว่าปล่อยนักโทษซึ่งต้องโทษจำคุกในฐานะผู้เสพยา หรือ
 เสพยาเสพติดให้โทษนี้ออกไปทำงานสาธารณะนอกเรือนจำนั้น ก็ย่อมจะต้องเป็น
 โอกาสเป็นช่องทางให้บุคคลผู้นั้นติดยาเสพติดอีก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาของ
 สังคมในปัจจุบันนี้ เพราะว่าการศึกษาเสพติดให้โทษนั้นเป็นการสูญเสียทรัพยากร
 กำลังคนอย่างมากมายจึงเป็นสิ่งที่ควรจะต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ตาม
 ขรรณนิยมปฏิติมาทุกยุคทุกสมัยว่าแม่แต่ในการพระราชทานอภัยโทษใด ๆ ก็ตาม
 โทษทั้ง ๔ ประการนี้ไม่อยู่ในรายชื่อที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษ เพราะฉะนั้นเมื่อ
 ขรรณนิยมปฏิติเป็นอยู่อย่างนี้ คณะกรรมการก็มีความเห็นว่าควรที่จะยื่นไว้ตาม
 ร่างของรัฐบาล จึงขอประทานกราบเรียนชี้แจงมาเพื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณา
 พิจารณาว่า ควรจะคงไว้ตามร่างของรัฐบาลหรือจะให้เป็นไปตามร่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้ขอแปรญัตติ ขอขอบพระคุณ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
 กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมได้ฟังทั้ง

ฝ่ายกรรมาธิการกับฝ่ายผู้แปรญัตติและผู้อภิปรายสนับสนุนผู้แปรญัตติ กระผมเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาล ที่กระผมเห็นด้วยกระผมมีเหตุผล เพราะในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการที่จะให้ผู้ต้องโทษออกไปทำงานนอกเรือนจำนั้น เราต้องคำนึงถึงหลัก

๓ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือความร้ายแรงของการกระทำความผิด

ประการที่ ๒ ก็คืออันตรายที่อาจจะเกิดต่อสังคมภายนอก

ประการที่ ๓ โอกาสที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก

เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาจากร่างของรัฐบาลแล้วได้คำนึงถึง ความปลอดภัยและเหตุผลซึ่งกระผมได้ยกมา ๓ ประการดังกล่าว ถ้าหากเรานำเอาคนที่ศึกษาเสกศีกให้โทษไปทำงานนอกเรือนจำ โอกาสที่จะกระทำความผิดซ้ำอีกมีมากมาย ซึ่งไม่ใช่วิธีการที่จะทำให้ผู้กระทำความผิดได้กลับตัวเป็นคนดี เพราะการขออนุญาตเสกศีกให้โทษในระหว่างการปฏิบัติงานนอกเรือนจำนั้น ย่อมกระทำได้ง่ายและสะดวกอย่างมาก แม้แต่อยู่ในเรือนจำเอง ตามความเป็นจริงแล้วก็ยังมีการขายเฮโรอีนอยู่ นี่เป็นความจริงในเรือนจำ ถ้าหากเราไม่ยกเว้นไว้โดยให้ผู้มีโทษอย่างสูงส่ง อย่างโทษเกี่ยวกับความผิดอาชญากรรม อย่างเป็นนักการเมืองอย่างนี้เป็นต้น ออกมาทำงานนอกเรือนจำก็จะมีโอกาสในการหลบหนีได้ เพราะพวกนั้นนอกจากจะมีมันสมองอันเปรี๊ยะปรายยังมีอุบายการในทางการเมือง พร้อมทั้งจะต่อสู้และเอาชีวิตถวายต่ออุบายการที่เขามียุติได้ การหลบหนีก็ การสร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมในขณะที่ทำงานอยู่ในระหว่างเรือนจำก็ย่อมมีมากขึ้น เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของมรรฎหมายก็จะไม่เป็นไปในทางที่จะช่วยเหลือนักโทษเหล่านั้น กระผมเห็นว่า การชี้แจงของคณะกรรมการต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เราคำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด เราคำนึงถึงอันตรายที่อาจจะเกิดต่อสังคมในขณะนักโทษออกมาทำงานนอกเรือนจำ และคำนึงถึงโอกาสที่จะกระทำความผิดซ้ำอีกของนักโทษด้วย จึงเป็นเหตุผลที่ไม่น่าหนักพอที่จะให้กฎหมายนี้ผ่านสภาไปได้

กระผมในฐานะตัวแทนของปวงชนคนหนึ่ง ให้ความสำคัญถึงความเป็นธรรม
ของผู้คนไทยอยู่ แต่เมื่อคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนส่วนรวมซึ่งอยู่นอก
เรือนจำ ซึ่งมากกว่าประชาชนที่อยู่ในเรือนจำแล้ว กระผมเห็นว่าร่างของรัฐบาล
ที่ร่างเข้ามาในสภานี้เป็นร่างที่เหมาะสมที่สุด กระผมขอให้ความคึกคึกเห็นชอบสภาเพียง
เท่านี้ ขอพรขอบคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แก่ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติ ก็พอครับ
แล้วนะครับ เชิญ

นายบุรี ชาทิวัณศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายบุรี ชาทิวัณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กรรมาธิการเสียง
ข้างน้อย ท่านประธานครับ กระผมอยากจะชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ วันนั้น
สักกัณท์หนึ่งนะครับ คือวันนั้นท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ขอ หลังจากที่ได้ผมได้
อภิปรายไม่เห็นด้วยคือกระผมสนับสนุนคุณประสพ บุษราคัม แล้ว ท่านประธานก็ได้
ถามเสียงบอกว่าใครเห็นด้วยกับผู้แปรรูปคดี ปรากฏว่ามีกรรมาธิการยกมือ ๓ ท่าน
แล้วท่านก็ไม่ได้อีกเลย อย่างนี้ท่านก็ไปสรุปบอกว่า กรรมาธิการเห็นเป็น
มติเอกฉันท์ เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมจึงขออนุญาตมาชี้แจงในที่ประชุมสภาแห่งนี้ ใน
เหตุผลของกระผมว่า ทำไมกระผมจึงเห็นด้วยกับคุณประสพ บุษราคัม แล้ววันนั้น
กระผมก็ไม่มีโอกาสพูดคุยกับท่านอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ก่อนอื่นกระผมต้องขอชี้แจงอย่าง
นี้ก่อนนะครับว่า ในปัจจุบันนี้สภาพการเกิดของอาชญากรรมของบ้านเมืองเรานั้น มี
เกิดได้ ๒ ลักษณะคือ ๑. เกิดขึ้นเนื่องจากลักษณะที่เขาเรียกว่า จิตใต้สำนึกหรือสันดาน
ของคน ๒. อาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพของสังคมกับบังคับ ให้เขาเป็น
ลักษณะ ๒ ประการนี้กระผมอยากจะขออภิปรายชี้แจงอีกสักเล็กน้อย ลักษณะของ
อาชญากรรม ๒ ประการนี้กระผมอยากจะเรียนว่า ประการที่ ๒ นั้น ร้ายแรงกว่า
ประการแรก กระผมอยากจะยกตัวอย่างอาชญากรรมซึ่งเกิดจากสันดาน กระผมจะ
ยกตัวอย่างในกรณีแล้วขมขื่น ขมขื่นแล้วว้า กระผมขอกราบเรียนว่า คดีขมขื่นนี้

เกิดขึ้นและเป็นภัยต่อสังคมอย่างร้ายแรงกว่าอาชญากรรมชนิดอื่น ๆ อย่างมากมาย
ทำไมกระผมจึงกล่าวเช่นนั้นครับท่านประธาน ทุกวันนี้สังคมของเรานั้นเปิดโอกาส
ให้แก่มนุษย์ ให้แก่ประชาชน กระผมขอกราบเรียนว่า เปิดโอกาสในค่านเสรีภาพ
ในค่านกามารมณ์ในค่านเพศ ทำไมกระผมจึงพูดอย่างนั้นครับ ทุกวันนี้เรามีความ
ต้องการทางเพศ แต่สังคมก็ได้เปิดโอกาสให้แก่ประชาชน ให้แก่คนหนุ่มคนสาวตั้งแต่
ช่วยเหลือตัวเองไปจนกระทั่งราคา ๑๐ บาท ๒๐ บาท ๒๐๐ บาท จนถึง ๑,๐๐๐
บาท แต่ท่านอธิบดีกรมตำรวจบอกว่าไม่มี กระผมจะเชิญไปคุยครับ เพราะฉะนั้น
โอกาสที่เราจะสนองความต้องการของตัวเองนั้น สังคมเปิดโอกาสให้ตลอดเวลา ทุก
โอกาส แต่ว่าบุคคลเหล่านี้ บุคคลซึ่งก่อความผิดทางค่านนี้ไม่มีความสามารถในการ
ควบคุมตัวเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาต้องทำ คือ ต้องการจุดและขมขึ้นและครับ
กระผมจึงบอกวารายแรง

ประการที่ ๒ อาชญากรรมซึ่งเกิดจากสภาพสังคมบีบบังคับ ไม่ว่าจะ
อาชญากรรมทางด้านการเมืองหรืออาชญากรรมธรรมดา กระผมจะยกตัวอย่างอีก
เหมือนกันว่าเป็นอย่างไร สังคมทุกวันนี้อาชญากรรมนั้นเกิดขึ้นเพราะสังคมเรา
เหลวแหลก สังคมเราละเหาะ เราไม่สามารถที่จะจัดสังคมให้เป็นรูปเป็นรอย
ให้สนองความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนอยู่ดี กินดีได้ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้
ก่อให้เกิดอาชญากรรมขึ้นมานั้น เขาถูกบีบบังคับขึ้นมาทั้งนั้น กระผมอยากจะยก
ตัวอย่าง ทางค่านความมั่นคงพวกเรากำลังจะจำได้หลังจากวันที่ ๒ ตุลาคม กระผม
ขอกราบเรียนว่า บุคคลซึ่งเขาหนีเข้าป่านั้นเขาหนีเข้าป่าเพราะอะไร สังคมบีบ
บังคับเขาหรือเปล่า หรือว่าเขามีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะหนีเข้าป่า เขามีจิตใจ
เป็นคอมมิวนิสต์อย่างนั้นหรือ เขาจึงหนีเข้าป่า กระผมขอเรียนตามครับ ไม่ใช่
อย่างนั้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเขาหนีเข้าป่าเพราะเขาถูกสภาพการเมืองบีบบังคับ
ให้เขาต้องเข้าป่าประการหนึ่ง

ต่อไปความนึกเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ กระแสมชอกราบเรียน
 กระแสมับถือเคารพศอสถาบันแห่งนี้อย่างมากมาย แลว่าบุคคลซึ่งกระทำความนึก
 หมิ่นพระบรมเชษฐาภาพทุกวันนี้เกิดขึ้นไคอย่างไร กระแสมเฝ้า่อนอยุคนหนึ่งชื่อเสนีย์
 สูงนารด เป็นนักหนังสือพิมพ์เป็นนักเขียน นักเขียนทุกวันนี้เขียนหนังสือยอมมีความนึก
 พลาต มีความนึกพลาตไคง่ายเหลือเกิน คือเขียนมากยอมนิคมมาก คนที่ไม่เขียนเลย
 ก็คือคนไม่นึก นึกรับคือเหตุผลที่กระแสมยกตัวอยาง แลว่าคุณเสนีย์ สูงนารด เขาถูก
 จับในข้อหาหมิ่นพระบรมเชษฐาภาพ เมื่อขึ้นศาล เขาก็ยอมรับ เอาละ แสมเขียนนึก
 พลาต เอาละแสมยอมรับแสมทำนึก ก็เข้าคุกเข้าตะรางไปเข้าเรือนจำ เสร็จแล้วเขา
 ก็ไปกลับเนอกลับตัวกลับเป็นคนที่ยอมรับนึก กฎหมายต้องให้ความเสมอภาคแก่เขา
 ชิครับ แตกฎหมายฉบับนี้ออกมาไม่ให้ความเสมอภาคแก่เขา คุณเสนีย์ สูงนารด นั้น
 เขาทำคิในคุก จนกระทั่งคอมมิวนิสต์รัฐศาสตร์ให้โอกาสแก่เขาไปสอชมแล้วจับ
 ปริญญาออกมาได้ แลอย่างนี้เราจะไปออกกฎหมายกักกันเขาไคอย่างไรวาเขาไม่
 ควรจะมีสิทธิในการที่ลคหย่อนแ่อนโทษตามกฎหมายซึ่งจะออกตามจริงหะแบบนี้กระแสม
 ชี้แจงลักษณะการเกิดอาชญากรรม กระแสมอยากจะถามต่อไปอีกว่า ในสังคมทุกวันนี้
 ผู้กระทำความนึกขึ้นมาแล้วเราให้โอกาสเขาแก้ไขไคหรือไม่ เราจะแก้ไขเขาได้
 หรือไม่ กระแสมขอเรียนถามครับ ถ้าทานตอบว่าผู้กระทำความนึกตาม ๔ ข้อที่กล่าว
 มา คือ ๑. ความนึกขององค์พระมหากษัตริย์ ๒. แล ๓. ความนึกต่อความมั่นคง
 ของรัฐภายในแลภายนอกราชอาณาจักร แล ๔. ความนึกต่อยาเสพติด ถ้าเรา
 บอกว่าพวกนี้เราแก้ไขไม่ได้ ไม่สามารถแก้ไขไคเลย ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องออก
 กฎหมายมาเลยครับ ผู้กระทำความนึกเหล่านี้จะต้องประหารชีวิตลูกเดียว หรือไม่
 อย่างนั้นนักจำคุกพันปีไปเลย เพราะบุคคลเหล่านี้ถาหากว่าคิคุก อย่างความนึกต่อ
 องค์พระมหากษัตริย์ ทานประธาน ถาหากเราไม่สามารถแก้ไขเขาได้ หรือคิ
 ว่าเขาไม่สามารถที่จะแก้ไขตัวเองได้ บุคคลเหล่านี้เมื่อเขาไปแล้ว ออกมาก็เป็นภัย
 เอาไว้ก็ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นเราก็ต้องออกกฎหมายชิครับว่าเราควร

ประหารชีวิตเขาเสียเลยให้สิ้นเรื่องสิ้นราว แต่ไม่เป็นเช่นนั้นครับ ท่านประธาน
สังคมทุกวันนี้เราเปิดโอกาสให้คนกลับมาออกตัวได้เสมอ ถ้าใครรู้สึกสำนึกผิด
โอกาสเราจะให้ทั้งนั้น ทำไมเราจะคงไปปิดทางเขา ไม่เปิดทางเขาทำไม นี่ครับ
เป็นเหตุผลซึ่งกระผมอยากจะชี้แจงให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายทราบ

ประการสุดท้ายที่กระผมอยากจะชี้แจง คือวันนี้ท่านอธิบดีกรมราชทัณฑ์
ท่านได้ให้เหตุผลในที่ประชุมคณะกรรมการว่า นักโทษซึ่งมีความผิดทางก้นการ เมือง
เป็นนักโทษซึ่งมีปรัชญาฝังหัว กระผมเคยบอกท่านอธิบดีครับ ปรัชญาฝังหัวของ
นักโทษการเมืองคืออะไร บุคคลซึ่งไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลหรือ กระผมก็ได้เรียนถาม
ท่านว่าเป็นอย่างไร ท่านก็บอกว่าบุคคลเหล่านี้มีความคิดทางค่านิยมวินาศฝังหัวฝัง
อยู่ในความคิดซึ่งไม่สามารถจะปลดออกไม่ได้ ฝังไปไว้ กระผมบอก ท่านครับ ถ้า
ท่านอยู่ในวงการ เมืองท่านจะรู้ว่าบุคคลซึ่งกระทำความผิดทางการเมืองนั้นเขาทำผิด
เพราะเขาไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลแค่นั้นเอง เพราะเขาไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลในการ
กระทำการต่าง ๆ ของรัฐบาลเผด็จการ เมื่อเห็นรัฐบาลทำไมถูกต้องเขาก็อยากแก้ไข
อยากจะเปลี่ยนแปลง แต่เขาก็ไปครหาหน้าเขาเป็นคอมมิวนิสต์ อย่างนี้ถูกหรือครับ
ท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ นี่ครับ เป็นเหตุผลของกระผม และกระผม
ถามต่อไปอีกว่าท่านอธิบดีครับ แล้วอาชญากรรมธรรมดาเป็นอย่างไร แก้ไขเขาได้หรือไม่
ท่านก็บอกว่าบุคคลซึ่งเรียนทางค่านิยมอาชญาวิทยา และกระผมก็เคยเป็นลูกศิษย์
ของท่าน ท่านก็บอกว่าอาชญากรรมทุกวันนี้แก้ไขยากเหลือเกิน ท่านประธาน กระผม
เองมีโอกาสไปศึกษาเขาเรียนเมืองนอกเมืองนา ก็มีโอกาสเรียนทางค่านิยมอาชญา
วิทยา มา กระผมมีตัวเลขครับ กระผมกลับไปเปิดดูรายงานของกระผมซึ่งได้ทำอยู่
ตัวเลขออกมาอย่างนี้ครับ ประมาณ ๗๐ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ที่ทำความผิดเมื่อถูก
เข้าคุกแล้วออกมามีโอกาสที่จะเข้าไปอีก ๗๐ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นคน
นั้นไม่สามารถที่จะแก้ไขคนได้เลย แต่ว่าในปัจจุบันนี้เราไม่มีวอร์ชอัททักกันแล้ว วิชน
เป็นวิชนที่ชั่วที่สุด แต่ก็เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการของกรมราชทัณฑ์และนักศึกษา

เกี่ยวกับทัศนวิสัยบอกว่าจะไม่สามารถที่จะแก้ไขได้เลย นี่แหละครับเป็นสาเหตุว่าทำไมทุกวันนี้คนถึงล้มลุก บุคคลที่ตก ๒ ปี ๓ ปีโดยเฉลี่ยเข้าไปในคุก พอไปติดคุก ๒ ปีออกมา เขามีตัวเลขเฉลี่ยครับ ๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ว่ามีโอกาสจะต้อเข้าไปอีก ทำความผิดอีกแน่นอน นี่แหละครับลักษณะการทำความผิดของคนคุก แต่เราไม่มีวิธีที่จะแก้ไขบุคคลเหล่านั้นได้ดีกว่าวิธีนี้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะพูดอย่างนี้ว่าเมื่อเรามองนักโทษการเมืองว่าเราแก้ไขยาก แล้วนักโทษอาชญากรรมธรรมดาที่แก้ไขยากเหมือนกัน ทำไมเราไม่ให้โอกาสแก่เขาเท่าเทียมกันในการที่จะมีโอกาสไปลดโทษ ให้โอกาสเท่าเทียมกันครับ กระผมขอเรียนว่า บุกระทำความผิดนั้น พังให้คืนะครับ บุกระทำความผิดตามกฎหมายบ้านเมืองนั้น กฎหมายก็ลงโทษบุคคลเหล่านั้นตามสภาพความผิดและลักษณะอาชญากรรมซึ่งเขาทำขึ้นแล้วทำความผิดมากก็จำคุกมาก แต่ทำไมเราต้องไปปิดทางของเขาที่เขาจะทำความดี ที่เขาจะกลับเนื้อกลับตัวเพื่อแสวงหาอิสระเสรีข้างนอกคุก ทำไมเราต้องปิดโอกาสเขา กระผมอยากจะยกตัวอย่าง ถ้าหากกระผมเข้าไปอยู่ในคุก กระผมตั้งใจจะทำความดี เพื่อหวังจะให้ได้รับลดหย่อนผ่อนโทษ แต่เขามองว่าคุณไม่มีทางหรอก ต่อให้คุณทำความดีขนาดไหนคุณก็ไม่มีทาง ทานประธานครับ แล้วจะให้กระผมทำอย่างไร มีทางเดียวก็คือกระผมแหกคุก ทานประธาน มีทางอย่างเดียว กระผมแหกคุกก็เดียว ทานประธานติดคุกให้ดี และทานสมาชิกผู้มีเกียรติครับ พิจารณากฎหมายฉบับนี้ให้คืนะครับว่าความเสมอภาคของเรานั้นอยู่ด้วยกันตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเราต้องออกกฎหมายให้เสมอภาค ไม่ใช่ไปจำกัดสิทธิของบุคคลบางคน จะไปอ้างว่าพวกนี้ออกมาทำงานซุกสระ ซุกน้ำไม่ได้ ทำไมไปดูถูกเขารับ กระผมเป็นผู้แทนอย่างนั้นให้กระผมไปซุกสระกระผมซุกได้ อย่าไปดูถูกคนเรารับ คนเราเกิดมาแล้วไปดูถูกกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนให้คณะกรรมาธิการ กระผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย แต่กระผมจำเป็นต้องชี้แจงในที่ประชุมแห่งนี้ให้รู้ ถึงเหตุผลว่าทำไมเราถึงออกกฎหมายอย่างนี้ และทำไมกระผมจึงเห็นด้วยกับคุณประสพบุษราคัม ชอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเดครับ พอจจะ
นะครับ เจ็ดทานกรรมาธิการชี้แจง

นายสมรค ศิริจันทร์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
สมรค ศิริจันทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคประชาธิปัตย์ กรรมาธิการ
อยากขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ขอคัด
วรรคสอง ความจริงในเรื่องนี้ในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ผมเองในเบื้องต้นก็มี
ความรู้สึกอย่างท่านทั้งหลายว่า ทำไมความผิดเหล่านี้ถึงจะต้องมารวมกันไว้ ไม่
ให้เขาได้รับความกรุณาตามกฎหมาย ซึ่งท่านสมาชิกได้กล่าวอภิปรายว่าเป็นการไม่
เหมาะสมในเรื่องกฎหมาย แต่เมื่อผมได้รับคำชี้แจงได้มาพิจารณาแล้ว ผมอยากจะ
เรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในสภาฯ ว่า เนื่องจากความผิดตามที่ระบุไว้ ๔
ประการนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณากฎหมายที่เราเอาออกมาใช้ในทางอาญา
ที่ลงโทษลงทัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่เป็นความผิดประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ประทุษร้ายต่อร่างกาย
อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของสังคม แต่ในข้อยกเว้น ๔ ประการนี้
ท่านทั้งหลายจะเห็นว่าในประการที่ ๑ นี้ เป็นความผิดของคณะพระมหากษัตริย์ พระ
ราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ท่านทั้งหลายต้องยอมรับว่า
ความผิดนั้นคือความผิดที่เกิดขึ้นของคณะพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์ และความผิด
ในประการที่ ๒ และประการที่ ๓ นั้นก็คือความผิดต่อความมั่นคงก็จะเป็นความผิด ต่อ
ประเทศ ท่านทั้งหลายจะต้องเห็นว่าในทางตุลาการนั้นเมื่อเรามีการพิจารณา เรา
ต้องยอมรับว่าท่านทั้งหลายจะบอกว่าตุลาการอาจจะมีการพิจารณาไม่ถูกไม่ตรงเอาคน
ไม่ผิดไปเข้าคุก แต่ว่านั้นเป็นเรื่องความผิดโดยธรรมดา แต่วาความผิดทั้ง ๓ ประการ
ในข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ที่กระผมเรียนต่อที่ประชุมนี้ก็เป็นความผิดของคณะพระมหากษัตริย์
เป็นความผิดต่อประเทศซึ่งจำเป็นที่จะต้องระบุเอาไว้ เพราะเป็นความผิดร้ายแรงและ
ถ้าท่านจะให้ถือว่าทำไมถึงไม่ออกให้เสมอภาคนั้น ท่านทั้งหลายอาจจะทราบว่า
ความผิดเหล่านี้ในการได้รับพระราชทานอภัยโทษแต่ละครั้งก็ได้มีระบุยกเว้นไว้ ทั้งนี้

กระผมอยากจะเรียนว่า เนื่องจากไม่ต้องการให้มีความผิดเหล่านี้เกิดขึ้น เพื่อเป็นการปรามผู้ที่กระทำความผิดของพระมหากษัตริย์และต่อประเทศชาติได้คำนึงว่า เขาจะไม่ได้รับความปรานีอันใดเลย เพราะเป็นความผิดของคนที่สูงสุดของประเทศเรา

อีกประการหนึ่งประการที่ ๔ คือความผิดของกฎหมายอาญาเสพติกโท โทษนั้น กระผมอยากจะเรียนว่า อันนี้เป็นที่ยอมรับกันอยู่ทั่วโลกว่ายาเสพติกนั้นเป็นพิษ เป็นภัย ไม่แต่เฉพาะประเทศใดประเทศหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงจะต้องระงับความผิด อันนี้ควยว่า เราจะไม่มีการยกเว้นให้ในการที่จะมาลดหย่อนผ่อนโทษ หรือจะเอา ออกไปทำงานเมื่อเหลือโทษแค่ซาค ๒ ปี เมื่อกระผมได้รับคำสั่งซึ่งกระผมเรียน ต่อที่ประชุมแล้วว่ากระผมก็มีความรู้สึกเหมือนกันว่าทำไมไปยกเว้น แต่เมื่อได้คิด อย่างที่กระผมได้เรียนต่อที่ประชุมแล้ว กระผมก็เห็นด้วยกับร่างของทางรัฐบาลที่ เสนอมา กระผมมีเรื่องที่จะเรียนชี้แจงท่าน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเรื่องนี้ก็พิจารณา กันมานานแล้วเอาละครับให้พูดอีกคนเดียวเท่านั้น แล้วก็จะขอมติ พุทธย ๗ หนอยครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ กระผมอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยกับญัตติที่ควยเหตุผลทางกฎหมาย เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันของเรานั้นเป็นผู้ที่จะออกกฎหมายให้เกิดความเป็นธรรมกับ ประชาชน ไม่ว่าคนนั้นจะเป็นนักโทษหรือไม่เป็นนักโทษ กระผมอยากจะเรียนท่าน ประธานว่า กฎหมายฉบับนี้ที่เขียนขึ้นมาวันนี้มีลักษณะประหลาดอยู่ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ เขียนกฎหมายตามทฤษฎี คือมองเห็นข้อของผู้ที่กระทำ ความผิดนั้นก็กลัวไปเสียแล้ว อย่างความผิดประเภทที่ ๑ พอเกี่ยวกับองค์พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภาพพจน์และความรู้สึกอันนี้รู้สึกว่ารุนแรง แต่ถ้าวานประธาน ดอง เบิกกฎหมายหมายอาญาให้ตี มีชั้นการลงโทษ ถ้าหากว่าไปกระทบกระเทือน ถึงบุคคลบาท ซึ่งเกินไปแล้ว โทษมีอยู่ทางเดียวคือประหารชีวิตอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มี

เกียรติแห่งพระศกกิจสังคมได้หายไปแล้วคือคุณงาม นุญชิต และถ้าโทษเบาว่านั่นก็หนึ่ง
ยังต้องติดคุกตลอดชีวิต นั่นคือประการที่ ๑ ที่เขียนตามทฤษฎี ท่านประธานที่เคารพ

ประการที่ ๒ เขียนด้วยความรู้สึก คือ มีความรู้สึกว่าคุณถึงองค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือพูดถึงความมั่นคงของประเทศชาติแล้วในหลวง
เหลือเกิน อันนี้ทำให้หาความเป็นธรรมในการออกกฎหมายที่จะใช้ ระบอบกระเทือน
ถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ประการที่ ๓ ลักษณะการลงโทษในประมวลกฎหมายอาญา กระม
อยากจะขออนุญาตท่านประธานอันนิตเดียว หรือขอสรุปสั้น ๆ ก็ได้ว่า โทษหมิ่นองค์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีโทษจำคุกไม่เกิน ๙ ปี แต่โทษฐานอื่นมีโทษ ๑๕ ปี
ถึง ๒๐ ปี แต่เราผ่อนผันให้คนบางคนออกมานอกคุกได้ แต่คนหมิ่นพระมาทออกมา
นอกคุกไม่ได้ และยังไปกว่านั้นยังเกี่ยวกับความมั่นคง คนที่ปฏิวัติ โทษต้องประหาร
ชีวิต ติดคุกตลอดชีวิต แล้วแล้วใช้อำนาจไปออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้ตัวเอง
พ้นผิดออกมาอย่างนี้ กระผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมกับประชาชน ท่านประธานที่เคารพ
เรามามองดูว่าการเขียนกฎหมายโดยที่กระผมอ้างถึงลักษณะที่เป็นทฤษฎีและความรู้สึก

ประการสุดท้ายก็คือ ลักษณะของโทษตามประมวลกฎหมายอาญานั้น
แบ่งลักษณะการกระทำผิดไว้เป็นโทษลดหลั่นกันไป ไม่ว่าโทษนั้นจะเกี่ยวกับความ
มั่นคง ไม่ว่าโทษนั้นจะเกี่ยวกับการประทุรร้ายต่อทรัพย์ หรือประทุรร้ายต่อชีวิต
มีโทษหนักเบาตามลักษณะของผู้กระทำผิด เพราะฉะนั้นการที่เราจะพิจารณาเฉพาะ
ชื่อของลักษณะผู้กระทำผิดมาบัญญัติกฎหมายนั้น กระผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง เราต้อง
นึกถึงความเหมาะสมและความเป็นธรรมของประชาชนทุกคน ไม่ควรจะอยู่ในคุกหรือ
นอกคุกมาเป็นหลักในการพิจารณา ที่กระผมต้องลุกขึ้นมาพูด กระผมเป็นหลวงสดาน
นิติบัญญัติของเราในการที่จะออกกฎหมาย ขอให้ไต่คำนึงถึงพื้นฐานที่เราจะออก
กฎหมายไป ไม่ให้มาทำหน้าเราได้ กระผมมีเพียงเท่านี้ ท่านประธานที่เคารพ ขอ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติให้ตัดออก หรือว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะตัดวรรคสองออกตามคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควร จะให้คงไว้ตามร่างเดิมโดยไม่มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลง มติให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นการพิจารณามาตรา ๔ กับมาตรา ๕ ไม่มีการ แก้ไข จะมีท่านผู้ใดแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำหรือข้อความอะไรหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอ แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำหรือข้อความอะไร จะให้ขอมติเป็นวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใด เห็นควรเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุม ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป เป็นเวลาเกือบ บ่าย แต่ว่ามีเรื่องที่ยากจะปรึกษาที่ประชุมกันหน่อย มีเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไข ร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ของคุณประทีป ซึ่งคุณประทีปก็ บอกว่าขอถอน แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็เรื่องวุฒิสภาเกี่ยวกับเงินเดือนของตุลาการ ก็คง จะไม่พูดมากนัก กับอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องศึกษาประชาบาล ซึ่งมีผู้เสนอญัตติขอให้

การพิจารณาในเรื่องนี้ ซึ่งเข้าใจว่าจะไม่มากนัก แต่ก็ต้องใช้เวลาประมาณ
อาจจะถึงชั่วโมง และเห็นควรจะประชุมกันต่อไปเสร็จไปเลย หรือว่าจะพักการ
ประชุมครับ

นายประเทือง คำประณ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผม
ขอเสนออีกหนึ่งความถูกต้องที่ผมเสนอไว้ ขณะนี้กรรมการคณะนี้ก็ได้ตั้งแล้ว ฉะนั้นผม
ขอลอญัตติของผมครับ

ญัตติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ควรจะพิจารณากัน
ก่อนเลย หรือว่าจะพิจารณาว่าเกี่ยวให้เสร็จเลย

นายปรุงศักดิ์ ไซยหาญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ปรุงศักดิ์ ไซยหาญ พรรคชาติไทย จากมหาสารคาม กระผมเห็นว่าเรตาค
คะเนไม่ใคร่หรอกครับว่าจะพูดถึงเรื่องที่เหลือคำประชุมนี้จะน้อยหรือมาก กระผม
ว่าเกี่ยวกับสุขภาพของร่างกายนั้น ถ้าหากว่าทำงานไม่สะดวกแล้วสมองจะทำงาน
ไม่ดี กระผมขอเลื่อนเป็นประชุมตอนบ่ายเถาะครับ ให้ไปรับประทานอาหารกัน
เรียบร้อยแล้วก่อน แล้วจะมาพูดกันก็ได้เจ็ยแจ่วก็ ขอบคุณครับ

นายประเทือง คำประณ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ญัตติ
ของผมอยากให้ขอมติสภาว่า ผมขอลอน จะยอมหรือไม่ ถ้ามติสภามติก็เป็นอัน
ว่าตกไป บายก็ไม่ต้องพูดญัตติของผมครับ

ญัตติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับเรื่องของ
ประเทือง คำประณ นี้ก็อยากจะขอมติกันเสียเลยครับว่าสภาจะให้ถอนหรือไม่
สำหรับญัตติของคุณประเทือง คำประณ เกี่ยวกับร่างข้อบังคับการประชุม ของสภา
ผู้แทนราษฎร ซึ่งเจ้าของญัตติขอลอนไปนี้ ท่านผู้ใดเห็นสมควรขอให้ถอน ไปรค
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

๒๒๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ที่ประชุมลงมติ
เห็นควรให้ถอนไปก็ขอพักการประชุม และขอประชุมตอนบ่ายเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา
ต่อไปครับ

พักประชุมเวลา ๑๒.๕๑ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ปฏิทินวันที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว แต่มีสมาชิกบางท่านมาช้าก็ไปประชุมเกี่ยวกับกรรมาธิการอยู่หลายคณะ ผมขอคำเินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ญัตติเรื่องขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ ขึ้นมาพิจารณาใหม่ (นายไกรสร ตันติพงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องยับยั้งโดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อครบกำหนดสามมาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญก็ล่วงพ้นไปแล้ว ประธานสภาอาจจะขอปรึกษาที่ประชุมหรือสมาชิกอาจจะเสนอญัตติ ให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ ร่างพระราชบัญญัติที่คงยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สภาผู้แทนราษฎรอวยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันทีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๔ วรรคสองเกี่ยวกับญัตตินี้ก็ต้องขอมติที่ประชุมมากกว่าครึ่ง เนื่องจากว่าผู้เสนอญัตตินี้คือคุณไกรสร ตันติพงศ์ ได้เสนอขึ้นมาและมีผู้รับรอง คุณไกรสรได้ไปเป็นกรรมาธิการเกี่ยวกับคณะต่าง ๆ อยู่ ๒ คณะ กำลังติดการประชุมอยู่ไม่อาจจะมาได้ ก็ขอให้เลื่อนญัตตินี้ไปหลังจากพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องครุประชาชาติ ผมก็เห็นว่าเป็นการสมควร ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้เลื่อนญัตติของคุณไกรสรไป หลังจากการพิจารณาเกี่ยวกับญัตติเรื่องครุประชาชาติแล้วเป็นอันคัมหลังต่อไป จะมีท่านผู้ใดคัดค้านหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

~~๒๒๒~~

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภามหาวิทยาลัย : เมื่อไม่มีท่านผู้ใด
คัดค้านถือว่าที่ประชุมอนุมัติ สำหรับมติเรื่องครูประชาบาลให้รับมาพิจารณาต่อ
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่เสนอใหม่ พิจารณามติเรื่อง ให้ตั้งคณะ
กรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาข้อเรียกร้องของครูประชาบาล (นายชิงชัย มงคลธรรม
เป็นประธาน)

นายชิงชัย มงคลธรรม (ภาพลิ้น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมต้องขอขอบพระคุณ ท่านประธานที่ไ้รับผูกพันเรื่องนของกระผม ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมจะ ต้องขอกราบเรียนชี้แจงให้ท่านประธานและสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายได้เข้าใจเสียก่อนว่า ทำไมกระผมถึงจะต้องเสนอญัตตินี้ขึ้นมา คือเป็นอย่างนี้ครับ นับตั้งแต่ คุรุประชาบาลได้รวมตัวกัน เพื่อเรียกร้องบางสิ่งบางอย่างที่เป็นสิ่งที่เขาทั้งหลาย พึงจะได้ อันเป็นผลประโยชน์ต่อประเทศชาติในด้านการศึกษามูลฐาน ความเป็น มาของขอเรียกร้องอันนั้นได้ต่อเนื่องกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ซึ่งทางรัฐบาลไม่เคย มาตราการที่จะกระทำให้ขอเรียกร้องนั้นได้บรรลุผล เพราะฉะนั้นทำให้คุรุประชาบาล ส่วนมากในทุก ๆ ภาคได้ยื่นขอเรียกร้องเข้ามาให้ทางรัฐบาลนั้นพิจารณา เป็นอันว่า ให้จัดตั้งเป็นทบวงการศึกษามูลฐาน หรือให้ทำเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ เป็นรูปแบบ ซึ่งทางรัฐบาลก็ไม่ได้นำมาพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป สาเหตุที่ทำให้ เขาจะต้องรวมตัวกันเพื่อเรียกร้องสิ่งเหล่านั้น เกิดจากความไม่แน่นอนในระบบงาน และการปฏิบัติงานของเขาสิ่งแรกที่ทำให้เขาต้องรู้ว่าตัวเขานั้นไม่มีความแน่นอน ใน การทำงานคือเรื่องเงินค่าครองชีพ กระผมใครจะกราบเรียนชี้แจงให้ท่านประธาน ที่เคารพได้เข้าใจโดยละเอียดเสียก่อน ไม่เช่นนั้นแล้วเราก็จะไขว่เขวกันอีกต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ เมื่อครั้งที่รัฐบาลได้ประกาศให้เงินค่าครองชีพ แก่ข้าราชการ มีข้าราชการส่วนหนึ่งที่มิได้รับผลจากการประกาศนั้น คือคุรุประชาบาล ทั่วประเทศ อันนี้แหละครับทำให้เขาทั้งหลายได้มองดูตัวเองว่าเขาเป็นสังกัดอยู่ที่ไหน ทำไมถึงไม่ได้ ความเป็นข้าราชการของเขานั้นไม่มีหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นเขาก็ มาพิจารณาตัวเขาเองว่า ขณะนี้คุรุประชาบาลนี้สังกัดที่แน่นอนอยู่ที่ไหน องค์ก รของเขาคืออะไร เมื่อเป็นเช่นนั้นเขามาพิจารณาแล้ว เขาไม่ได้เป็นข้าราชการ พลเรือนสามัญตามที่เขาเข้าใจกัน ทั้ง ๆ ที่เขานั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้าราชการพลเรือนทุกอย่าง แต่ความเป็นข้าราชการพลเรือนของเขาในทางกฎหมายนั้น

ไม่มีจึงไม่มีผลที่จะต้องได้รับเงินค่าครองชีพจำนวนนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เขาคง
 มาศึกษากันว่าขณะนี้เขากำลังทำอะไรอยู่ เมื่อศึกษาจนได้แล้ว จึงเห็นว่าครู
 ประชาบาลนั้นหากองค์กรที่แน่นอนจะเป็นข้าราชการส่วนจังหวัดเต็มรูปแบบก็ไม่ใช่ว่า
 สังกัดกระทรวงมหาดไทยอย่างแท้จริงก็ไม่เชิง จะอยู่กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ใช้
 เพราะฉะนั้นงานการศึกษาขั้นมูลฐานของชาติ จึงเป็นงานที่วุ่นวายสับสน ทั้งใน
 ทางปฏิบัติและในทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นขอเรียกร้องต่าง ๆ ของเขา จึงเกิดขึ้น
 มากมาย เขาต้องการที่จะให้รู้ว่า ถ้าพูดถึงครูประชาบาล พูดถึงการประถมศึกษา
 คืออะไร อยู่ในลักษณะไหน นั่นคือสิ่งที่เขาต้องการ เพราะฉะนั้นเมื่อเขามองไม่เห็น
 ว่าเขาคืออะไร โดยการสำรวจข้อมูลเป็นอย่างนั้นจริง ๆ นักศึกษาที่จบจากวิทยาลัย
 ครูทั่วประเทศเขาไปสอยบรรจุเพื่อเป็นครูได้มีการออกแบบสอบถามว่าครูประชาบาล
 นั้นเป็นอย่างไร ๔๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ไม่รู้ว่าเมื่อเป็นครูประชาบาลแล้วไปทำอะไรอยู่
 ที่ไหนในลักษณะงาน ไม่รู้ครับ รู้แต่ว่าเป็นครูประชาบาลเฉย ๆ เพราะฉะนั้นมันก็แค่
 ได้มีการโอนการศึกษาประชาบาลจากกระทรวงศึกษาไปอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย ใน
 ลักษณะการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นต้นมา จนถึงขณะนี้ครูประชาบาลที่เป็นองค์กร
 เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในด้านการศึกษาเพื่อประเทศชาติ และอยู่ในกลไกประชาชน
 อย่างยั่งยืน เขานี้ถูกทิ้งไปโดยที่เขาไม่รู้เลยว่าเขาเป็นอยู่ในลักษณะไหน เพราะ
 ฉะนั้นขอเรียกร้องต่าง ๆ จึงประจักษ์ขึ้นมาไม่หยุดยั้ง และการดำเนินการแก้ไขของ
 รัฐบาลนั้นไม่ได้ตรงเป้า ไม่ได้ตรงจุดประสงค์ ทานประธานที่เคารพ กระผมจึงจะ
 กราบเรียนให้ท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายได้เข้าใจเสียก่อนว่าลักษณะความ
 เป็นอยู่ของเขานั้นเป็นแรงบันดาลใจให้เขาจะต้องเรียกร้องสิ่งที่เขาต้องการ ว่าความ
 เป็นเอกภาพของเขาในค่านิยม ในด้านการปฏิบัติงาน ในด้านแนวความคิดนั้น
 ควรจะเป็นของเขาเอง อันนี้แหละครับเขาจึงเรียกร้องให้ตั้งเป็นทบวง รัฐบาลได้
 แก้ไขโดยการเพิ่มเงินค่าครองชีพให้เหมือนข้าราชการโดยทั่วไป แต่ในลักษณะงาน
 นั้นไม่ได้แก้ไขอย่างใดเลยก็เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นกฎหมายต่าง ๆ ที่ว่าออกมา

ด้วยผลประโยชน์ที่เขาจะได้รับนั้น จึงใช้โดยอนุโลม อันนี้ทำให้เขาขาดความเป็น
 ข้าราชการที่สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ นี่คือความเป็นมา
 ที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้เข้าใจเสียก่อนเป็นเบื้องต้น

ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานที่เคารพได้เข้าใจเสียก่อน
 ว่า จำเป็นอย่างไร ที่เราจะต้องมาพูดถึง ณ ที่นี้ ท่านประธานที่เคารพ เรากำลัง
 ที่เข้าใจกันอยู่โดยทั่วไปว่าการศึกษาขั้นมูลฐานของชาติ คือการศึกษาประชาบาล นั้น
 เป็นสมมุติฐานความเจริญของชาติ ทั้งโลกยอมรับว่าเป็นรากฐานแห่งความเจริญของ
 มนุษยชาติ เพราะฉะนั้นในขณะนี้เรากำลังพิจารณาถึงการเพิ่มคุณภาพชีวิต ให้แก่
 ประชาชนในขณะนี้เราต้องการปรับปรุงให้คนมีคุณภาพ ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่จะ
 ทำให้สิ่งเหล่านี้บรรลุผลนั้นขาดเอกภาพ ขาดการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างแท้จริง
 ชาติอย่างไร กระผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นด้วย ในทางงบประมาณงบประมาณ
 สำหรับการประถมศึกษา นั้น ถูกครับ รัฐบาลไทยจะไม่เก็บหมิ่นลาบาท แต่ด้วย
 ความเป็นจริงแล้ว ถ้าจะเปรียบเทียบกับปริมาณงานแล้วไม่คุ้มกันเท่าไรหรอก
 ครับ เพราะฉะนั้นความเจริญเติบโตของการประถมศึกษา เราจะต้องยอมรับกันว่า
 เจริญเติบโตขึ้นจากประชาชนเป็นส่วนใหญ่ กระผมอยากจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่า
 การสร้างสรรค์ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการด้านอาชีวศึกษาที่ านอุปการณต่าง ๆ นั้น
 เราสร้างสรรค์กันอย่างไร ในโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ โดยเฉพาะในเขต
 ชนบท ประชาชนกับครูครับร่วมมือกันสร้าง จะเป็นว่าเสียสักคนหนึ่ง จะเป็นเสาธง
 ที่ปักอยู่หน้าโรงเรียน จะเป็นโต๊ะเป็นกระดานข้างหนึ่ง ขาดครู ขาดศิษย์
 ชาวบ้านช่วยกันทำช่วยกันสร้างมาตลอดเวลา ในขณะที่รัฐบาลยังมองเห็นความสำคัญ
 ในด้านนี้มาก ท่านอาจมองไม่เห็น แต่ท่านไม่กล้าพอที่จะทำ เพราะปริมาณงาน
 มาก อันนี้แหละครับเป็นเรื่องที่น่าเสียดายสำหรับการศึกษานี้ของชาติ กระผมจะไม่
 ยอมให้เรื่องนี้ผ่านไปอีก ในฐานะที่พวกเราเป็นผู้แทนราษฎร เราจำเป็นต้องหยิบ
 ยกเอาเรื่องนี้มาพูดกันในสภาอันคงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แล้วกระผมอยากจะกราบเรียน

ให้ท่านประธานที่เคารพได้ทราบเสียก่อนว่า ผู้แทนราษฎรที่เห็น ๆ กันอยู่นี้คือผู้ที่
 เข้าใจปัญหาในเรื่องการศึกษาประชาชนพอสมควร กระผมเชื่อมั่นว่าเขาใจได้
 มากกว่านักวิชาการที่ตัดสินปัญหาเรื่องนี้กันอยู่ในห้องแอร์ เพราะฉะนั้นกระผมจึง
 จำเป็นจะต้องเสนอเรื่องนี้เข้ามาให้คณะกรรมการพิจารณาขึ้น ที่มาจากผู้แทนของ
 ประชาชนนี้ ท่านจะมาจากพรรคไหนอะไรไม่สำคัญ กระผมกำลังพูดถึงสิ่งที่เป็
 รากฐานของชาติบ้านเมือง กระผมจึงอยากให้ผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสเข้ามามีส่วน
 รับรู้ในการที่รัฐบาลจะได้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งลงไปเกี่ยวกับการศึกษาชั้นมูล
 ฐานของชาติอย่างนี้ เพราะฉะนั้นความสำคัญของการศึกษาประชาชนที่เมื่อถึงค
 งจะเป็นสิ่งที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่เราจะต้องปรับปรุงกันเพื่อสร้างสรรค์ในบุคคลมี
 คุณภาพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานได้เข้าใจถึง
 ความต้องการของสังคมในเรื่องการศึกษามากสักเล็กน้อย ซึ่งเห็นส่วนทางกันกับการ
 ดำเนินการที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องการศึกษา
 ประชาชนของทางรัฐบาลนั้นได้พิจารณาออกมาตอนสนอง ข้อเรียกร้องของครู
 ประชาชนโดยตรงไปครับ ทำไมกระผมถึงกราบเรียนอย่างนั้น ในขณะที่ครู
 ประชาชนส่วนมากต้องการที่จะให้องค์กรของเขานั้นเป็นองค์กรที่มีอิสระเป็นเอกเทศ
 กระผมยอมรับคำว่า "เป็นเอกภาพ" นั้นเราอาจจะคิดกันได้หลายแง่หลายมุม แต่
 สิ่งที่เขาต้องการนั้นเขาต้องการความเป็นเอกภาพ ความเป็นเอกภาพในที่นี้เขาต
 ้องการอย่างไร ความเป็นเอกภาพในการดำเนินงานของเขาในหน่วยงานของเขา
 กระผมได้รับการชี้แจงจากนักวิชาการหลายฝ่ายว่าขณะนี้มันเป็นเอกภาพอยู่แล้ว แต่
 เท่าที่กระผมได้มองเห็นนั้นไม่เป็นครับ ทำไมถึงไม่เป็น เพราะว่าในขณะที่ครู
 ประชาชนส่วนมากไม่มีโอกาสที่จะขึ้นมาเป็นผู้บริหารงานของตัวเอง เพราะฉะนั้น
 การบริหารงานของครูประชาชนส่วนมาก ในขณะนี้ที่เป็นอยู่ก็เป็นฝ่ายปกครองและ
 ก็เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกระทรวงศึกษาธิการได้มีบทบาทมากกว่า เพราะฉะนั้นข้อยุติที่
 ได้รับจึงขัดจากความเป็นจริง ฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงที่ข้างต้นเป็นคณะกรรมการ

ขึ้นมานั้น ทางรัฐบาลได้ชี้แจงออกมาว่าเป็นการตอบสนองความต้องการของครู
 ปรชาบาลในเรื่องความเป็นเอกภาพ กระผมมองดูแล้วยังไม่เห็นว่าเป็นเอกภาพ
 กันที่ตรงไหน กระผมขอยกตัวอย่าง ถ้าเราจะจัดกันในขณะที่ รัศมีจังหวัดจะมี
 คณะกรรมการทั้งแต่นวราชการจังหวัด สมาชิกสภาจังหวัด คณะกรรมการนี้จะต้อง
 มีฝ่ายหนึ่งจากกระทรวงศึกษาธิการเข้ามา แล้วตั้งขึ้นมาเป็นคณะกรรมการ มีครู
 ปรชาบาลเข้ามารวมด้วย อันนี้ละครับจะชี้ให้เห็นว่าไม่มีความเป็นเอกภาพ เพราะ
 โดยทางทฤษฎีนั้นอาจจะใช่ แต่โดยทางปฏิบัตินั้นเป็นไปได้เลย สมาชิกสภา
 จังหวัดจะต้องเข้ามาคุมงานเรื่องการศึกษา ปรชาบาล บุคลากรจังหวัดก็จะต้อง
 เข้ามาคุม คือเข้ามาเป็นกรรมการร่วมกันซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานอยู่ในลักษณะ
 เติม และจะยุ่งยากกว่าเดิมอีกพอสมควร อันนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ และ
 ขณะนี้สังคมต้องการอะไร สังคมของชาติเราขณะนี้ต้องการสิ่งที่เรียกว่าเป็นพื้นฐาน
 ในความเจริญคือการศึกษารับ ในขณะที่เราลงทุนในเรื่องนี้น้อยมาก ในขณะที่เรา
 ไม่พยายามที่จะทำให้การศึกษาระดับนี้มีเสถียรภาพที่แน่นอนและมั่นคง ตั้งแต่อดีตจน
 ถึงปัจจุบันครูปรชาบาลทั่วประเทศนั้นได้เสียสละหลายอย่างเหลือเกิน ไม่ว่าจะเป็น
 เป็นกำลังกาย กำลังทรัพย์ เพื่อพัฒนาการศึกษา ปรชาบาลด้วยตัวของเขาเอง มา
 ตลอดเวลา เขามีสัจการแห่งตนพอสมควร เพราะฉะนั้นรัฐจะตอบสนองเขาอย่างไร
 บางเขาเองก็รับรองทุกอย่างที่เป็นหน่วยงานของเขาด้วยตัวของเขาเอง ไม่ว่า
 จะอยู่ที่แห่งไหนในประเทศไทยแห่งนี้ โรงเรียนประถมศึกษาจะต้องเป็นที่รับรอง
 เป็นวิทยารับสังคมอย่างแท้จริงตลอดมา เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถึงเวลาแล้ว
 หรือยังที่เราจะต้องจริงจังกับเรื่องนี้เสียทีหนึ่ง ๕๐ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ ถึง
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของคนที่ย้ายจากโรงเรียนประถมศึกษาจะต้องออกไปประกอบอาชีพอยู่ตาม
 หองไร่ทองนา มีเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์ที่ได้ออกโอกาสเข้ามาศึกษาต่อในอีก ระดับหนึ่ง
 แล้วทั้ง ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เหล่านั้นเขาทำอะไรออกไป และถ้าเราจะทำให้
 ปรชาชนมีคุณภาพ เราควรจะทำอย่างไรกับเขาในช่วงนี้ การให้การศึกษาอันนี้ถือว่า

เป็นสิ่งที่รัฐพึงให้เป็นอันดับแรกเสียก่อน กระผมจึงอยากจะให้ท่านประธานได้เข้าใจในเรื่องปัญหาครูประชาบาลเป็นอย่างดี และกระผมเชื่อว่ายังไม่ใช่อายุติสำหรับเรื่องนี้ที่ทางรัฐบาลได้แก้ไขปัญหานี้ไปโดยวิธีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ไม่ใช่ปัญหาเรื่องนี้ เพราะวาระนั้นครูประชาบาลส่วนใหญ่เท่าที่เราได้ออกไปเยี่ยมเยียนราษฎรได้พบปะพูดคุยกันเขาต้องการสิ่งที่แน่นอน เขาต้องการสิ่งที่จะทำให้เขาสามารถทำงานของเขาให้บรรลุเป้าหมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานที่เคารพและเพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย เราจึงมาร่วมกันพิจารณาเรื่องนี้โดยละเอียดถี่ถ้วน เพราะเป็นเรื่องของประชาชนโดยตรง กระผมไม่อยากจะให้ทางรัฐบาลดึงเรื่องนี้ไปทางโน้น ดึงเรื่องโน้นมาทางนี้ จับกันผสมผสานรวมพอกันแม่สำหรับเรื่องการศึกษาประชาบาล ควรจะเลิกกันเสียที่ครับ และจริงจังกับสิ่งเหล่านี้เสียทีเถอะ จะเป็นผลประโยชน์ต่อประชาชนของชาติทั้งหมด เพราะประชาชนทุกคนจะต้องผ่านการศึกษาระดับนี้ ความแตกต่างของการศึกษาระดับนี้มากมายเหลือเกิน อยู่ในเขตเทศบาลเป็นอย่างหนึ่ง อยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างหนึ่ง อยู่ในอีกชนบทหมู่บ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นอีกอย่างหนึ่ง เราให้อะไรแก่เขาบ้างยกเว้นที่เขาจะออกไปเป็นพลเมืองก็ของชาติ เพราะฉะนั้นเราช่วยเขาอย่างเต็มที่สักทีเถอะ อย่าให้เขาต้องแบกภาระช่วยเหลือตัวเองอยู่ตลอดเวลาเลยครับ กระผมจึงคิดว่าการศึกษาการศึกษานี้มา เพื่อพิจารณาเรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่จำเป็นที่สภาแห่งนี้จะต้องทำในฐานะที่เราเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรื่องของเขาในเบื้องต้นคือการศึกษาระดับมูลฐาน และกระผมยังเชื่อว่ายังไม่ใช่อายุติสำหรับเรื่องที่รัฐบาลได้แก้ไขในเรื่องการศึกษาประชาบาล จึงกราบเรียนให้ท่านประธานที่เคารพได้เข้าใจและความสำคัญทั้งหลายทั้งปวง และปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องการศึกษาประชาบาลนั้นมีมากมายเหลือเกิน ซึ่งยังไม่ได้รับการวิจัยวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมเชื่อว่ายังมีอีกหลาย ๆ ท่านที่มีความเข้าใจที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องการศึกษาประชาบาลที่ควรจะถูกเชิญมา

ทุกในสภาแห่งนี้ให้เราไต่ถาม ให้เราได้เข้าใจกัน ยังมีอีกมากเหลือเกิน กระผมจึง
จะกราบเรียนไว้เพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบพระคุณครับ

นางบุผา อุดมศักดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ คณัน นางบุผา อุดมศักดิ์ ส.ส. จังหวัดพิจิตร รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขณะเสด็จปฏิบัติหน้าที่ในสภาฯ) : ควรจะตั้งคณะกรรมการ
วิชาการวิสามัญเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการศึกษาประถมศึกษาหรือมัธยม ในนามของรัฐบาล
คณันใครจะขอประธานอนุชานนท์ขึ้นแจ้งสักเล็กน้อยก่อน เนื่องจากปัญหาการศึกษา
ประถมศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญเร่งด่วน ทั้งที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปนั้น ทางรัฐบาล
ก็มองเห็น คณันในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรผู้หนึ่งซึ่งได้ใกล้ชิดกับประชาชน และ
ครูประถมศึกษาจำนวนมาก ก็เห็นปัญหาเช่นกัน และเราก็เห็นพ้องต้องกันว่า ปัญหานี้
จะต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะว่าปัญหานี้มีผลกระทบโดยตรงต่อเด็กและ
เยาวชนส่วนใหญ่ของชาติ ทั้งนี้รัฐบาลนี้เมื่อเข้ามารับหน้าที่ได้เร่งรีบดำเนินการ
ทันที ไม่ไต่ถามนอนใจ จึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้น ๑๑ ท่าน โดยมีท่านรองนายก
สภาฯ โทณะวณิก เป็นประธาน กรรมการประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายหน่วยงาน ที่
เกี่ยวข้องแล้วกับผู้แทนฝ่ายภาคเอกชน รวมทั้งหมก ๑๑ ท่าน กรรมการชุดนี้เห็นว่าที่ไป
ศึกษาหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหานี้แล้วก็ขอเสนอแนะต่อรัฐบาลในวิธีการแก้ปัญหา
ขณะที่กรรมการดำเนินงานอยู่นั้น ก็ได้เปิดโอกาสให้ครูประถมศึกษาทั่วประเทศแสดง
ความคิดเห็น รวมทั้งจากผู้ที่เกี่ยวข้องของอีกหลายฝ่าย คณันในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร
ก็ได้ใกล้ชิดกับเพื่อนสมาชิกทุกท่านที่นั่งอยู่ในสภานี้ คณันก็ได้ขอความคิดเห็นปรึกษา
หารือทุกฝ่าย ทุกพรรค ก็ได้มาขอความคิดเห็นทั้งหลายที่เพื่อนสมาชิกให้นั้นไปเสนอ ต่อ
คณะกรรมการ แต่คณันนั้นไม่ได้เป็นคณะกรรมการ จึงไม่ได้มีส่วนตัดสินใจในรูปแบบที่
เขาเสนอมา แต่เราก็เห็นว่าเราทุกคนที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้เห็นปัญหาเหมือนกัน มีความ
ต้องการตรงกัน ไม่ว่าใครจะมาเป็นรัฐบาลก็ตาม จะต้องแก้ปัญหานี้เหมือนกัน
คณันขอเรียนตามตรงเลยตรงนี้ว่า คณันมีส่วนตัดสินใจในคณะรัฐมนตรี แต่คณันก็ได้

ตัดสินใจร่วมควยเหตุผลที่ว่า เราเป็นนักการเมืองเราไม่ใช่เจ้าของกระทรวง
ศึกษาธิการ การที่เราเข้ามาอยู่ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการนั้น การเมืองไทยนั้นไม่
แน่นอน อาจจะออกวันนี้หรือถูกปลัดพรุ่งนี้ก็ได้ แต่สิ่งที่เราจะต้องทำ ต้องทำในสิ่งที่
ถูกต้องเป็นผลประโยชน์ของเด็กและของเยาวชน ไม่ใช่ทำแล้วมีผลเสียหายตามมา
ยิ่งขึ้น คิดมันไปประกาศอยู่เสมอว่า คิดมันนั้นไม่ใช่มาเพื่อผลประโยชน์ของกระทรวง
ศึกษาธิการ ไม่ใช่แย่งการศึกษาไปจากลูกหลานมา แต่เราจะต้องทำในสิ่งที่ถูกต้อง
แก้ปัญหาให้ถูก แล้วผลประโยชน์นั้นจะต้องตกอยู่กับเด็กและเยาวชน เราจะต้องทำ
ให้จิตว่างคะ ไม่นึกถึงประโยชน์ของตัวเอง ไม่นึกถึงประโยชน์ของหน่วยงานใด
ทั้งสิ้น เราจะต้องตัดสินใจได้ถูกต้อง รูปแบบที่คณะกรรมการเสนอมามี ๒ รูปแบบ ใช้
หลักการเดียวกันคือให้ครูประจำตำบลเป็นข้าราชการพลเรือนเหมือนกับครูมัธยมศึกษา
พัฒนาการเป็นพนักงานข้าราชการส่วนท้องถิ่น รูปแบบหนึ่งนั้น จัดประถมศึกษาเป็น
องค์กรเดียวคือไม่รวมกับมัธยมศึกษาภายใต้กำกับของกระทรวงศึกษาธิการ คือ
กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่เพียงแต่ว่ารัฐมนตรีว่าการหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการคนใด
คนหนึ่งไปเป็นประธานกรรมการ องค์กรที่จัดตั้งใหม่นี้เป็นสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ บริหารในรูปคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารนี้จะมี
สำนักงานเลขาธิการซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรม ไม่ขึ้นตรงต่อสำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการแต่อย่างใด เป็นอิสระมาก รัฐมนตรีเข้าไปเป็นประธานเท่านั้นเอง เขา
จะมีองค์กรบริหารของเขาลงไปถึงจังหวัดและอำเภอแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ
จังหวัดและอำเภอนั้น จะบริหารในรูปคณะกรรมการและมีสำนักงานเป็นปฏิบัติ ส่วน
ระดับชาติคณะกรรมการมีหน้าที่เพียงกำหนดนโยบาย กำหนดงบประมาณ ควบคุม
มาตรฐานการศึกษาติดตามผลแล้วกระจายอำนาจไปสู่จังหวัดและอำเภอ เพราะ
ฉะนั้นองค์กรที่สำคัญที่สุดอยู่ที่จังหวัดและอำเภอในรูปคณะกรรมการ ส่วนรายละเอียด
ของรูปแบบนั้นถ้าท่านสนใจก็สนใจทางคณะกรรมการเรามีเอกสารแจก คิดมัน
อยากใช้เวลาของที่ประชุมนี้มากเกินไปจนความจำเป็น สำหรับโครงสร้างที่

คณะกรรมการเสนาธิการในคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นโครงสร้างใหญ่ ๆ ยังไม่มีรายละเอียด รายละเอียดนั้นจะมอบให้คณะกรรมการทำต่อไปในช่วงนั้นนับแต่บัดนี้ไป ถ้าท่านสมาชิกมีความคิดเห็นอย่างไรในโครงสร้างรายละเอียดก็เสนอได้ โครงสร้างใหญ่ ๆ อย่างที่คิดกันมาเรียบร้อยแล้วนั้นคือ จะเป็นสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นอยู่กักระทรวงศึกษาธิการในรูปร่างที่เป็นอิสระ มีคณะกรรมการบริหารทุกระดับ และที่สำคัญที่สุดคือครูประชาบาลจะมีส่วนมาเป็นตัวแทนของครูประชาบาลรวมในการบริหารทั้งระดับชาติลงไป ที่มีปัญหาที่ขัดแย้งกันอยู่มากคือยังมีครูจำนวนหนึ่งที่ยังเห็นว่าควรจะเป็นหลวง เราก็คงพยายามชี้แจงว่าถ้าเป็นหลวงนั้นก็อาจจะดีสำหรับครูประชาบาลบางคนที่จะได้ขึ้นมาเป็นปลัดกระทรวง เราก็กังใจและอยากจะเห็นครูประชาบาลขึ้นมาเป็นใหญ่ แต่ครูประชาบาลขณะนี้มีแค่ ๖.๖ ถ้าถึงวันนั้นละละ คนขึ้นมาเป็นปลัดหลวง เพราะ ชี.๑๑ ขึ้นมาไม่ทัน แต่ว่าเป็นสำนักงานนั้นครูประชาบาลจะเข้ามาเป็นกรรมการบริหารทุกระดับและเป็นจำนวนมากด้วย และนอกจากนั้นก็ เป็นองค์การอิสระแล้วโดยแท้จริง และที่สำคัญที่สุดถ้าเข้ามาอยู่ใตรมติเดียวกันคือ กระทรวงศึกษาธิการนั้น ฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการจะอยู่ด้วยกัน ทุกวันนี้ที่เป็นปัญหามากก็คือฝ่ายวิชาการอยู่กระทรวงศึกษาธิการฝ่ายบริหารอยู่กระทรวงมหาดไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ประสานงานกันไม่ได้เลย การควบคุมทางวิชาการทำไม่ได้ เพราะการให้ความรู้ความชอบนั้นอยู่ที่ชั้นเงินเดือน มีการให้ทุนให้โทษได้ เพราะฉะนั้นการศึกษาประชาบาลจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรอย่างที่เราคงทราบแล้วว่าเก็บอ่านหนังสือไม่ออก แต่การที่คณะกรรมการเสนอนั้นนั้น ก็ได้เห็นข้อบกพร่องทั้งหลาย จำเป็นต้องจัดองค์กรที่จะให้ฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหารอยู่ด้วยกัน และข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าอย่างน้อยก็ให้ครูประชาบาลพอใจในฐานะที่จะเป็นข้าราชการพลเรือน และมีผู้บริหารของตัวเองทั้งระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น อย่างที่คิดกันมาเรียบร้อยแล้ว ถ้าเราคิดเฉพาะประโยชน์ของครูประชาบาล ถ้าสมมุติว่าคิดเป็นครูประชาบาล คิดถึงต้องการอย่างนี้ ๆ เท่านั้นไม่พอเราคงจะต้องนึกถึงองค์กรอื่น ๆ

องค์ประกอบอื่น ๆ ควบ และนี่ถึงเด็กและเยาวชนของชาติเป็นหลัก เราต้องจัด
ลดเกณฑ์ให้เกิดประสิทธิภาพ ให้เงินทุกบาททุกสตางค์ถึงเด็กและเยาวชนจริงๆ เรา
ก็หวังว่าสิ่งที่เราทำนั้นคงจะดีกว่าเก่า ฉะนั้นก็กล่าวเสมอว่า เมื่อเราตั้งใจจะแก้
ปัญหาแล้วมีรัฐบาลดีรัฐบาลไหนจะทำได้ ต้องอาศัยความร่วมมือทุกฝ่าย
ฝ่ายสภาทนาย อีกหนอยกกฎหมายจะต้องเขามาสู่สภาฯ ฝ่ายประชาชนทนาย และ
ผูกครองเด็กจะต้องเข้าใจ ซึ่งเราก็คงจะมีการชี้แจงกันต่อไป ในโอกาสนี้ก็อยาก
จะขอกราบเรียน ความจริงนั้นเราคิดถึงรูปแบบที่ ๒ คือเอาประณมรวมกันมัธยม
ในระยะยาวนั้นจะดีที่สุด เพราะว่าในขณะที่มีประชากรเด็กวัยประถมในอนาคตนั่นถ้า
การคุมกำเนิดหรือการวางแผนครอบครัวของเราได้ผลเด็กจะลดน้อยลง โรงเรียน
ประถมศึกษาที่สร้างขึ้นมาตามยานั้นจะมีห้องเรียนเหลือ แล้วครูประชาบาล ของเรา
เดี๋ยวนี้ทำปริญญตรี ปริญญาโทกันไปแล้ว เขามีความสามารถจะทำมัธยมได้สบาย
ถ้าเรารวมกันจะประหยัดงบประมาณ ครูประชาบาลก็จะขยายงานออกไปทำมัธยม
ได้สบาย แต่เราไม่สามารถจะรวมกันได้ในขณะที่ เราทำได้แค่องค์กรเดียว คือจัด
ประณมใหม่ประสิทธิภาพเสียก่อน แล้วในอนาคตนั้นเราน่าจะรวมประถม และมัธยม
เข้าไป ขณะนี้เราคิดว่าถ้าเรารีบทำอันนี้อย่างจริงจังก็คงจะเสร็จทันงบประมาณ ปี
๒๕๒๓ นี้ ทั้งนี้และทั้งนั้นความสำเร็จทั้งหมดนั้นก็ต้องหวังพึ่งพาสมาชิกทุกคนที่จะ
สนับสนุนนโยบายอันนี้ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของเด็กและเยาวชน ส่วนข้อคิดเห็นทั้งหลาย
ที่พาสมาชิกอยากจะให้กับคณะกรรมการหรือรัฐบาลนั้น ทางรัฐบาลยินดีรับฟังทุก
ประการเลยคะ ในช่วงนี้ขอจบเท่านี้คะ

นายชิงชัย มงคลธรรม (ภาพสีชมพู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมได้ฟังท่าน
รัฐมนตรีพูดแล้ว กระผมก็เข้าใจในหลักการแต่ความไม่จริงไม่เป็นอย่างนั้นหรือ
ครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าจะมาพูดถึงเรื่องใหม่กว่าจะให้ ครูประชาบาลไปเป็น
ถึงปลัดกระทรวงในขณะนั้น กระผมขอกราบเรียนตามตรงครับ เป็นไปไม่ได้

หรือถั่วฝักยาว ที่จะให้ครูประชาบาลเข้าไปเป็นปลัดกระทรวงหรือเป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น จะชักออกมาในรูปแบบใดก็ตามแล้วแต่ ครูประชาบาลก็คงจะเป็นครูประชาบาลอยู่เหมือนเดิม แต่ขอเท็จจริงและสิ่งที่เราต้องการนั้น เราไม่ได้ต้องการที่ทรงนั้น เราต้องการที่ความแน่นอน เราต้องการที่ความตั้งใจจริงที่รัฐจะให้การศึกษาระดับนี้ ไม่ใช่เรามาต้องการอำนาจในการปกครอง อำนาจในการบริหารอะไรทั้งสิ้น เราอยากเห็นว่าอะไรจะให้อะไรแก่เขา กระผมไม่เชื่อว่าเด็กจะต้องลดลง เด็กขณะนี้กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นตรงกันข้ามครับ การให้การศึกษากลับคืออุปสรรคพัฒนาผล เด็กที่ฉลาดขึ้นทุกวันนั้นสังคมเป็นเครื่องกำหนดเขา หลักสูตรหรืออะไรบางอย่างหรือคุณภาพของบุคคลหรือคุณภาพของอุปกรณ์ที่จะไปเสริมสร้างให้เขามีคุณภาพนั้น กระผมคิดว่ายังไม่อยู่ในระดับมาตรฐาน เราต้องมองถึงปัจจุบันครับ ปัจจุบันนี้ถ้าเราจะสร้างเพื่อให้อนาคตเขา เราทำถึงจะสร้างปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพเพื่ออนาคตที่ดี เราให้อะไรแก่เขา เด็กจะได้โตเมื่อแบบพิมพ์ดี ใครละเป็นแบบพิมพ์ เป็นแม่พิมพ์ก็ครูนั่นแหละครับ ในขณะที่ครูประชาบาล ขณะนี้กำลังวุ่นวาย กำลังโลเล ๆ เล ๆ การจัดสรรงบประมาณก็เหมือนกันวุ่นวายกันสิ้นก็เลย ในเรื่องการศึกษาที่ท่านรัฐมนตรีท่านก็กราบเรียนไว้ว่าจะให้ถึงมือเขาครบทุกบาททุกสตางค์นั้น ในทางปฏิบัติไม่ได้เป็นอย่างนั้นหรอกครับ ผ่านกันไปไม่รู้อะไรเลย แะเหลือเกิน กระผมไม่เชื่อมือ กระทรวงศึกษาธิการ และกระผมก็ไม่เชื่อมือกระทรวงมหาดไทย ทำไมกระผมถึงไม่เชื่อ ข้อเท็จจริงปรากฏออกมา หลักสูตรหรืออะไรนั้นเป็นเครื่องบังวัดว่าสอดคล้องกัน ระดับมัธยมกับระดับประถมสอดคล้องกันอยู่ นั่นคือความเป็นเอกภาพของเรามีอยู่แล้วในการจัดหลักสูตร หันในทางปฏิบัติละครับ กระทรวงศึกษาธิการไปคุมเรื่องนโยบาย ไปคุมเรื่องแนวทางในการปฏิบัติว่าจะต้องทำอย่างนั้นต้องทำอย่างนี้ ในขณะที่เดียวกัน กระทรวงมหาดไทยก็มาคุมในเรื่องการปกครองว่าจะต้องเอาอย่างนี้ จะต้องเป็นไปอย่างนี้ ไม่มีความแน่นอน ไม่มีอะไรเป็นสาระที่จะทำให้ประเทศชาติของเราในเรื่องนี้ดีขึ้น ถ้าจะมองกันในเรื่องวิชาการในทางสถิติที่ไม่ตรงกับความจริง ใ้กับ ก็

ขึ้นทั้งนั้นละครับ ในขณะที่การศึกษาระดับนี้ของชาติเป็นเครื่องชี้ชัดเสียว่า เรากำลัง
 หลอกลวงกัน ขอให้จริงเป็นอย่างนั้น ในขณะที่ครูประชาบาลจะต้องทำให้เด็กของ
 ตัวเองสอบไล่ทุกคน ความสูญเสียทางการศึกษาที่ไม่เป็นตัวเลขเท่าไรครับ กระผม
 ไม่เคยเห็นว่ากระทรวงศึกษาธิการจะจริงจังอะไรกับเรื่องนี้เลย แม้กระทั่งมัธยม
 ยังคุมกันไม่ได้แล้วครับ จริง ๆ เป็นอย่างนั้น กระผมถึงไม่อยากให้เรื่องนี้น่าไป
 ง่าย ๆ ใครละครับเป็นผู้รับผิดชอบประเทศชาติกันอยู่ในขณะนี้คือเขาเหล่านั้นแหละ
 เขาที่จะต้องผ่านโรงเรียนประถมศึกษาไปทุกคน เรานั่งอยู่จะต้องผ่านโรงเรียน
 ประถมศึกษากันมาทุกคนแหละครับ อันนั้นคือจุดเริ่มต้นในชีวิตคนประเทศชาติเราจะ
 เจริญต่อไปได้จะต้องเริ่มกันตรงนั้น เปรียบเทียบดูกับเด็กที่อยู่ในโรงเรียนประถม
 ศึกษาในชนบทที่มีจำนวนเท่าไร ดูความแตกต่างกับในเมืองครับ เด็กอนุบาลที่อยู่ใน
 ในกรุงเทพมหานครนี้อ่านหนังสือพิมพ์ได้แล้ว กระผมขอเปรียบเทียบให้เห็นอย่างนี้
 ถ้าจะเปรียบเทียบไม่เด็กที่อยู่ในชนบทนี้เปรียบประดุจยังไม่ที่ยังอยู่ในป่า เด็กที่อยู่ใน
 ในกรุงเทพ ฯ เหมือนไม่ที่อยู่ในโรงเลื่อย ข้างจะเอามาทำบานักต่างกัน เป็นชาว
 เหมือนกันนั้นแหละครับ แต่เครื่องมือต่างกัน ในชนบทที่สวนเลื่อยจะต้องไปตัด
 เอาไม้มาตากทำให้เป็นสิ่งที่เราต้องการ แต่อยู่ในกรุงเทพ ฯ ไม้ทุกอย่างมีทั้งไฟฟ้า
 มีเลื่อยสารพัด ไม้ก็ไม่อยู่ในโรงเลื่อยที่แปรปรวนมาแล้ว ในชนบทขณะที่เรากำลังเรียก
 ร้องให้ประชาชนเราเพิ่มคุณภาพในชีวิตให้กับตนเอง อะไรละครับเป็นเครื่องชี้ การ
 ศึกษาครับ เราไม่อยากเห็นแล้วที่จะต้องสร้างความวุ่นวายขึ้น เราไม่อยากเห็น
 ครูประชาบาลต้องมากัดเลือกกันที่หน้าครูสภา ไม่อยากเห็นครูนี้แหละครับ เป็นผู้ที่
 สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประชาชนมีการศึกษาคืบขึ้น ก่อนอื่นกระผมไม่อยาก จะบอกว่าเพื่อ
 ประโยชน์ของใครคนใดคนหนึ่ง กระผมพูดนี้ไม่ได้พูดเพื่อผลประโยชน์ของครู
 ประชาบาล กระผมพูดเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ผลประโยชน์ของสิ่งที่เรา
 จะได้รับกันทุกคน คนจะสร้างอะไรขึ้นมาได้นั้นต้องมีฐานเสียก่อน เราไปคัดอาจารย์
 ทางมันสมองให้เขานี้เราให้เขาได้แค่นั้นสำคัญอยู่ตรงนั้น พอกันทีครับสำหรับความ

ล้มเหลวที่เราทำกันมา ควรจะเลิกได้แล้ว ธรรมดาเป็นครูครับ ครูประจำบาลอีกก็คนที่ต้องเคืองกรอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ หนังสือละครครับ แย่งกันเท่าไร หนังสือสำหรับปีการศึกษาบ้างแห่งบางจังหวัดจะสอบได้อยู่ อีก ๒ อาทิตย์เพิ่งได้หนังสือ นี่อะไรกัน ธรรมดาไม่เข้าใจเลยกับการบริหารในขณะนี้ เรื่องเงินงบประมาณก็เหมือนกันกว่าจะไปถึง เราก็กู้กันอยู่ทุกคนไม่ต้องพูดถึงละครว่าเป็นอย่างไรความล้มเหลวในเรื่องนี้ของชาติเราของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นธรรมดาจึงไม่อยากจะให้เราต้องมาปล่อยเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องที่จะอะไรก็เอาไปเถอะทำไป ไม่ได้ครับ เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของประเทศชาติ ขณะที่เรากำลังพูดถึงปัจจุบันอยู่ ขณะที่เรากำลังทำเพื่ออนาคต เราจะต้องพยายามทำให้เขานี้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นี่แหละครับ เป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดของรัฐ ครูประจำบาลเขาได้อะไรจากเราในขณะนี้ เขาเป็นแม่พิมพ์ ทุกคนยอมรับ แม่พิมพ์จะมากน้อย เบี้ยว ๆ อยู่อย่างนี้ไม่ได้อีกแล้ว จะมาโล ๆ เล ๆ อยู่อย่างนี้ไม่ได้ จะมารอยพ่นแม่อยู่อย่างนี้ไม่ได้อีกแล้ว ธรรมดาอยากจะให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา ระวังมูลนิธิแล้วมาพิจารณากันว่าเราจะเอาอย่างไร ต้องเอากันอย่างนั้นครับ ธรรมดาไม่อยากจะทำลายให้รัฐบาลต้องถือเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กแล้ว ต้องเป็นเรื่องใหญ่ครับ

ธรรมดาขอกราบขอพรให้คุณ

นายบุญเกิด พิมพ์ร เมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดา บุญเกิด พิมพ์ร เมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังใหม่ สำหรับธรรมดาได้ฟังความทั้ง ๒ ฝ่ายทั้งทางฝ่ายผู้เสนอญัตติกับทางฝ่ายตัวแทนของรัฐบาล ที่นี้เกี่ยวกับปัญหาของการศึกษาประจำบาลนั้น ตัวธรรมดาที่เคยประสบมา ในสถานะที่เคยมีคือเป็นครูประจำบาลมาก่อน และมีคือเป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยครู เพื่อผลิตคนที่ไปเป็นครูประจำบาลอีกต่อหนึ่งหลายสิบปีครับ สำหรับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้เนื่องจากว่าขณะนี้กำลังจะมีการขยายเนื้อที่ขึ้นใหญ่ คืองบประมาณรวม ๆ หนึ่งล้านบาท ที่นี้เกิดปัญหาขึ้นมาว่าฝ่ายครูประจำบาลก็ไม่ใช่ว่า

ทั้งหมดละครับ ก็มีบางส่วน แต่จะส่วนมากส่วนน้อยนั้นกระผมก็เห็นด้วยกับท่านเจ้า
ของยุคที่จะให้มีการเสนอตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นมาเพื่อพิจารณาปัญหาเรื่องนี้ แต่
สำหรับทางรัฐบาลนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็โง่แจ่ม ให้ที่
ประชุมได้ทราบแล้วว่า ทางรัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการศึกษาปัญหาประชาชนขึ้น
เฉพาะแล้วแต่ก็ไปส่งไปยังคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีก็มีมติให้ตั้งเป็นสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งท่านทั้งหลายก็ได้ทราบอยู่แล้ว ท่าน
ประธานก็ได้ทราบอยู่แล้ว ตัวกระผมก็ได้ทราบ แต่เกิดปัญหาขึ้นมา คือปัญหาที่ยังไม่
แจ่มแจ้งไปถึงครูประชาบาล ครูประชาบาลส่วนใหญ่ที่มีอายุร่นราวคราวเดียวกับ
กระผมคืออายุ ๔๐ ปีขึ้นไปที่เคยอยู่ภายใต้ ขอบพระทัยของใช้ค่าที่ไม่ค่อยสุภาพ
สักหน่อย คือองค์ของกระทรวงศึกษาธิการมากจนรู้สึกเจ็บช้ำน้ำใจเป็นอย่างยิ่ง
ที่ถูกทั้งศึกษาธิการอำเภอบางคนศึกษาธิการจังหวัดบางคนที่ไม่ค่อยดีเอาหรอก เอา
เปรียบตลอดเวลา พอมาโอนการศึกษาเมื่อปี ๒๕๐๔ ให้กับกระทรวงมหาดไทย โดย
ใช้อำนาจแต่งตั้งการในขณะนั้นโอนมา ครูประชาบาลก็พูดไม่ออกคนในกระทรวง
ศึกษาธิการก็พูดไม่ได้ พูดไม่ได้สักคนเลย เขาก็เอาการจัดการศึกษาอ้างว่าเป็นการ
กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นตามระบบการปกครองประชาธิปไตย กระผมจำได้ว่า
กระผมยืนถนัดอธิบดีกรมการปกครองที่ห้องประชุมคุรุสภาในปี ๒๕๐๔ สมัยนั้นท่าน
กระจายมาทำไมเฉพาะการศึกษาทำไมไม่กระจายการปกครองออกไปก่อนละ ให้มี
การเลือกตั้งนายกองค์การ เลือกตั้งนายอำเภอขึ้นมาก่อน ท่านก็ตอบกระผมว่ายังไม่
ถึงเวลา แล้วท่านก็กระจายเฉพาะการประถมศึกษาอย่างเดียว ก็มีความอึดอัดพิลึกมัน
ตั้งเป็นกอง ที่แรกก็ตั้งเป็นกองการประถมศึกษา กองการศึกษาประชาบาล เคี้ยวนี้
ก็ขยายใหญ่อยู่ในกระทรวงมหาดไทย แล้วก็มีภารกิจในการจำหน่ายแจกแบบ
เรียนเหตุที่แบบเรียนไม่ถึงเด็ก จะว่าความผิดของกระทรวงศึกษาธิการก็ทำไม หรือ
จะเป็นความผิดขององค์การคุรุสภาก็ไม่ใช่อีกทั้งหมด แต่เป็นความผิดของกรม
การปกครองที่เอาเงินไปซื้อเขาไม่เป็นไปตามที่องค์การมีการแก่งแย่งกัน เพราะ

ฉะนั้นตามที่ ทพ. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย การบริหารงานบุคคล
กับการบริหารวิชาการไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น กระผมก็เห็นควยเพราะว่า
การแก่งแย่งกันตลอดเวลา แต่ที่เห็นทศยังไม่มีความสบายใจคือ ครูประชาบาล
ในฐานะที่กระผมเป็นผู้อำนวยการ กระผมก็เห็นใจทั้งเจ้าของอรรถที่บอกกล่าวต่อไปนี้
ในวันข้างหน้าครูประชาบาลจะไม่เข้าประเภทหลายเจ้าหลายนายหรืออย่างไร
เพราะว่าคณะกรรมการนั้นมีบุคคลทั้งหลายฝ่าย เอาทั้งแคว้นกับประเทศทั้งมาจาก
ตัวแทนกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการหลายคน ๆ แล้วก็มีตัวแทน
ครูประชาบาลเข้าไปประมาณ ๓ - ๔ คน ซึ่งเลือกตั้งมาทั่วประเทศเท่านั้น ที่
นี้พอมาถึงระดับจังหวัด ครูที่หัวหน้ากระทรวงราชการจังหวัดก็ยังเป็นประธาน โดย
ตำแหน่งอยู่อีก ตัวแทนครูก็มีเพียง ๒ คน เท่าที่กระผมได้อ่านทราบ ถ้าหากว่า
นิคมของชอช้อย นอกจากนั้นก็พวก ส.จ. บ้าง ผู้ทรงคุณวุฒิบ้าง อะไรต่อมิอะไร
กันเข้ามา ครูประชาบาลก็จำเป็นจะต้องเอาใจคนเหล่านั้น ซึ่งไม่ใช่ครูด้วยกัน ไม่
ว่ามหาวิทยาลัยจังหวัดอะไรต่าง ๆ ก็ดี จะต้องเอาเปรียบครูอยู่ตลอดเวลา ถึง
แม้ว่าสมัยนี้ในระยะนี้ที่กระทรวงศึกษาได้สูญเสียการศึกษาประชาบาลไปนั้น รู้สึกว่า
ทางศึกษาธิการจังหวัดก็ดี ศึกษาธิการอำเภอก็ดี มีอำนาจน้อยเกินไปไม่ค่อยจะ
กับครูประชาบาลมากนัก คงยังเหลืออยู่ฝ่ายเดียวขณะนี้คือกระทรวงมหาดไทยก็ครู
อยู่ตลอดเวลาไม่ว่าทางคามไหนเอาเกณฑ์แรงจูงใจกับครูประชาบาล เกณฑ์นั้นทั้ง
เอาครูสาว ๆ ไปเป็นนางเสิร์ฟรับ บางคนเอาเป็นคนนำเรอตามไปด้วยซ้ำ แล้ว
เกียรติศักดิ์ของครูอยู่ตรงไหน อันนี้แหละครับที่ครูประชาบาลเจ็บช้ำน้ำใจมาก ส่วน
เงิน ๒๐๐ บาทเป็นเรื่องเล็ก และจุลกอกำเนิดทศเงินเดือนทั่วประเทศก็อยู่จังหวัด
ขอนแก่น คือจังหวัดของกระผมเอง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนให้ที่ประชุม
ได้ทราบว่าที่ครูเจ็บช้ำน้ำใจปวดร้าวมาหลายศตวรรษแล้ว ตั้งแต่มีการศึกษา
ประชาบาลขึ้นมา ที่ที่ทศไม่ค่อยมั่นใจว่าเมื่อโอนไปแล้วเมื่อจัดตั้งสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นมาอะไรต่าง ๆ ระดับจังหวัด ระดับ

เหยียดหยามคนจนปรีชาคุณวิเศษ หาวว่าความรู้ไม่เท่าเทียมตัวเองบ้าง ขบปรีชาคุณวิเศษก็เหยียดไปเรื่อย ๆ ครับ จนกระทั่งเด็ก ป. ๔ ไม่รู้จะเหยียดอะไรก็เหยียดหัวคันทนา เพราะเป็นประชาชนที่ใหญ่ยิ่งที่สุดมีจำนวนมากที่สุดของประเทศ เป็นคนไร้คุณภาพถูกเขาเอาเปรียบตลอดเวลา ไม่วาไปค้าขายดูค้าซังก็ไม่เป็น อะไรต่าง ๆ ก็ไม่เป็น เพราะฉะนั้นอันนี้ประเทศไทยจึงพัฒนาไปช้า ประชาธิปไตยก็ไปแค่ครึ่งใบ ที่เขาให้ก็แค่แค่ครึ่งเดียวเลือกผู้แทนมาเอาเงินจางก็ได้เป็นอย่างนั้น ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายที่นั่งอยู่นี้คงจะทราบที่ กระผมอยากจะชักชวนนี้ออกไปจริง ๆ อยากจะสร้าง ฐานการศึกษาประชาชนให้มั่นคง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า รากฐานของคึกคะนอง คือ กอนหินและอิฐ รากฐานของชีวิตก็คือการศึกษาประชาชน ขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานครพรรคกิจสังคม ท่านประธานครับ กระผมได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นเจ้าของชีวิต ตลอดจนคำตอบคำชี้แจง ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนท่านเพื่อน ๆ สมาชิกผู้มีเกียรติ อย่างเช่น จาก จังหวัดขอนแก่นเมื่อสักครู่ ก่อนอื่นกระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในมติที่ท่านเสนอ คือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ได้พูดถึงปัญหาการศึกษาประชาชน และกระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กล่าวว่า ในเรื่องปัญหาการศึกษาประชาชนนั้นเป็นเรื่องที่ท่านไม่ไว้วางใจทั้งกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงศึกษาธิการ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ในขณะเดียวกันก็จะพูดออกไปเสียเลยว่า บางทีการตั้งท้วงก็ไม่น่าไว้วางใจเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ พรรคกระผมมีความเชื่ออย่างหนึ่งว่า ปัญหาของประเทศชาติทุกวันนี้ ถ้าจะแก้กันแล้วต้องเปลี่ยนโครงสร้างของการ บริหารประเทศทั้งหมด จะต้องมีการกระจายอำนาจออกไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่กระจายอำนาจเพื่มารวมเอาไว้ที่กระทรวงหนึ่งกระทรวงใด หรือทบวงหนึ่ง

หลวงโต ซึ่งเป็นเรื่องของราชการส่วนกลางทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องครู
 ประชาบาลนั้นเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายให้แก่การศึกษาของชาติ สร้างความ
 เสียหายให้แก่คุณภาพของประชากรหรือประชาชนของเรา เราจะเห็นว่าทุกวันนี้
 ราชการนั้นแทบจะกันอยู่แต่ประมาณแผ่นดิน ห่วงกันแต่เพียงว่างประมาณนั้นใคร
 จะไต่ถามมากกว่ากัน ใครจะได้เป็นคนใช้ ใครจะได้เป็นคนคุม ใครจะได้มี หน่วยงาน
 ที่ผู้อำนวยการสภา มีผู้คนมากมาย ในลักษณะอย่างนี้การศึกษาประชาบาล จึงเปรียบ
 เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดขอนแก่นได้พูด จึงเป็นเนื้อซึ่งหมกหมน
 ก็แย่งชิงกันไปแย่งชิงกันมาแต่เมื่อวานนี้เองกระผมมีโอกาสได้พบกับครูประชาบาล
 จำนวนมากจากจังหวัดเชียงราย ท่านก็ว่าฟังว่าฟังให้เห็น ซึ่งเรารู้กันอยู่เกือบจะ
 ทั้งหมดในสภานี้ว่า แม่แต่วะลานจะเข้าเทอม ๓ แล้ว ภาคเรียนที่ ๓ แล้ว นักเรียน
 โรงเรียนประชาบาลอย่างจังหวัดเชียงรายที่อำเภอเทิงนั้นยังไม่ได้รับแบบเรียน นี่
 คือประสิทธิภาพของการศึกษาประชาบาลภายใต้การกำกับของกระทรวง มหาคไทย
 กระผมก็แน่ใจว่าถ้าย้ายมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการจะดี หรือจะอยู่ที่หลวงเองก็ยังไม่
 แน่ใจว่าจะดี เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาที่ควรจะได้มีการพูดการจา
 เหมือนกัน กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก จังหวัดกาฬสินธุ์
 ท่านได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมา แต่หาประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนเสนอ
 กับหาประธานและขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาความจริงสักข้อหนึ่ง ถั่วตุตติและคำ
 อธิปราชยต่าง ๆ นั้นกระผมเห็นด้วย และกระผมก็รู้สึกเป็นห่วงใยในปัญหาเกี่ยวกับ
 การศึกษาประชาบาลนี้ แต่มีข้อหนึ่งซึ่งกระผมอยากจะประทานตั้งข้อสังเกตไว้คือ
 ในสภาของเรานี้ได้มีญัตติบ่อยครั้งที่จะให้มีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญที่จะศึกษาปัญหา
 โน้นปัญหานี้ เราได้ทำกันมาหลายเรื่องหลายราว เรื่องสุดท้ายก็เรื่องค่าน้ำค่าไฟ
 ซึ่งยังคงอยู่แล้วก็ยังเป็นของคาราคาซังหนักอึ้งถึงขนาดท่านนายกรัฐมนตรี ท่านว่าฟัง
 ว่าฟังว่า ถ้าท่านขึ้นค่าไฟฟ้าไม่ได้ท่านก็บริหารราชการแผ่นดินไม่ได้ มาคราวนี้
 การศึกษาประชาบาลก็จะตั้งกรรมาธิการวิสามัญกัน อันนี้แหละครับกระผมวิตก

กระผมไม่อยากให้สภาของเราเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการบริหาร เรามีหน้าที่
ควบคุมฝ่ายบริหาร เราเสนอญัตติเพื่อเปิดเป็นการกระทู้นี้ ชักถามรัฐบาลอย่างนั้น
กระผมเห็นควย แต่ถ้าเราถามเขาไปบอกว่าเราจะศึกษาญัตตินี้ รัฐบาลก็สบาย
มืออะไรขึ้นมารัฐบาลก็บอกสภาศึกษาแล้ว ก็แล้ว และในขณะที่เดียวกันเราก็อายุในระบบ
ครึ่งใบ ทำอะไรกับรัฐบาลนั้นก็ทำไม่ได้ แล้วเรายังเอาวามานุกกับหลักของเรา
เข้าไว้อีก กระผมอยากจะประทานเสนอทานประธานและก้อยากจะประทานเสนอ
เป็นข้อคิดกับบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของสภานี้ว่า เราเห็นจะต้องระมัดระวัง
เรื่องการจัดกรรมวิธีการวิสามัญอย่างนี้ เพราะเป็นการที่จะทำให้เราไปช่วย
รัฐบาลนี้รับนิโทษและรัฐบาลนี้ท่านก็อาจหาว่าไม่ก้อยากจะรับนิโทษ เราปล่อยให้
ให้ท่านรับนิโทษ แล้วปัญหาเรื่องการศึกษาประชาบาลเท่าที่กระผมฟังจากท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่พ้นไปจากสภานี้หรอกครับ เราไม่ต้อง
ตั้งกรรมวิธีการวิสามัญอะไรหรอก ถ้าท่านจะตั้งสำนักงานอะไรขึ้นหรือท่านจะไป
ตั้งทบวง กระผมก็ไม่ทราบ ท่านก็ต้องแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน ท่านจะต้องมีกฎหมายงบประมาณกันอีก ซึ่งเมื่อถึงคราวนั้นสภาเรามีสิทธิเพิ่ม
ที่ที่จะชักจะถามหรือเราจะแก้ไขหรือเราจะโจมตีหรือเราจะไม่รับ ยิ่งไปกว่านั้นครับ
แหล่งปัญหาการศึกษาประชาบาลนั้น ถ้ารัฐบาลนี้ดำเนินการผิดพลาดก่อให้เกิดความ
สับสนวุ่นวาย เสื่อมคุณภาพของการศึกษาลงไปอีก ขอประทานโทษ สภาเรานี้ก็มี
หน้าที่ที่จะทำได้ เราอาจจะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลนี้ได้ ไม่ไว้วางใจ
กระทรวงมหาดไทยก็ได้ ไม่ไว้วางใจกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ อำนาจอยู่กับเรา
แต่ขอประทานโทษเถอะครับท่านประธาน กระผมอยากจะเรียนกันด้วยภาษาชาวบ้าน
แต่ตอนนี้เราอย่าแต่เข้าไปก็หรือไม่ปล่อยให้เขาเล่นของเขาให้เต็มที่ แล้วเราก็คือ
อย่างไรเสียก็ต้องมาหาเรา มาในรูปเป็นกฎหมาย กฎหมายที่จะเปลี่ยนระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน เพิ่มกระทรวง ทบวง กรมอะไรก็ต้องมาที่เรา งบประมาณ
ก็ต้องมาที่เรา ทำไมก็เราก็เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกันเสียเลยก็หรือไม่ กระผม

ว่ารัฐบาลนี้อย่าไปช่วยประกันพระองค์อะไรไว้เลยครับ ไม่มีประโยชน์ เรายังกันอยู่ในเรื่องการศึกษาประชาชนนี้ ทุกฝ่ายทุกพรรคก็ติดตามงานเรื่องนี้กันอย่างใกล้ชิด แล้วก็ไม่ใช่เราจำเป็นต้องไปพึ่งรัฐบาลอะไรนักหนา ไม่ต้องมีกรรมธิการเราก็ศึกษารันอยู่ว่าอะไรคืออะไร ก็ปล่อยรัฐบาลครับ ถ้าท่านอยากจะว่าให้ท่านว่าไปแล้วถึงเวลาเราคอยมารับผิดชอบกันมาพูดกันที่ตามครรลองของระบอบรัฐสภา ตามครรลองที่สภามีอำนาจตามรัฐธรรมนูญซึ่งเราจะจัดการกับรัฐบาลนี้ได้ กระผม คิดอย่างนี้ และกระผมอยากจะขอประธานกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายที่กระผมแปลกใจนึกเกี่ยวคือ ภัยความเคารพในท่านสมาชิกที่เสนอญัตติตลอดจนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดขอนแก่นที่ท่านอภิปรายไปทั้ง ๒ ท่าน ท่านพูดได้ดีทีเดียวและจะเป็นข้อนาสั่งเสียครับ ทั้ง ๒ ท่านนั้นอยู่ในฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล แล้วท่านเสนอญัตติขึ้นมาอย่างนี้ กระผมแปลไม่ออกว่าเลอะอะไรกัน กระผมเชื่อว่าถึงแม้เราจะอยู่ในระบบรัฐสภาเราก็ต้องเล่นกันเป็นระบบพรรค รู้กันว่าใครอยู่ที่ไหน จูดยืนอยู่ที่ไหน แค่นี้อยู่ ๆ ฝ่ายรัฐบาลมาตั้งญัตติขัฟอกรัฐบาลเรื่องการศึกษาประชาชน แล้วในขณะเดียวกันก็มาชวนให้สภาตั้งกรรมธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้ ประเด็นหนึ่งนั้นกระผมก็มองไปในทางที่ว่า ถ้าท่านทำด้วยความจริงใจ กระผมก็รู้สึกว่าคุณไม่มาที่จะสนับสนุนรัฐบาลต่อไปง่าย ๆ ครับ อย่าไปยกมือให้อะไรกับรัฐบาลนี้อีก อันนี้ก็เป็นของง่าย ๆ เริ่มต้นเสียจากนั้นไปก็คิดว่าที่จะมาตั้งกรรมธิการกัน หรือประการที่ ๒ ท่านจะพูดหลุมพลางอะไรให้เราเข้าไปพัวพันในเรื่องการศึกษาประชาชนซึ่งเป็นปัญหาใหญ่และเป็นปัญหานักหนา รัฐบาลนี้อยู่แล้วก็จะลากรัฐบาลลากสภาเราเข้าไปยุ่งในปัญหานี้หรือ กระผมมีความเห็นใจเห็นความเดือดร้อนของครูประชาชนเป็นอย่างยิ่ง กระผมไม่แน่ใจครับว่าเราควรจะต้องตั้งกรรมธิการ ถ้าจะตั้งเสนอญัตติกันอภิปรายกันอย่างนี้ต่อไปจนถึงคำถึงมีค กระผมก็เห็นควย แต่อย่าสรุปลงด้วยการตั้งกรรมธิการวิสามัญเลยครับ ให้ความรับผิดชอบเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร เป็นเรื่องของรัฐมนตรี ของคณะรัฐมนตรีท่าน เราอย่าเข้าไปยุ่งเข้า

ไปเกี่ยวเลยครับ ขอประทานโทษอย่างทีกระผมได้กล่าวมาแล้ว เราอย่าแกล้งกันดีกว่า
เราจึงมองกันตามหน้าที่ที่มีในรัฐธรรมนูญดีกว่าครับ ท่านประธาน กระผมมีข้อสังเกต
ที่จะกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมรู้สึกสนใจ
ในมติที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอข้อเสนอนี้ ในฐานะที่กระผมเคยผ่านชีวิตครูประชาบาล
มาเป็นเวลา ๑๗ ปี ซึ่งกระผมได้รู้อิทธิพลของการเป็นครูประชาบาลในถิ่นชนบทมา
พอสมควร ท่านประธานครับ เมื่อถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้อภิปราย
กระผมต้องประทานอภัยที่ต้องเอยนাম คือ คอกเตอร์เกม สิริสัมพันธ์ คำพูดหรือ
คำอภิปรายของท่านเมื่อกี้ กระผมเห็นว่าเป็นคำอภิปรายที่เต็มไปด้วยหลักการและ
เหตุผล ที่กระผมกราบเรียนเช่นนั้น ก็เนื่องจากข้อเท็จจริงในปัญหาครูประชาบาลใน
ปัจจุบันนั้นอยู่ที่ตัวครูประชาบาลเอง ยังไม่ทราบสถานะของตัวเองว่า ในปัจจุบันนี้
จะอยู่ในสภาพใด ก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันกว้างขวางทั่วประเทศว่าครูประชาบาล
ได้แตกความคิดกันออกเป็น ๒ ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งต้องการอยากจะให้ตั้งเป็นทบวง
การศึกษาประชาบาลขึ้น อีกฝ่ายหนึ่งมีความประสงค์ต้องการอยากจะตั้งเป็น สำนัก
การศึกษาประชาบาล เมื่อเป็นเช่นนั้นฐานอำนาจรองรับครูประชาบาลอยู่ตอนต้น ๆ ก็
รู้สึกสั่นสะเทือน คือเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยซึ่งมีบังคับบัญชาขึ้นต้นก็คือ หัวหน้า
หมวดการศึกษาและหัวหน้าส่วนการศึกษา เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงมีการชักจูงโน้มน้าวใจไป
ในทางที่ทำให้ครูประชาบาลไม่แน่ใจในสถานะของตัวเองคือถ้าหากกระทรวงศึกษาธิการ
หรือทางรัฐบาลจะจัดตั้งให้เป็นสำนักการศึกษา ตามนักวิชาการที่ได้พิจารณาศึกษา
ปัญหานี้มาอย่างละเอียดแล้ว ก็จะทำให้ครูประชาบาลแยกออกเป็นอิสระตั้งเป็น
สำนักงานของตัวเองขึ้น อำนาจและผลประโยชน์ที่หัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วนการ
ศึกษาซึ่งสังกัดกระทรวงมหาดไทยก็จะเสียไป จะทำให้พวกเหล่านี้เกิดความ
กลางแกล้งหรือเกิดความเสียายอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ที่มีต่อครูประชาบาล ที่เขา

เคยก่อกวนขึ้นมาเป็นเวลายาวนาน ทั้ง ๆ ที่ปากเขาก็พูดว่าเขาจะพยายามบริหาร
ราชการแผ่นดินเพื่อความสงบสุขของครูประชาบาลโดยตลอด ซึ่งความจริงเหล่านี้
ปรากฏออกมาโดยการกระทำหรือพฤติกรรมที่เขาแสดงออกต่อครูประชาบาล คือ
พยายามที่จะทำให้ครูประชาบาลเป็นทาสแนวความคิด เป็นทาสในฐานะผู้ใต้บังคับ
บัญชาความจริงอันนี้เองที่ทำให้ครูประชาบาลทั่วประเทศเกิดความคับแค้น และ
เคืองแค้น ต้องการที่จะแสดงพลังเพื่อที่จะสปริงตัวของตัวเองให้พ้นจาก ชำนาญ
บาคใหญ่ของกระทรวงมหาดไทย ไปสู่สถานะหนึ่ง คือ สถานะที่เป็นอิสระ เพราะ
ฉะนั้นกระผมอยากจะประณามกราบเรียนท่านประธานว่า ในการตั้งญัตตินี้กระผม
เห็นภัยความเคืองแค้นในแนวความคิดของเพื่อนสมาชิก เป็นการตั้งญัตติขึ้นมาเพื่อที่
จะให้ขัดกับแนวความคิดเห็นของแนวนโยบายรัฐบาล คือขัดกับการบริหาร ซึ่งกระผม
เห็นว่าถึงถึงไปแล้วมีการรณรงค์ขออย่างไร ถ้าหากรัฐบาลไม่เอาด้วยเราจะ
ทำอย่างไร สถานะนี้จะไม่เป็นสภาพที่ไร้สมรรถภาพ ไร้อำนาจ และไร้สิทธิที่เราจะไป
ยับยั้งการกระทำของรัฐบาลโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ก็เป็นปัญหาที่เราจะ
ต้องคิดในฐานะที่เราเป็นสภานิติบัญญัติ เป็นสภาพหน้าที่ในการควบคุมกิจการ ของ
รัฐบาล เพราะฉะนั้นในกรณีที่ครูประชาบาลทั่วประเทศเรียกร้องสิทธิ และต้องการ
ให้รัฐบาลมีการปรับปรุงแก้ไขสถานะของเขาแล้วก็เท่าที่ทราบสถานะและเพื่อนสมาชิก
ก็คงจะทราบว่ารัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการก็รับปากว่าจะมีการแก้ไข และมี
การตั้งกรรมการขึ้นรับนิพนธ์ โดยให้ครูประชาบาลแต่ละจังหวัดมาเป็นกรรมการ
รวมด้วย และพิจารณากันอย่างรอบคอบ เพื่อหาทางขจัดปัญหาขอขัดแย้งระหว่าง ครู
ประชาบาลด้วยกันกับความคลางแคลงใจที่เขามีอยู่ กระผมเห็นว่าป็นวิธีการที่ถูก
ต้อง เพื่อขจัดปัญหาความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในระหว่างครูประชาบาลกับปัญหาที่รัฐบาล
แก้ไม่ได้ ซึ่งกระผมเห็นว่าป็นวิธีการที่ถูก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เราไม่ควร
จะปล่อยให้รัฐบาลได้ดำเนินการไปก่อนว่าจะทำได้แค่ไหนเพียงใด และการกระทำ
ของรัฐบาลจะกระทำในรูปทางกึ่งี้ จะทำในรูปสำนักการศึกษาประชาบาลกึ่งี้ เรา

ก็ยังไม่แน่ใจว่าผลจะเป็นไปไยประการใดหรือไม่ เราคัดค้านไม่ได้ เพราะเป็น
หลักในการบริหาร กระทบจึงอยากประจานกรณเรียนผู้ตัดสินจะมีขึ้นเพื่อให้สถานี
ได้พิจารณา กระทบก็เห็นว่าจะไร้ประโยชน์ ที่กระทบพูดอย่างนี้ไม่ใช่ว่า ไม่เห็นตาม
แนวความคิดของท่านสมาชิกผู้เสนอ แต่กระทบอยากจะให้สถานีได้พบเห็น ได้พิจารณา
พิจารณาในการตั้งผู้ตัดสิน สมควรที่จะตั้งเป็นกรรมาธิการรัฐบาลว่าจะให้เขาอยู่ใน
สภาหรือไม่ และให้รัฐบาลตอบ ถ้าไม่พอใจซักถาม แล้วปล่อยให้รัฐบาลทำงานไป
ในช่วงระยะหนึ่ง ถ้าไม่ไคลเราก็อาจจะออกเป็นระเบียบ พระราชบัญญัติ หรือ
พระราชกฤษฎีกาอะไรก็ได้ เพื่อที่จะลงลายนโยบายเก่า ๆ ให้สิ้นไป ทั้งนี้ก็เพื่อ
ให้สถานะของครูประชาบาลทั่วประเทศได้ยืนอยู่บนขาของตนเอง เพื่อผลประโยชน์
ของการศึกษาของชาติอันเป็นส่วนรวม คอไปในอนาคต กระทบมีความคิดเห็น
อย่างนี้ท่านประธาน กระทบขอขอบคุณ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระทบ นายอัมพล จันทระเจริญ หรือนายกล้วย
ลูกสารคาม พรรคสยามประชาธิปไตยจากจังหวัดมหาสารคาม ท่านประธานครับ
กระทบนั่งฟังทุกท่านแม้กระทั่งเพื่อนสมาชิกแต่ละท่านได้ลุกขึ้นพูด ตลอดทั้งท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการพูด กระทบนั่งฟังด้วยความเคารพ ที่ก่อน
ที่กระทบจะพูดเรื่องนี้ต่อไป กระทบใครขอทำความเข้าใจกับสถานีถึงปัญหาต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นกับแผ่นดินของเราในปัจจุบันนี้ ปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้นล้วนแล้วแต่มี
มูลเป็นจำนวนมาก เริ่มเป็นปัญหาขึ้นมาเสียก่อน กรณีอย่างเช่นปัญหาทางภาคใต้ที่
เกิดขึ้น สถานีก็มีมติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปศึกษาหาข้อมูลเพื่อความสงบเรียบร้อย
ในทางจังหวัดภาคใต้ ต่อมาก็มีปัญหาคนนำ ค่าไฟขึ้นขึ้นคนนำ ค่าไฟขึ้นมาเพื่อเช่น
น้ำใจราษฎร สถานีก็ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปศึกษาหาข้อมูล เพื่อหาข้อยุติที่ถูกต้อง
เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยภายในประเทศชาติของพวกเรา ต่อมาครับท่านประธาน
ที่เคารพ ก็มีปัญหานึงเข้ามาอีก นั่นคือให้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดกาฬสินธุ์

คือคุณหญิง มงคลธรรม แห่งพรคสยามประชาธิปไตย ได้หยิบปัญหาเรื่องครู
 ประชาบาลเข้ามาเสนอต่อสภานี้ ท่านประธานครับ ปัญหาเรื่องครูประชาบาลนั้น
 เรือวิ่งมานานแล้ว คณะครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เปรียบประดุจเป็นดวงประทีปที่
 แสงสว่างต่อโลกนั้น และในขณะเดียวกันก็มีบรรดาครูประชาบาลอีกหลายท่านเป็น
 จำนวนมากที่กล่าวเสมอว่า เรานั้นเปรียบเสมือนเรือจ้าง ท่านประธานที่เคารพ
 หากไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นในวงการครูนั้นคงจะฉุดหัวไปแล้วในขณะนี้ ท่านคงจำ
 ได้กับปัญหาที่เกิดขึ้นในสมัยที่มีการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินขึ้นมาแล้ว ก็มีการตั้ง
 รัฐบาลพลเรือนขึ้นในช่วงนั้น ต่อมาก็มีการขึ้นค่าครองชีพให้กับ คณะข้าราชการทั่วไป
 แดแล้วในขณะนั้นปฏิกิริยาเกิดขึ้นจากคณะครูทั่วทั้งประเทศด้วยการแบ่งชั้นวรรณะของ
 การไม่เป็นธรรมในวงราชการ ทั้ง ๆ ที่เขาก็มีเจตนาดีที่จะรับใช้ชาติบ้านเมือง แต่
 ในขณะเดียวกันกลไกของการบริหารรัฐบาลนั้นได้ไปกระทบตาคณะครูบาอาจารย์เข้า
 จึงเกิดปัญหาขึ้นในที่สุดในตอนนั้น ท่านประธานครับ ความเดือดร้อนเรื่องเงิน
 ค่าครองชีพเพียงแค ๒๐๐ บาท โรงเรียนต่าง ๆ ต้องหยุดชะงัก การเรียน ครู
 บางโรงเรียน ต้องหยุดโรงเรียนมาชุมนุม มาประท้วงตามศาลากลางของแต่ละ
 จังหวัด เพื่อเรียกร้องขอความเป็นธรรม นั้นเป็นเพราะอะไรครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ ก็เนื่องจากการกระทำหนึ่ง หน่วยงานนั้นไม่แน่นอน คณะครูบาอาจารย์ คณะครู
 ประชาบาลทั้งหลายได้รับความเจ็บช้ำมาตลอด ถูกกรมการปกครอง ถูกกระทรวง
 มหาดไทยเอารัดเอาเปรียบตลอดมา ความเจ็บช้ำน้ำใจอันนี้จึงทำให้ คณะครู
 ประชาบาลทั่วประเทศก่อปฏิกิริยาขึ้นมาเพื่อขอความเป็นธรรมจากรัฐบาล ท่าน
 ประธานที่เคารพ อีกประการหนึ่ง ความไม่เป็นข้าราชการพลเรือนเต็มรูปแบบ อันนี้
 ทำให้ครูประชาบาลทั้งหลายต้องเสียใจเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ ฉะนั้นการที่จะมีสมาชิก
 ผู้มีเกียรติยศศักดิ์เข้ามาเพื่อตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปหาข้อมูลมาพิจารณากันนั้นกระผม
 เห็นว่าเป็นการดีที่สุด เพราะในขณะนี้เราต้องการความถูกต้อง เราต้องการการ
 สร้างสรรค์ เท้าเทียมสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งจากพรรคกิจสังคม ลูกฉันมาว่าโดยใช่

ภาษาชาวบ้านว่าอย่าใส่เขาไปหาเรื่อง หน้าของผู้แทนราษฎรนั้น ท่านประธาน
ที่เคารพ คือหน้าที่ควบคุมรัฐบาล กระผมเองไม่ใช่เป็นคอกเตอร์ กระผมเอง
ไม่เคยเป็นครูประชาบาลมาก่อนเลย แต่เห็นความเดือดร้อนของครูประชาบาลนั้น
กระผมกลัวว่าจะเป็นปัญหาต่อการบริหารประเทศในอนาคต กระผมจึงลุกขึ้นมาพูด
ปัญหานี้ ท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่เราจะตั้งกรมมาธิการขึ้นมาเพื่อหาขอ
มูลนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว รัฐบาลนี้กำลังต้องการสร้างสรรคนเราเกิดมาไม่ได้เกิด
มาเพื่อเสวยอำนาจ คนเราเกิดมาไม่ได้เกิดมาเพื่อความร่ำรวยหรือยศถาบรรดาศักดิ์
แต่คนเราเกิดมาไม่ได้เกิดมาเพื่อเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน คนเราเกิดมา
เพื่ออยู่ด้วยกันฉันพี่น้อง ฉะนั้นคนเราควรที่จะต้องปลุกตนรักถึงบนดวงใจของมนุษย์
แทนความอาฆาตพยาบาทที่หมกมุ่น ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องครูประชาบาล
นั้นอย่าว่าแต่เป็นแค่ปลัดกระทรวงครับ ท่านรัฐมนตรีช่วย ผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งครูประชาบาลก็เป็นรัฐมนตรีได้ ฉะนั้นปัญหาที่ครูประชาบาลเขาจะหวังอะไร
นั้นมิใช่หวังเป็นไปในสิ่งที่มีพหุผล เขาต้องการเข้ามาแก้ปัญหาของชาติบ้านเมือง
ด้วยการรวมตัวเป็นกลุ่มเป็นก้อน ท่านประธานที่เคารพ ญาติของคุณชิงชัยนั้นต้องการ
ศึกษา ต้องการขอเรียกรองของครูประชาบาล เท่าที่กระผมออกไปพบกับคณะครู
ตามสถานการศึกษาต่าง ๆ ในขณะทีกระผมกลับไปมหาสารคาม ท่านประธานครับ
ไปคุยกับพวกครูประชาบาล แต่ละคนเน้นพยายามพูดอย่างเน้นหนักว่า ทำอย่างไร
รัฐบาลนี้จึงจะพิจารณาให้มีทบวงการศึกษาประชาบาลแห่งชาติ ผู้แทนไม่มีปัญหาหรือ
เรื่องนี้ ครูไปถามกระผม ผู้แทนคาบอคหรือ เอาความเดือดร้อน เอาความต้องการ
ของครูประชาบาลนี้ไปตีแผ่ให้สภามหาวิทยาลัย ฉะนั้น กระผมออกไปถามแพทย์ทุกท่าน คณะ
ครูประชาบาลแพทย์ทุกคน ท่านประธานที่เคารพ บอกว่า อย่างไรก็ตาม ในขณะที่
รัฐบาลนี้ถึงจะเป็นประชาธิปไตยครึ่งใบก็ตามสักน้อยนิดหรือสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยัง
ก็จะมีผู้พิจารณาให้การตั้งทบวงการศึกษาประชาบาลแห่งชาติขึ้นมา เพื่อที่จะ
เป็นการกระจายอำนาจจัดรูปแบบการบริหารประเทศให้เขารูปลีเขารอย มีการ

แบ่งกันเป็นส่วน มีการแยกอำนาจ มีการแยกระบบหน้าที่กลไกของงานต่าง ๆ นั้น ให้เขารูปร่าง รอย กระหวง เกษตร ๆ เขาก็มีกระหวงไค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระหวงศึกษาธิการ กรมการฝึกหัดครูบ้าง กรมสามัญบ้าง กรมอาชีวบ้าง แต่ กรมประชาสัมพันธ์ไปไหน ท่านประธาน ขอขอบคุณ

ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยโท สมศาสตร์ รัตนศักดิ์ ส.ส. เชียงราย กระผมก็มาจากประชาชน เหมือนกันนะครับ ในเรื่องการศึกษาประชาบาล กระผมก็คอยติดตามตลอดสำหรับ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะในเขตของกระผมเท่าที่กระผมได้สอบถามดู ปรากฏว่าครูประชาบาลทุกท่านในขณะนี้พอใจแล้วที่จะเขาอยู่ในสังกัดของ สำนักงานการศึกษาประชาบาล และกระผมคิดว่าทางรัฐบาลก็ได้ทำเรื่องนี้โดยรอบคอบและเร่งด่วน จนกระทั่งเกือบจะเห็นผลสำเร็จอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมาตั้ง กรมวิชาการ เพื่อศึกษาเรื่องนี้ขึ้นอีก คณะกรรมการที่กำลังดำเนินการอยู่ก็อาจจะต้อง ให้เกียรติกับสภาระดับเรื่องไว้ รอฟังผลที่เราศึกษาอยู่ และไม่แน่ว่าเราจะศึกษา เมื่อไรเสร็จ เพราะว่าการหาประชาบาลยุ่งยากซับซ้อน คนนั้นจะเอาอย่างนั้น คนนี้จะเอาอย่างนี้ และเมื่อลาซาไปแล้วนะครับ ถ้าเราคิดว่าเรื่องนี้จะสำเร็จ ทั้งหมด ประมาณนี้ต่อไปก็อาจจะไม่ทัน หรือบางทีก็มีเพลงมาร์ชมีการปฏิรูป รัฐประหาร เรื่องต่าง ๆ ก็อาจจะเกินไป ครูประชาบาลก็ต้องกลับมาอยู่ในอุ้งมืออุ้งเท้าของ กระทรวงมหาดไทยอีกต่อไป และตอนนั้นฝ่ายครูประชาบาลเขาจะคาใจใคร เขาก็ต้อง ค้าพวกเรานี้ละครับ ถ้าคณะกรรมการที่ไปศึกษาลาซาบ้าง อะไรบ้าง นี่ก็เป็นผล เสีย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้ควรจะให้ทางฝ่ายบริหาร เขาคำเนินการ ต่อไป และเรื่องนี้ถ้ามีความเห็นสมาชิกหลายท่านมีความคิดเห็นอย่างนี้ กระผมจึง เห็นว่าควรจะระงับเรื่องการตั้งกรมวิชาการเพื่อการศึกษาในเรื่องนี้ไปก่อน ขอคุณ ครับ

นายสมถวิล วชิรรัตนปรัญญ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายสมถวิล วชิรรัตนปรัญญ์ จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคพลังใหม่ กระผมได้
 ยินชมรศาทานสมาธิคุณทรงเกียรติโดยปริยายถึงปัญหาการศึกษาประชาบาล รู้สึกว่า
 ในการจัดการศึกษาประชาบาลนี้มีปัญหามากมายหลายประการ ก่อนอื่นกระผม ขอ
 กราบเรียนว่า ในอดีตกระผมเป็นครูประชาบาลมา ๒๐ ปี ใน ๓ จังหวัด และเป็น
 ศึกษาธิการอำเภอมา ๔ ปี ใน ๕ จังหวัด มีประสบการณ์และมีความผูกพันสัมพันธ์กับ
 การศึกษาประชาบาลมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนต่อ
 ท่านประธาน และท่านสมาชิกรัฐสภาเกียรติโดยเจตนารมณ์อันแน่วแน่และความจริงใจ
 แล้ว กระผมเคารพต่อเหตุผลของทุกท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ใคร่อยากจะขอ
 กราบเรียนว่า ในการแถลงนโยบายของรัฐบาลมีอยู่ว่า ในด้านการจัดการศึกษานั้น
 จะต้องให้เป็นเอกภาพทั้งนโยบายและการบริหาร อันนี้เป็นหลักในนโยบายที่แถลง
 เอาไว้ เพราะฉะนั้นหน่วยงานในสังกัดที่ผ่านมา ขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ
 เมื่อโอนการศึกษาประชาบาลมาวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ ในครั้งนั้นจะมีการเดินขบวน
 ที่ท้องสนามหลวงมีครูประชาบาลเดินขบวนมาที่ท้องสนามหลวง ในวันที่ ๑ ตุลาคม
 ๒๕๐๘ ขณะนั้นแม้ ๓ พรรค รัฐมนตรี คือ หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล เป็นรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ วันนั้นกระผมและครอบครัวได้เดินทางไป ถ้าหากว่าใครเดิน
 ขบวนวันนั้นจะถูกจับ แต่ปรากฏว่าไม่มีแว่วว่าครูคนใดเดินขบวนมา เพราะว่าการ
 ตอนนั้นมีความรู้สึกว่าการมาสังกัดกระทรวงมหาดไทย แต่ที่มาสังกัดกระทรวง
 มหาดไทยนั้นโดยวิธีการทางการเมือง ๒ ประการ ที่กระผมอยากจะขออ้าง
 ประการที่ ๑ ในความคิดของบุคคลคนหนึ่งที่มีอำนาจในสมัยนั้น ต้องการครุมาเป็น
 ฐานในการเมือง ประการที่ ๒ ต้องการเอาครุมาเพื่อปราบปรามคอมมิวนิสต์ แต่
 ในที่สุดตามความประสงค์และเป้าหมายอันนั้นไม่ได้เป็นไปดังที่รัฐบาลชุดนั้น ได้จัดทำ
 เอาไว้ เพราะฉะนั้นความสับสนวุ่นวายจึงเกิดขึ้นตลอดมาเป็นเวลาเกือบ ๑๔ ปีแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ ที่ถกเถียงกันอยู่นี้ อยู่ที่ผลประโยชน์ กระผมอยากจะ

ขอกราบเรียนว่า ชัดแจ้งกันอยู่ในระหว่างการจัดการศึกษาประชาบาล ฝ่ายบริหารงานบุคคล การก่อสร้างใหญ่ให้โอบอยู่กระทรวงมหาดไทย ทางด้านวิชาการนั้นอยู่ทางกระทรวงศึกษาธิการ ที่ผลประโยชน์สิ่งซึ่งขัดกัน

ประการที่ ๑ ผลประโยชน์ เพราะว่าผลประโยชน์นี้เป็นเรื่องที่เรามองเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน คือ การก่อสร้างโรงเรียนต่าง ๆ บ้านพักครู ทิวอาคารต่าง ๆ เหล่านี้เป็นค่าน้ำหนักแต่ในทางคุณภาพทางด้านศีลธรรมนั้นเสื่อมทรามลงอย่างเลวร้าย

ประการที่ ๒ เรื่องอำนาจ ออทธิ (Authority) ท่านประธานที่เคารพ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ ปลัดองค์การก็ หัวหน้าส่วนก็ หัวหน้าหมวดก็ ใฝ่มีบทบาทในการบริหารตัวบุคคล เพราะฉะนั้นจึงพยายามดึงกันเอาการศึกษาประชาบาลนี้ไปไว้เพื่อผลประโยชน์เพื่ออำนาจนั้น

ประการที่ ๓ ที่เรากำลังเถียงกันอยู่เวลานี้ เรื่องศักดิ์ศรีครูประชาบาลนั้น ได้ถูกกลืนลงเป็นข้าราชการชั้นกระจอก กระผมขอเรียกว่า ชั้นกระจอก เป็นข้าราชการครูส่วนจังหวัดเขาไม่มี ความพอใจหรือครับ กระผมอยู่มาถึง ๕ จังหวัดแล้วมีการวิพากษ์วิจารณ์มากกว่า เขาเลิกศักดิ์ศรีเราแล้ว ขอให้ท่านศึกษาธิการอำเภอช่วยแก้ไข โดยขอไปอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการมีถือเป็นเสมอธรรมจักรก็ยังดี

ประการที่ ๔ นั้นคือความเป็นธรรม อันนี้เป็นสิ่งที่ครูประชาบาลทุกคนทุกข์ทุกนวม แสงหาอยู่โดยตลอดเวลา อันนี้กระผมอยากขอเรียนชัด กระผมอยู่อำเภอไหนกระผมต้องรบกับนายอำเภออยู่ตลอดเวลา ผู้ว่า ๆ ตลอดเวลา เพราะว่าเอาครูประชาบาลไปเป็นเครื่องมือ ไม่มีความเป็นธรรมเลย กระผมอยากจะขอกราบเรียน จังหวัดหนึ่ง ขอสงวนนามนายอำเภอท่านหนึ่งพิจารณาความดี ความชอบเรื่องครูประชาบาลนี้ จะเอาสาว ๆ สวย หน้าแฉลมแซมซอยไฉไล เข้าไปบริการแล้วก็นำเรอคว้าน้ำจิตที่รันทดวิไล อันนี้เป็นเรื่องจริงในที่สุดก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ท่านนายอำเภอคนนั้นก็ถูกย้ายไป เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ

กระผมอยากจะขอทราบเรียนว่า ในอดีตที่ผ่านมา ๑๐ กว่าปีนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาประชาชาติไม่เป็นเอกภาพเลย หน่วยงานที่รับผิดชอบมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเวลาสมัยก่อนนั้นเราเรียกว่าสภาการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่จัดการศึกษา ส่วนกระทรวงมหาดไทยนั้นมีหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาในระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กับออกชัตอยู่แล้ว นอกนั้นกระทรวงมหาดไทยก็มีส่วนเกี่ยวข้องโดยให้กรมการปกครองกระจายอำนาจไปสู่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจแบบโอนอำนาจ แบบอำพราง ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การ หัวหน้าส่วน หัวหน้าหมวด นอกจากนั้นยังให้เสมียนตราจังหวัด เลขาธิการจังหวัด มาช่วยบทบาทในการจัดการศึกษาด้วย อันนี้เป็นสิ่งที่กระทำของไม่ถูกที่ เวลาเราจะเข้าที่ ทานประธานที่เคารพ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกหน่วยงานหนึ่งก็คือคุรุสภาเป็นหน่วยงานที่เป็นสถาบันวิชาชีพชั้นสูงของครูรับผิดชอบทำหน้าที่แทน ก.พ. ขอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายได้โปรดรับทราบ และเข้าใจเพื่อจะได้ช่วยกันพิจารณาในเงื่อนไขที่จะมีต่อไป ที่ปัญหาที่มีสมาชิกบางท่านขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเรื่องนี้ กระผมเห็นด้วยกับท่านขอประทานโทษต้องเอ่ยขอ ออกเตอร์เกษม ศิริสัมพันธ์ เราอย่าได้ กระผมขอประทานโทษ กระผมขอใช้คำว่า "เลือก" นี้ก็จะดีมาก ถ้าหากกฎหมายนั้นเข้ามาในรูปของสิ่งที่ไม่เป็นธรรมหรือไม่เป็นลักษณะถูกต้องแล้ว เราในฐานะที่เป็นสภานิติบัญญัติย่อมจะคัดค้านกฎหมายนั้นในทุกรูปแบบ ในทุกกระบวนการ ถ้าหากตั้งกระบวนการศึกษาประชาชาติขึ้นมาแล้ว ความเป็นเอกภาพนั้นจะไม่มี จะมาสร้างอาณาจักรขึ้นอีกอาณาจักรหนึ่ง เกี่ยวกับกระทรวง เกี่ยวกับกรมสามัญศึกษา เป็นทบวงกรมสามัญศึกษา เกี่ยวกับกรมอาชีวฯ ๖ เป็นทบวงกรมอาชีวฯ ๖ ต่อไปกรมการศึกษานอกโรงเรียนก็เป็นทบวงกรมการศึกษานอกโรงเรียน อะไรต่ออะไรจะไปได้เพราะฉะนั้นเวลานี้ทบวงเป็นหัว ตัวกระทรวงศึกษาธิการนั้นเป็นตัว ส่วนมหาดไทยนั้นเป็นแขน ขา เพราะฉะนั้นการสร้างการบ้านนั้นก็มีคนหลายคนมานั้น เมื่อมีหลายคนมานั้น

แล้ว ลักษณะของบุคคลที่เราต้องการนั้นมาเป็นรูปร่างที่ไม่ได้สัดส่วน อันนี้กระผมขอกราบเรียน ที่บางท่านบอกกล่าวว่าเกิดความเบื่อหน่ายโคโนเสาเตาลานปี คือกระทรวงศึกษาธิการ กระผมฝากท่านรัฐมนตรีช่วยไ้ว้นั้นในที่ประชุมพรรค ขอให้รับผั้ตักกระทรวงศึกษาธิการนี้ กระผมขอกราบเรียนตรง ๆ กระผมอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการมา ๒๔ ปี ถูกคชขั้ยมเหงพอสสมควร ในสมัยนี้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเจ้าขุนมูลนาย หรือกระทรวงอื่นใด กระผมพูดอย่างนี้ แต่เวลานี้ภาพพจน์ของกระทรวงนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว เพราะว่าเรารับผิดชอบต่อสถานภาพการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง ท่านประธานที่เคารพ เรามีความเจริญก้าวหน้ามาเท่าเทียมกับญี่ปุ่นตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ การศึกษากับพระเจ้ามีสสุยไ้เป็นเวลา ๒๐๐ ปี เวลานั้นญี่ปุ่นเขาก้าวหน้ารุกไปไกลมาก แต่ประเทศไทยยังอยู่กับที่ มีแต่ทรงกับทรุด อันนี้กระผมขอกราบเรียน ที่ภาพพจน์ศึกษาธิการอำเภอนั้น สมัยก่อนมีจริงครับ เวลานั้นศึกษาธิการอำเภอนั้นได้ถูกพยายามประคับประคองให้สอนบอกว่า ขอประทานโทษเรื่องจริงในชีวิต สมัยกระผมเป็นครูประจำบาลไปขอยืมเงินท่านศึกษาธิการอำเภอนักอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ กระผมไปนั่งอยู่ ๒ ชั่วโมง คุณนายและท่านศึกษาธิการอำเภอนั่งกินมมเนย ๒ ชั่วโมง ขอยืมเงินเพียง ๕๐๐ บาท ออกเบี้ยร้อยละ ๑๐ กระผมกับเมียนั่งเฝ้าอยู่ตลอดเวลา อันนี้เรื่องจริงครับ กระผมเจ็บใจเหลือเกิน คราวใดที่กระผมเป็นศึกษาธิการอำเภอละจะไม่มีคำว่า "จ่ายเงินเอาดอกเบี้ย" อันนี้เป็นข้อเท็จจริงในชีวิตราชการของกระผม ที่สำหรับภาพพจน์ของหัวหน้าหมวด หัวหน้าส่วน ปลัดองค์การ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็เช่นเดียวกัน เราเห็นเสื่อมภาพะจ๊ะ เวลานั้นเรามีเสียงเรียกร้องของครูประจำบาลส่วนมากต้องการเป็นหลวง การศึกษาประจำบาลนั้น ในข้อเท็จจริงแล้วกระผมอยากจะยืนยันได้เลย ถ้าหากไปสู้เสียงครูหัวประเทศแล้วไม่ต้องการอยากเป็นหลวง เพราะถ้าหากตั้งเป็นหลวงแล้วจะรู้สึว่าเป็นการตั้งอำนาจขึ้นมามีอีกอำนาจหนึ่ง แล้วก็จะไม่เป็นเอกภาพ เป็นการแตกแขนงออกไป การควบคุมในด้านนโยบายและในด้านการบริหารการศึกษาและในด้าน

วิชาการก็จะเป็นเอกภาพ เพราะฉะนั้นงานนั้นจะไม่join กัน การประสานงานก็จะเป็นการประสานงานกัน อันนี้ลักษณะในข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่ที่กระผมขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ นั่นคือเด็กตกต่ำ ๆ เพราะฉะนั้นครูทุกวันนี้กระผมขอประทานโทษเถอะครับ ครูต้องการศักดิ์ศรี ครูไม่มีศักดิ์ศรีแล้วจะสอนคนให้เป็นคนได้อย่างไร ที่นี้ต้องการศักดิ์ศรีนั้นก็ทางสำนักงานการศึกษาแห่งชาตินี้ หรือคณะกรรมการระดับชาติก็ได้ ยกฐานะหรือมีคณะกรรมการเข้าไปร่วมแล้วรู้สึกที่เราไม่มีศักดิ์ศรีขึ้นมา ที่นี้มีปัญหาว่าครูของเราไม่มีวิญญาณแห่งการเป็นครูหรือมนุษย์บุคคลของเราลดน้อยถอยลง ตั้งแต่มีการโอนการศึกษาไปประชาบาลมาอยู่กระทรวงมหาดไทย เพราะวาทะทรงศึกษาธิการทางฝ่ายวิชาการไม่มีอำนาจ ไม่มีอิทธิพล ไปตรวจเรื่อย ๆ กระผมมีเพื่อนเป็นหัวหน้าหมวดมาเป็นผู้อำนวยการไปโรงเรียนตะรอน ๆ เขียนสมุดในหมายเหตุมันเลยที่เดียว ให้กระผมลงในสมุดหัวหน้าหมวดการศึกษาเรียบร้อยแล้ว กระผมยกตัวอย่างที่นครพนม โรงเรียนหนึ่งจำนวนนักเรียน ๓๔ คน ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดกับศึกษาธิการอำเภอไม่ถูกกัน เวลาฝ่ายวิชาการไปตรวจสอน นักเรียน ๓๔ คน ป. ๔ สอบตกหมด ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งกรรมการสอบสวน ครูสอนเด็กทำไมถึงสอบตกหมด เพราะวาทะฝ่ายวิชาการเขาไม่ยอมให้ผ่าน เพราะเขียนตัวหนังสือออกมาไม่ว่าตัวอะไรครับ อันนี้เป็นเรื่องจริง เพราะฉะนั้นด้านคุณภาพทางการศึกษานี้เป็นเรื่องสำคัญ อยู่ที่ประสิทธิภาพการศึกษา การที่จะมีประสิทธิภาพทางการศึกษานั้นอยู่ที่การจัดการศึกษาให้เป็นเอกภาพ กระผมขอฝากท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้โปรดพิจารณาโดยถ้อยถนว่าการศึกษาประชาบาลจะอยู่จุดใดที่ไหนก็ตาม ขอให้เป็นเอกภาพทั้งนโยบายและการบริหาร กระผมขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสุเทพ อจสารี (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผมสุเทพ อจสารี ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ พรรคเสรีธรรม สนับสนุนรัฐบาล

ท้ายครับ กระผมได้ฟังหลายท่านอธิบายเรื่องการศึกษาประชาบาลนี้แล้ว กระผม
 ไม่ใช่ครู แต่ว่าได้สัมผัสกับการศึกษาประชาบาลมา ๒๔ ปี ก็พอจะรู้พอจะเข้าใจบ้าง
 กระผมไม่อยากจะอธิบายซ้ำกับท่านผู้มีเกียรติทุกท่านว่าการศึกษาประชาบาล ไม่ใช่
 ง่ายๆ หรือที่ อยู่กระทรวงมหาดไทยคืออะไร หรือไม่ว่าอย่างไร และมาอยู่กับ
 กระทรวงศึกษาธิการคืออะไร ไม่ใช่อย่างไร เป็นที่รู้ ๆ เห็น ๆ กันอยู่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นประเด็นของกระผมนี้กระผมจะไม่พูดมากหรอกครับ กระผมจะพูดในประเด็น
 ที่ว่าสมควรหรือไม่ที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาในเรื่องการศึกษาประชา-
 บาลนี้ หรือการประถมศึกษา มีหลายท่านเห็นว่าไม่สมควร เป็นการเสีย
 ประทานโทษ บางท่านถือว่าเป็นการเสีย เรื่องอย่างนี้หลายเรื่องแล้วที่สภาแห่งนี้
 ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา อาทิเช่น คณะกรรมการวิสามัญไปตรวจ
 สอนชายแดน คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเรื่องปัญหาน้ำมัน คณะกรรมการ
 วิสามัญอีกหลาย ๆ อย่าง เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะตั้งคณะกรรมการ
 วิสามัญเป็นการป้องกันไว้ดีกว่าแก้ไขหรือ ถูกเป็นหน้าที่ของรัฐบาล เป็นหน้าที่ของ
 ฝ่ายบริหารที่จะต้องทำ และถ้ามหาวิทยาลัยนั้นพลาดมาละครับ จะทำอย่างไร ยก
 ตัวอย่างค่าน้ำ ค่าไฟ ที่แล้วมานี้เราไม่ได้ทราบ สถาบันไม่ได้ทราบไม่ได้จะต้อง
 มาก่อน พอไปเข้าในสหพรรคก็บอกว่าไม่เห็นด้วย ประชาชนก็ไว้วางใจกันว่าไม่
 เห็นด้วย ในกรุงเทพมหานครนี้รัฐบาลก็ได้ยับยั้งเอาไว้ ผลก็อยู่อย่างนั้นครับ
 การศึกษาประชาบาลไม่ใช่ของที่จะเอามาทดลองกัน อย่าทดลองเลยครับ ไม่ใช่
 หนู ไม่ใช่ใครตาย ที่เราจะมาศึกษาทดลองกันอยู่อย่างนี้ ความเสียหายจะตกอยู่กับ
 ชาติบ้านเมือง เด็กคือหัวใจของชาตินี้เป็นคำขวัญของรัฐบาล กระผมเห็นด้วยว่าเรา
 ควรจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาไว้ก่อนก็ดีกว่าแก้ แล้วเรื่องเหลวแหลก
 เละเทอะไรของการศึกษาประชาบาลนั้น กระผมจะไม่พูด ถ้าพูดก็มากเรื่องมาก
 ความใคร่ใคร่ใคร่ไม่คืนั้น เราจะเชื่อได้อย่างไรว่าคณะกรรมการที่รัฐบาลตั้งมา หรือ
 ค.ร.ม. ลงมติไปแล้วเป็นสิ่งที่ถูกต้องสิ่งที่ควร เอาค่าน้ำ ค่าไฟ ค.ร.ม. ลงมติแล้ว

เราเห็นว่าไม่ถูกต้องไม่ควร เราจึงยืนยัน ถ้าให้ทำไปแล้วกว่ากฎหมายจะเข้ามา จะแก้กฎหมาย แก้ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการ อย่างนี้เป็นต้น ก็จะแก้เป็นกระทรวง ทบวง กรม เป็นสำนักงาน เป็นอะไรทำอะไรต่าง ๆ กว่าที่จะเข้ามา ก็สายเกินแก้กับกระผมว่า เพราะฉะนั้นเราปกป้องกันไว้เสียก่อนเถอะครับ เราให้ข้อคิดเห็นแก่รัฐบาลเราเสนอแนะรัฐบาลว่าดี ไม่ดี เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมานี้กระผมกลับไปบ้านได้ประมาณ ๒ อำเภอ คือ อำเภอกันทรารมย์และอำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ ครุฑ ๒ อำเภอนี้ กระผมก็เอาแผนผังทางคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการให้ครุฑ ครุฑบอกว่าจะยังไม่พอใจครับ เพราะประการสำคัญที่สุดคือเขาขาดผลประโยชน์เงิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เขาจะได้ เมื่อเวลาที่เขาจะออกจากครุฑนั้นจะไม่ไ้มวกในเงินเบี้ยบำนาญของเขา เขาว่าอย่างนั้น ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือนแล้วนี่ประการแรก

อีกประการหนึ่งที่ว่า ถ้ายังมีครุฑอยู่อย่างนี้แล้ว ผมก็ไม่พอใจอีก ครุฑ ๒ อำเภอนี้ถ้าให้ไปเป็นปากเป็นเสียงแทนผมที่เถอะ เพราะครุฑนั้นยังเหยียบหัวครุฑอยู่ จะขออัตราที่หนึ่งปรับอัตราที่หนึ่ง ขอย้าย ขอโอน อย่างน้อย ๆ ๒ เดือน เป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขาก็ยังไม่พอใจ แต่ว่าเรื่องรายละเอียดนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านก็ว่ายังไม่ได้พิจารณาเพียงพิจารณาแค่โครงสร้างกับหลักการ ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เราควรจะทำเถอะครับ เพราะเราทำมาหลายเรื่องแล้ว การที่สภาเราอดแทรกเข้าไปในความจริงไม่ใช่เลือก ขอละพานโทษ ไม่ใช่แต่ แต่ว่าเป็นการเสนอแนะรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลได้คำนึงถึงสิ่งที่ควรสิ่งที่ไม่ควร อันไหนดี อันไหนไม่ดี แล้วคณะกรรมการวิชาการวิสามัญชุดนี้จะได้หาข้อมูลอย่างกว้างขวาง ไม่มาหาข้อมูลกันอยู่ในห้องแอร์ อย่างที่คณะกรรมการที่ท่านได้พิจารณาไว้แล้ว กระผมขออธิบายเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย จากอุดรธานี พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นที่สถานที่อาจจะ

มีการโหวตลงมติ หรือไม่ลงมติในการที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญว่าด้วยเรื่องนี้
 กระผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานและท่านสมาชิกในที่ประชุมได้ทราบว่า กระผม
 นั้นเป็นเลขาธิการพรรคชาติไทยแท้ ตั้งแต่เริ่มการ รับราชการ และในที่สุดกระผม
 ได้มาเป็นหัวหน้าหมวดการศึกษา และในที่สุดกระผมก็ได้ลาออกมาสมัครเป็นราษฎร
 และได้มาแล้ว ๒ สมัย การที่กระผมได้เป็นผู้แทนราษฎรใน ๒ ครั้งนั้น กระผม
 มั่นใจว่าได้มาจากเสียงครูประชาบาลเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ปัญหาในการที่จะจัดการ
 ศึกษาชั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานและสภาวา การให้การศึกษาชั้น
 เราให้เพื่อใคร เราจะให้เพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือเพื่อ
 เยาวชนของชาติ อันนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้ท่านประธานและที่ประชุมลองๆ
 คิดกันอีกครั้งหนึ่ง

ท่านประธานครับ ความล้มเหลวในการจัดการศึกษามาตลอดระยะเวลา
 นั้น กระผมเข้าใจไปว่าติดอยู่ที่ระบบและผลประโยชน์ที่มาเกิดขึ้นในภายหลัง กระผม
 ขอเน้นหนักหรือย้ำเข้าไปในเรื่องที่เกิดปัญหานั้นละครับ ปัญหาที่ผิดพลาดมานั้น ครั้งแรก
 ที่สุดครูประชาบาลนั้นขึ้นอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้
 มีหน้าที่ให้การศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ประถม มัธยม และอุดมศึกษา นี่คือการระบบให้การศึกษา
 ศึกษา แต่ตอนหลังต่อมาเมื่อมหาวิทยาลัยได้แยกออกไป แยกระดับการศึกษาได้
 แยกตัวออกไป เพื่อที่จะออกจากวงของกระทรวงศึกษาธิการการที่อยากจะออกจาก
 วงของกระทรวงศึกษาธิการนั้น ความจริงแล้วไม่มีอะไรครับ ท่านประธาน เนื่อง
 จากปริมาณงานและความก้าวหน้าของบุคคลซึ่งทำงานอยู่ในหน่วยการศึกษานั้น ๆ ไม่
 สามารถที่จะก้าวขึ้นไปถึงจุดสูงสุดของการเป็นข้าราชการได้ แค่ว่าหาว่าแยกออกไป
 เป็นมหาวิทยาลัยแล้ว ข้าราชการในมหาวิทยาลัยนั้นสามารถที่จะก้าวหน้าขึ้นไปทั้ง
 เงินเดือนและตำแหน่งหน้าที่ หรือที่เราเรียกสมัยก่อนว่า ชันจัตวา ตริ โท เอก
 พิเศษ อะไรนั่น มาในตอนนี้ก็เป็น ซี. ๑ ถึง ซี. ๑๑ ที่นี้วกกลับเข้ามา เหลืออยู่
 มัธยม มัธยมก็ดูเหมือนว่าจะอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ กระผมอยากจะขอเวลา

ในสภานี้ ธิปไตยถึงการจักร ระบบการจัการศึกษาของชาติไทยของเราสักเล็กน้อย เพื่อความเข้าใจ ที่นี้ต่อไปถึงระดับประถมศึกษาแยกออกไปห้องคการบริหาร ส่วนจังหวัดที่ทานทั้งหลายเข้าใจไปเป็นอำนาจของมหาคไทยนั้น ความจริงแล้ว ไม่ใช่ ครับ เป็นอำนาจขององคการบริหารส่วนจังหวัด แคองคการบริหารส่วนจังหวัดไม่มี ักวน โดยการปกครองขึ้นอยู่กับส่วนภูมิภาค ผู้วาระการจังหวัดในฐานะเป็นหัวหน้า ส่วนภูมิภาค ทั้งนี้การศึกษาประชาลหรือองคการบริหารส่วนจังหวัดจึงอยู่ในอำนาจ ของผู้วาระการจังหวัด ในนามของนายกองคการ ที่นี้ในกระทรวงมหาคไทยหรือ องคการบริหารส่วนจังหวัดยังไม่มีหัวที่ระับนิคธบ ปลัดองคการก็ไม่มี จึงคังเป็น กองการศึกษาประชาลขึ้นมา ขึ้นตรงตอกรมการปกครอง กรมการปกครองขึ้นตรง ตอมมหาคไทย ในลักษณะกิตตินัยนั้น จึงคองง่ากันอยู่ ค่ายเหตุอันนี้จึงทำให้บรรคา ทานนายอำเภอ และผู้วาระการจังหวัดทั้งหลายรวมจนกระทั่งถึงระดับกรมทำให้ บรรคานุมองนั้น มองเห็นว่าการศึกษาประชาลนั้นอยู่ใต้งักับบัญชาของกระทรวง มหาคไทยโดยตรง แคความจริงแล้วโดยในนามเท่านั้น ที่มีประเด็นของการที่การ ศึกษาแยกออกไปขึ้นกับองคการเมื่อปี ๒๕๐๘ นั้น ก็ไคมีการตั้งหัวหน้าหมวดขึ้นครั้ง แรกเมื่อ ๒๕๐๘ ทานประธานครบ หัวหน้าหมวดการศึกษานั้นไคไคแล้ว กระแสม ไม่ไคหมายความว่าจะไปคำทนิคินกันไคไคโดยการแต่งตั้ง และเมื่อมาเป็นแล้วก็ ครองอำนาจ ก็ไคไคแปลกออกไปจากศึกษาธิการอำเภออะไรมากนัก ผลสุดท้าย จึงทำให้ครูประชาลนั้นมองเห็นว่ายังกับัญชาไม่ว่าจะกระทรวงศึกษาธิการ โดย ศึกษาธิการอำเภอหรือจังหวัด ไม่ว่าจะโค่นหัวหน้าหมวดหรือโดยหัวหน้าส่วน ก็ เหลวละ หาคเกกิน จะย้ายก็ตองเสียเงิน จะขึ้นเงินเคื่อนก็ตองพินอบพิเทา โดย ลักษณะอย่างนี้ครบ เมื่อคังเป็นสำนักงานการศึกษาขึ้นมาขณะนี้จึงทำให้ครูประชาล นั้นเกิดความไม่แน่ใจว่าถาคลับก็เหมือนกับเข้าไคอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ ก็ จะ ถูกแบบเหมือนเดิมอีก ครันจะไม่ออกมาหรือ ก็ จะอยู่ไคอำนาจของกระทรวงมหาคไทย โดยลักษณะอย่างนี้ ทานประธานครบ กระแสมอยากจะกรวเรียนขึ้นจางตามทีกระแสม

เข้าใจว่า การที่เราอาจจะจัดการศึกษาเพื่อเยาวชนแล้วนั้น ครูประชาบาลคือบุคคล
หนึ่งผู้รับผิดชอบในการที่จะสั่งสอนอบรมนักเรียน ที่นี้การที่เรียกร้องในช่วงสุดท้ายนั้น
ขึ้นอยู่กับวิธีแรกที่อยู่ที่เงิน ๒๐๐ บาทเท่านั้น การที่เงิน ๒๐๐ บาทหรืออะไรคือ
อะไรที่เปลี่ยนแปลงมาทำให้ครูประชาบาลเข้าใจว่า ตนเองนั้นเรียกว่าเป็นลูกเมีย
น้อยหรือเป็นอะไรคืออะไรนั้นขึ้นอยู่กับคนเขียนกฎหมายด้วยครับ ทำไมกระผมจึงกล่าว
อย่างนั้น ท่านประธานครับ เมื่อปี ๒๕๐๑ มีการปรับปรุงเงินเดือน ครูประชาบาลก็
ได้ดังสุด มีการเรียกร้องในปี ๒๕๐๓ มีการปรับปรุงเงินสวัสดิการ ครูประชาบาล
ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่มีสิทธิอีก ในปี ๒๕๐๖ มีการปรับปรุงเงินเดือนใหม่
อีก ครูประชาบาลก็ไม่ได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงินค่าเล่าเรียน และค่ารักษา
พยาบาล ในปี ๒๕๐๘ ก็ไม่ได้อีก ในปี ๒๕๑๐ มีการให้เงินสวัสดิการค่าครองชีพ ๒๐๐
บาท ครูประชาบาลหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งรวมทั้งเทศบาลก็ไม่มีชื่อในกฎหมาย
เพราะฉะนั้นกระผมจึงกล่าวว่าความผิดพลาดอันนี้ขึ้นอยู่กับผู้เขียนกฎหมาย เหตุไฉน
มีการเขียนกฎหมายออกไปเกี่ยวกับการเงินต่าง ๆ นั้นว่า ข้าราชการพลเรือนว่า
ด้วยข้าราชการพลเรือน กระผมหมายถึงผู้มีสิทธิได้เงินหรืออะไรคืออะไรที่กระผมกล่าวมา
แล้วนะครับ ทหารว่าด้วยระเบียบทหาร ตุลาการ ข้าราชการรัฐสภา ข้าราชการ
อะไรคืออะไรว่าด้วยข้าราชการนั้น แต่ทำไมจึงไม่เขียนคำว่า "ข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นว่าด้วยข้าราชการส่วนท้องถิ่น" มีการโฆษณาและโยนกลองกันว่าเป็นเพราะ
กระทรวงมหาดไทยไม่เขียน หรือเป็นเพราะหน้าที่ของ กระทรวงมหาดไทยที่จะต้อง
ไปทำขึ้นมาใหม่ โดยอันนี้แหละครับ กระผมจึงขอกล่าวว่า ความจริงแล้วไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
อะไรครับ ขึ้นอยู่กับเขียนกฎหมาย ไม่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ กระผมอยากจะขอถกกันว่า การให้การศึกษา
ของรัฐนั้น ท่านนักการศึกษาหรือผู้ที่เรียนชั้นสูง ๆ มักจะไปเอาต่างประเทศ ที่เขา
เจริญแล้ว เช่นสหรัฐอเมริกาไปเปรียบเทียบ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะ
ให้ท่านเหล่านั้นได้ทราบว่า ประเทศสหรัฐอเมริกาชั้นเขาวินิจ หรือปกครอง

ประเทศเป็นแบบมตรัฐ แต่ละรัฐนั้นคือท้องถิ่นของเรา แต่ละรัฐนั้นสามารถหรือมี
หน้าที่โดยรัฐแล้ว โดยหลวงนี้รับผิดชอบทั้งระดับประถมศึกษา จนกระทั่งถึง
ยูนิเวอร์ซิตี (University) มหาวิทยาลัย แต่ส่วนเอกชนนั้นเขาก็จัดของ
เขาเรื่อยไป สิทธิของเขามีมากอย่างนั้น แต่หน้าที่ของเราปกครองกันโดยแบบส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นส่วนภูมิภาค คือจังหวัด จังหวัดไม่ไรสเทท (State)
ครับ ท่านประธาน จังหวัดคือหน่วยงานหนึ่งซึ่งเป็นหน่วยงานแทนจากรัฐบาลกลาง
ไม่ไรสเททท้องถิ่นโดยตรงโดยระบบบริหารของเรานี้จึงซ้ำซ้อนกัน ถ้าหากให้มี
องค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาอีก นายองค์การกับข้าหลวงจะต้องตีปากกัน เหมือน
กับหัวหน้าหมวดกับศึกษาธิการอำเภอ แต่เกี่ยวเนื่องราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดกับ
นายองค์การกับปลัดองค์การนั้นคนเดียวกันจึงไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมจึง
อยากจะขอกราบฝากไปถึงท่านนักบริหารหรือผู้ที่นำการศึกษามาจัดนั้นจะมาจัดแบบ
ในระดับท้องถิ่น โดยแยกเอกเทศออกไปนั้น เราต้องเปลี่ยนระบบการบริหาร
ราชการส่วนภูมิภาคด้วย จะต้องให้ดูว่าราชการจังหวัดเป็นอย่างไร หรือจะต้อง
มีหน่วยงานอย่างไรออกไปหลายท่านก็กล่าวว่า กระทรวงนั้นก็มีจังหวัด เกษตร
จังหวัด มีคลังจังหวัด ทำไมจึงไม่มีการศึกษาจังหวัด ท่านประธานครับ การให้
การศึกษานั้นเป็นระบบต่อเนื่องกัน จวบจนประมาณรัฐบาลซึ่งในปี ๒๕๑๕ กระผมเคย
กราบเรียนแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กล่าวย่อ ๆ จะทั้ง
กรรมาธิการหรือไม่ครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุตรธานี) : กำลังจะย่อแล้วครับ
ระดับประถมศึกษาเราจะปลูกฝังอะไร ๑. วาดภาพวิชาการ ๒. วาดภาพวิชาชีพ และ
๓. หัตถคดีและค่านิยม เมื่อจบจากประถมแล้วจะต้องต่อเนื่องทั้งหัตถคดีและวิชาการ
ขึ้นไประดับมัธยมจะทำอย่างไรจะแยกสายออกเป็นสายอาชีพแค่นั้นอย่างไร เมื่อ
จบมัธยมแล้วจริงจะก้าวเขาไปถึงระดับมหาวิทยาลัยแล้วเราจะให้อะไร เกี่ยวกับเกี่ยว

จะเรียกได้ว่ารัฐบาล ไม่ใช่รัฐบาลที่มีความล้มเหลว ล้มเหลวมาทุกรัฐบาลครับไม่ได้
เป็นไปตามเป้าหมายที่โครงการที่จะให้การศึกษา เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอ
กราบเรียนในที่ประชุมว่า ที่เราพูดถึงในขณะนี้มันแค่เพียงพูดถึงเรื่องบุคคลเพียง
ส่วนหนึ่งของการศึกษาเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้ดีที่สุดแล้ว กระผมอยากจะ
ขอกราบเรียนในสถานี่ว่าการศึกษานั้นจะต้องมาอยู่หน่วยเดียวกันทั้ง ๓ ระดับ ประถม
มัธยม และอุดมศึกษา ถ้าไม่แก้ไขในกรณีอย่างนั้นแล้ว ชาติไทยจะต้องยุ่งเหยิงอย่างนี้
ตลอดไป และในที่สุดนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า การที่ครูประชาบาลมาอยู่
ในแบบสำนักงานการศึกษานั้น กระผมมีความมั่นใจว่าครูประชาบาลจะมีสิทธิมากกว่าที่
จะเป็นหลวง ในอันที่จะก้าวเข้ามาบริหารหรือมีบทบาทในการจัดการศึกษาของตน
เอง ระดับอำเภอก็จะเลือกจากครูประชาบาลขึ้นมาเป็นกรรมการ ระดับจังหวัดก็จะมี
คณะกรรมการระดับจังหวัด และระดับชาติก็จะมีระดับชาติ แต่ถ้าทั้งเป็นหลวงการ
ศึกษาแล้ว กระผมมองไม่เห็นที่ครูประชาบาลจะเข้ามามีบทบาทได้แค่นั้นอย่างไร
และกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมกลับมานทุกเสาร์ อาทิตย์ พบครู
ประชาบาลที่จังหวัดอุดรธานี ได้เรียนชี้แจงให้เขาเข้าใจว่า สำนักงานการศึกษานั้น
ที่เขาเข้าใจว่าเทียบกับกรมมันไม่ใช่ครับ สำนักงานการศึกษาที่ทั้งชั้นนี้เทียบเท่า
กระทรวง ไม่ใช่ชั้นตรงต่อปลัดกระทรวงเลย ชั้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอกราบเรียนเป็นคำรบสุดท้ายว่า การที่
เราจะต้องเสียเวลาหรือไม่ในการที่จะต้องมาตั้งกรมวิชาการวิสามัญขึ้นมา เพราะ
ฉะนั้นในขณะนี้ครูประชาบาลก็มีสิทธิเป็นข้าราชการพลเรือนและก็สามารถที่จะเข้าไป
บริหารการศึกษาด้วยตนเองมากกว่าการเป็นหลวง ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราทุกคนมามาก
แล้วครับ พอจะลงมติกันได้ครับ ผมว่าจะลงมติกันได้แล้วนะครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (กรรท) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรจังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าถ้าพูดเรื่องการศึกษาแล้ว กระผมรู้สึกพอใจที่สมาชิกเป็นห่วงการศึกษาประชาชน แต่ถ้าวัดให้ทุกคนทั้งวันทั้งคืน วันนี้การศึกษาไม่จบ เพราะทางคนทางมีความคิดและความคิดนั้นแตกต่างกันไป แต่ กระผมยังเป็นห่วงและกระผมไม่เห็นด้วยที่จะมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพราะ เรามีกรรมาธิการสามัญอยู่แล้วในเรื่องการศึกษา กระผมไม่ทราบว่าไปอยู่ที่ไหน อันนี้คณะกรรมาธิการสามัญจะเริ่มแสดงบทบาทได้แล้ว ทำไมคณะกรรมาธิการสามัญนั้นไม่แสดงบทบาทหรือว่าพูดในเรื่องนี้ขึ้นมา เพราะว่ากรรมาธิการทุกชุดที่ถึง ขึ้นไปนั้น กระผมอยากจะให้มีผลงาน และไม่อยากจะให้ชกชอนกันแล้วชกชอน กันอีก อยู่อย่างนี้ เพราะว่ากรรมาธิการนั้นมีถึง ๑๖ คณะและก็มีทุกกระทรวงอยู่แล้ว เพราะ ฉะนั้นแต่ละกระทรวงกระผมก็อยากจะให้ทำงาน กระผมฝากไว้เท่านั้นแหละครับว่า คณะกรรมาธิการการศึกษาควรจะแสดงบทบาทอันนี้ และควรจะชี้แจงในสภา ไม่ใช่ มาเอาความคิดแต่ละคนมาโต้แย้งกันโน้น ชอบคุณครับ

นายจันทรา จรรยาคำนึ่ง (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จันทรา จรรยาคำนึ่ง ส.ส. ขอนแก่น พรรคกิจสังคม กระผมเป็นครู ประชาบาลมาเกือบ ๓๐ ปี เพิ่งลาออกจากครูประชาบาลมาเมื่อวันที่ ๑ มกราคม นี้เอง กระผมเป็นตัวแทนของครูประชาบาลทั้ง ๗,๒๒๕ คน ครูประชาบาลขอให้ กระผมสมัครแทนเถอะ เพราะว่าครูประชาบาลได้รับความชอกช้ำมากเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย ทั้ง ๒ ฝ่ายมันแหละ ครับทำให้ครูประชาบาลได้ก่อปฏิริยาขึ้นเนื่องจากการกระทำ ๒ ฝ่ายแย่งชิงอำนาจ เพื่อเอาเงินก้อนใหญ่ ๆ ของการศึกษาประชาบาล แต่เงินการศึกษาประชาบาล ไม่ถึงโรงเรียนประชาบาลสักที กระผมเคยเป็นตั้งแต่ครูน้อย จนถึงครูใหญ่ ตลอด จนถึงครูประธานกลุ่มและเคยเป็นครูโรงเรียนคนเดียวด้วย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการศึกษาประชาบาลจะดีไม่คั้นมันอยู่ที่บังคับบัญชา สิ่งใหญ่อยู่ที่บังคับบัญชาโกหก มานานแล้วครับ สมัยอยู่กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการก็สั่งว่าให้เร่ง

การสอนให้เด็กอ่านออกเขียนได้ แต่พอเด็กสอบตกมาก เขาเรียกว่าพดด้วงชั้น แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านนี้ ศึกษาธิการจังหวัดก็สั่งมาว่าอย่าให้เด็กตก ก็ตั้งกองวิชาการขึ้นมา เด็กไม่สำคัญ จะเรียนเก่งหรือไม่เก่งไม่สำคัญ ให้ครูกรอกคะแนนลงไป ให้คะแนนฟรี ๆ ไม่ให้ตก ถ้าตกมากก็เสียหายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านเองนี้ครับหลอกกันมาหลายปีแล้ว กระผมก็เคยทำมา เพราะว่าเอาใจนาย มาอยู่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็ออกคิ๊อกแหละครับ ให้ครูทำทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อเขาไปก็ทำไม่ได้ เอาเงินงบประมาณไปสร้างอย่างอื่น ก็หลอกครูอีกแหละครับ บอกว่ามาอยู่กระทรวงมหาดไทยแล้วได้งบประมาณมาก สร้างโรงเรียนขึ้นมาก แต่เด็กจะอ่านหนังสือออกหรือไม่ออก เขียนได้หรือไม่ได้ไม่สำคัญ ขอแต่ว่าทำเอาหน้าเอาตา ให้ประกวดโรงเรียนแข่งขันกันซื้อสีทาโรงเรียน หนังสือไม่สอนไม่สำคัญ ปล่อยไปอย่างนั้นแหละครับ ทำอย่างนี้ครับ เป็นการโกหกกันชัด ๆ ครูประชาบาลนั้นเป็นแรงงานอย่างดีที่สุดของข้าราชการจังหวัด และนายอำเภอที่อยู่ในชนบท มีการมีงานก็เอาครูประชาบาล มาทำสารพัดทุกอย่าง ใช้แรงงานดีที่สุด ผลเยี่ยม เมื่อวันวานนี้ไปเปิดงานใหม่ที่จังหวัดขอนแก่น ผลงานทั้งหมดแหละครับออกหน้าออกตา เชิญนายรัฐมนตรีไปเปิดงาน แต่ นายกรัฐมนตรีไม่ได้ไป ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ไป กระบวนแห่ทุกอย่าง ออกงานทุกอย่าง ไปตามเถาะครับ กระผมถามผู้ว่าราชการจังหวัดว่า เด็กที่มาพดด้วง ๑๒๐ กว่าคนเป็นนักเรียนหรือใคร เขาบอกว่ามีเด็กบ้างมีครูบ้างถามจริง ๆ หัวหน้าส่วนบอกว่ามีแต่ครูทั้งนั้นแหละครับ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ มีแต่ครูครับ ทำเอาหน้าเอาตา มีแต่ครูทั้งนั้น เวลาใช้งานเอาครูมาออกหน้าออกตา แต่เวลาจะให้เงินไม่ถึงครูประชาบาลสักที อ้างว่าครูประชาบาลไม่เป็น ข้าราชการอย่างนั้นแหละครับ ครูประชาบาลถึงถูกหลอกมากเหลือเกิน เมื่อถูกหลอกมาก ๆ ครูประชาบาลก็เสียใจ ไม่เกิดกำลังใจอะไร ทำงานก็ทำไปเขาขามเย็นขามอย่างนั้นแหละครับ คนที่สอนเด็กไทยอ่านออกเขียนได้ เก่งจริงเก่งกว่าครูอีกครับ

เด็กนักเรียนสอบได้ที่ ๑ ของจังหวัด แต่ครูผู้สอนไม่เคยได้เงินเดือน ๒ ขั้นเลย คนที่ได้เงิน ๒ ขั้นคือใครครับ ประธานกลุ่ม ครูใหญ่ คนที่ไปประจบสอพลอเจ้านาย และกำหนดหาโรงเรียนให้ ๆ นั้นครับ เจ้านายไปก็ประจบประแจงดี อันนั้นแหละครับหลอกกันอย่างนั้น เมื่อไรชาตินานเมืองจะเจริญ อ้างว่าการศึกษาประชาบาล เป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิตน่าจะเอาใจใส่ สมุดดินสอแจกก็ไม่ถึงมือ แบบเรียน เคี้ยวกันยังไม่ถึง สมุดประจำชั้นยังไม่ถึงเลยครับ อันนี้ละครับเป็นปัญหาใหญ่ ส่วนจะให้ครูประชาบาลไปอยู่กระทรวงศึกษาธิการ หรือสำนักงานเกี่ยวนี้ครูประชาบาล จังหวัดขอนแก่นบอกกระผมเมื่อวานนี้ ไม่สำคัญอยู่ที่ไหนก็ได้ขอออกจาก กระทรวงมหาดไทยอย่างเด็ดขาด อย่างนี้ครับ จะเป็นอะไรก็ช่างขอให้เป็นเอกภาพ เป็น ตัวของตัวเองเถอะ บอกว่าอย่างนี้ กระผมขอกราบเรียนท่าน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรหรือไม่ครับ ถ้าไม่มีก็ขอให้ท่านเจ้าของนิติบัญญัติ ผนวบทักกันมาพอสมควรแล้วครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมขอชมพระคุณที่ให้ กระผมสรุปอีกครั้งหนึ่ง ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว กระผม เคารพในความคิดเห็นของท่านและท่านก็ควรที่จะเคารพในความคิดเห็นของกระผมด้วย ขอความกรุณาอย่าไต่ถามกันไปเสียไปเสียอะไรทำนองนั้น ไม่ควรจะหลุดออกมาจาก สภาผู้แทนราษฎรอย่างพวกเรารอคอยครับ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ หลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว นั้น กระผมยอมรับครับ แต่ที่กระผมได้หยิบยื่นเรื่องขึ้นมาเป็นนิติบัญญัติ กระผมก็ได้ มองเห็นความยุ่งเหยิง ความวุ่นวาย ความซับซ้อนอันเป็นบ่อเกิดแห่งความฉิบหาย ของชาตินานเมืองทั้งสิ้น ถ้าจะพูดกันตรง ๆ จึงได้นำเรื่องนี้ขึ้นมาพูดกัน เรื่องที่ จะยอมรับในความคิดเห็นของกระผมหรือไม่นั้น กระผมถือว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ทางหาก เพราะฉะนั้นท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายกันไปพอสมควร กระผม อยากจะขอให้ท่านทั้งหลายได้เข้าใจในความตั้งใจของกระผมสักเล็กน้อย กระผมเน้น

ไม่ได้พูดหลุมพรางต่ออะไรใครที่ไหนเลยครับ กระผมทำหน้าที่ในฐานะที่กระผมเป็น
 ผู้แทนราษฎร และกระผมทำหน้าที่ตามที่กระผมได้เห็นปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมไม่
 คิดว่ากระผมเป็นเครื่องมือของใครทั้งสิ้น มีใจว่ากระผมสนับสนุนรัฐบาลแล้วจะ
 ต้องมาบอกว่า รัฐบาลทำอะไรก็เสมอไป มีใจอย่างนั้นครับ ในที่ไหน ๆ เรา
 พูกรวมถึงปัญหาเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากกราบเรียนให้ท่านประธานที่
 เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายได้เข้าใจ การตัดสินใจกันในคืนนี้
 เป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมเคารพในมติ ท่านจะว่าอย่างไรจะเห็นด้วยหรือไม่
 เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ด้วยเหตุผลและด้วยหลักการ ที่กระผมได้เสนอแนะมานี้ก็เป็น
 อีกเรื่องหนึ่งต่างหาก เป็นเรื่องที่กระผมมองไปที่ปัญหาและมองไปที่ผลประโยชน์ของ
 ประเทศชาติเป็นที่ตั้ง ไม่ได้ยึดถือเอาตัวบุคคลเป็นหลัก กระผมยอมรับบุคคลครับ
 แต่กระผมไม่เคยยึดถือตัวบุคคล ท่านประธานที่เคารพ และที่กระผมเสนอญัตติขึ้นมา
 เพื่อให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาข้อเรียกร้องของครูประชาบาลนั้นสมมุติ
 ฐานแท้ ๆ ของกระผมมันกระผมมองไปที่ปัญหา ปัญหาที่จะเกิดขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นมา
 แล้ว ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ และปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กระผมมองที่จุดนี้
 กระผมไม่ไ้มองไปที่เรื่องอันใดครับ และกระผมทำในฐานะ ที่กระผมเป็นผู้แทน
 ราษฎร และที่นำมาเสนอในที่ประชุมของผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า
 ท่านทั้งหลายเป็นผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่กำลังคอยแก้ไขปัญหามหาทั้งหลายทั้งปวงของ
 ประเทศชาติที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ และที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ผลเสียหายทาง
 การศึกษานั้นเราไม่เห็นเด่นชัด อันที่กระผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงให้ท่านประธาน
 ที่เคารพได้เข้าใจผลเสียหายทางการศึกษานั้นเราไม่เห็นเด่นชัด และผลได้
 ทางการศึกษานั้นก็ไม่เด่นชัดไม่เหมือนกับการลงทุนอย่างอื่น เพราะฉะนั้นปัญหาเร่งรั้ง
 ต่าง ๆ ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เรายังมองไม่เห็น แต่ถาเราจะพุดกันจริง ๆ แล้ว
 ทุกอย่างไม่วันจบสิ้น และถาทำกันจริง ๆ แล้วควรจะไ้มากกว่านี้ ไ้ดลมากกว่านี้ และ
 ถาเราจะทำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็ก ๆ อยู่โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่ไ้ทำ

เรื่องนี้เข้ามาพูดเข้ามาคุยกัน กระผมไม่อยากจะเข้าไปก้าวกายฝ่ายบริหาร แต่ที่
 กระผมทำกระผมถือว่ากระผมทำได้ถูกต้อง กระผมอยากนำเอาเรื่องนี้เข้ามาตีแผ่
 ในที่ประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้พวกเราได้มีโอกาสได้คิดถึงเรื่องนี้บ้าง
 กระผมว่าทุกคนก็อยู่ แต่จะมากลุมมากมายนั่งกันในลักษณะนี้เรายังไม่ได้ทำกัน และ
 เมื่อกระผมมีโอกาสได้นำมติเรื่องนี้มาเสนออีกเพื่อให้เราได้มีโอกาสมาอภิปรายทวน
 ประเด็นที่เคารพ กระผมคิดว่าสิ่งนี้กระผมทำไม่ผิดครับ และกระผมคิดว่ากระผมทำ
 ตามที่กระผมได้รับข้อมูลมา และทำเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติอันนี้ละครับ
 ส่วนท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายจะเห็นด้วยกับกระผมหรือไม่นั้น กระผมไม่กล้าที่
 จะไปละเมิดสิทธิของใครทั้งสิ้น ญัตติของกระผมจะตกไปหรือจะอะไรนั้น กระผม
 ไม่ได้คิดว่าจะแพ้หรือชนะ กระผมทำหน้าที่ในฐานะที่เรากำลังเป็นประชาธิปไตยโดยเรา
 ยอมรับว่าจะครั้งใดหรือไม่ครั้งใดแล้วแต่เราเป็นแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่
 อยากจะให้พวกพิงไปถึงสิ่งที่จะทำให้เราต้องไปกินใจกันโดยเปล่าประโยชน์ ญัตติใน
 เรื่องนี้ของกระผม กระผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญของประเทศชาติบ้านเมือง ท่านที่
 เคารพ ครูประชาบาลสมมุติว่าหยุดโรงเรียนสัก ๑ อาทิตย์ เพื่อเป็นการประท้วงผล
 เสียหายนั้นมองไม่เห็นหรอกครับ มองไม่เห็น แต่ที่เกิดขึ้นมาจริง ๆ นั้น มีมากมาย
 เหลือเกิน มีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชน และของเด็กที่กำลังรับ
 เอาทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาพอที่จะรับได้เข้าไป กระผมอยากจะให้สภาของเราได้
 พิจารณากันอย่างถ่องแท้ถึงเรื่องนี้ทางหาก เพื่อเสนอแนะรัฐบาล รัฐบาลจะทำได้
 แค่ไหนมากน้อยเพียงไหน กระผมเชื่อว่าพวกเราเองก็ยังไม่มีความสามารถที่จะไป
 บีบบังคับรัฐบาลได้มากเท่าไร แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย อันนี้ละครับ ท่าน
 ประชานที่เคารพ กระผมจึงเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญ และเรื่องทั้งหลายทั้งปวงที่ท่าน
 ผู้มีเกียรติหลาย ๆ ท่านอาจจะเข้าใจคิดว่าพวกกระผมนั้นทำขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือ
 หรือเป็นการแสดงออกเป็นหลุมพราง กระผมขอความกรุณาอย่าได้คิดเช่นนั้นเลย
 เพราะกระผมจะเสียใจอย่างมาก ถ้ามีผู้คิดเช่นนั้น เพราะกระผมให้ทุกคนได้มีสิทธิ

ในการคิดในการลงมติโดยเสรี ไม่ว่าจะเป็นสนับสนุนรัฐบาล หรือไม่สนับสนุนรัฐบาล ฝ่ายค้านหรือฝ่ายไม่ค้าน กระผมไม่ได้ไปคิดถึงเรื่องนั้น กระผมมองไปที่ปัญหาทางหาก เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงไม่อยากจะพูดให้มากไป เพราะว่าการศึกษาข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการดำเนินการนั้นทำได้ในทุกเรื่องราวเหมือนกัน ที่เรารู้ว่าเราจะทำได้ เพราะฉะนั้นในการเสนอของกระผมครั้งนี้ ถ้าท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายจะเห็นด้วยกับกระผม กระผมก็จะขอบคุณ ถ้าท่านไม่เห็นด้วยก็ไม่เป็นอะไรครับ นั่นเป็นสิทธิและเป็นเอกลักษณ์ของทุกคน กระผมขอกราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นเวลาที่ต้องไปรายนกันพอสมควรแล้ว ควรจะปิดอภิปรายได้แล้ว ผมจะขอมติของที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาข้อเรียกร้องของครูประชาบาลหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาข้อเรียกร้องของครูประชาบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาข้อเรียกร้องของครูประชาบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติไม่ควรถังคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาข้อเรียกร้องของครูประชาบาล ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่มาร่วมทุกท่าน วันนี้เนื่องจากมีการประชุมคณะกรรมการอยู่หลายคณะ เป็นเวลาเย็นพอสมควรแล้ว ขอปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา